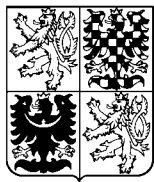

Ročník 2006

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 50

Rozeslána dne 20. dubna 2006

Cena Kč 54,50

O B S A H:

147. Úplné znění zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), jak vyplývá z pozdějších změn
-

147**PŘEDSEDA VLÁDY**

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 166/1999 Sb.,

o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon),
jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 29/2000 Sb., zákonem č. 154/2000 Sb.,
zákonem č. 102/2001 Sb., zákonem č. 76/2002 Sb., zákonem č. 120/2002 Sb.,
zákonem č. 320/2002 Sb., zákonem č. 131/2003 Sb., zákonem č. 316/2004 Sb.,
zákonem č. 444/2005 Sb. a zákonem č. 48/2006 Sb.

Z Á K O N**o veterinární péči**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
VETERINÁRNÍ PÉČE****HLAVA I
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ****§ 1****Předmět úpravy**

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy
Evropských společenství¹⁾ a v návaznosti na přímo

¹⁾ Směrnice Rady 64/432/EHS ze dne 26. června 1964 o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 97/12/ES ze dne 17. března 1997, kterou se mění a aktualizuje směrnice 64/432/EHS o veterinárních otázkách obchodu se skotem a prasaty uvnitř Společenství.

Směrnice Rady 78/1026/EHS ze dne 18. prosince 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.

Směrnice Rady 89/594/EHS ze dne 30. října 1989, kterou se mění směrnice 75/362/EHS, 77/452/EHS, 78/686/EHS, 78/1026/EHS a 80/154/EHS o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci lékařů, zdravotních sester odpovědných za všeobecnou péči, zubních lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek, jakož i směrnice 75/363/EHS, 78/1027/EHS a 80/155/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti lékařů, veterinárních lékařů a porodních asistentek.

Směrnice Rady 90/658/EHS ze dne 4. prosince 1990, kterou se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice o vzájemném uznávání dosažené kvalifikace.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/19/ES ze dne 14. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 89/48/EHS a 92/51/EHS o obecném systému pro uznávání odborných kvalifikací a směrnice Rady 77/452/EHS, 77/453/EHS, 78/686/

/EHS, 78/687/EHS, 78/1026/EHS, 78/1027/EHS, 80/154/EHS, 80/155/EHS, 85/384/EHS, 85/432/EHS, 85/433/EHS a 93/16/EHS o povolání zdravotní sestry odpovědné za všeobecnou péči (ošetřovatele odpovědného za všeobecnou péči), zubního lékaře, veterinárního lékaře, porodní asistentky, architekta, farmaceuta a lékaře.

Směrnice Rady 78/1027/EHS ze dne 18. prosince 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti veterinárních lékařů.

Směrnice Rady 82/894/EHS ze dne 21. prosince 1982 o hlášení chorob zvířat ve Společenství.

Směrnice Rady 88/407/EHS ze dne 14. června 1988 o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 93/60/EHS ze dne 30. června 1993, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod s hluboce zmrazeným spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz a kterou se její oblast působnosti rozšiřuje na čerstvé sperma skotu.

Směrnice Rady 2003/43/ES ze dne 26. května 2003, kterou se mění směrnice 88/407/EHS o veterinárních požadavcích na obchod se spermatem skotu uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 89/556/EHS ze dne 25. září 1989 o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/52/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se mění směrnice 89/556/EHS o veterinárních otázkách obchodu s embryi skotu ve Společenství a dovozu těchto embryí ze třetích zemí.

Směrnice Rady 89/608/EHS ze dne 21. listopadu 1989 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění správného uplatňování veterinárních a zootechnických právních předpisů.

Směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/67/EHS ze dne 14. července 1992, kterou se mění směrnice 89/662/EHS o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 91/496/EHS ze dne 15. července 1991, kterou se stanoví zásady organizace veterinárních kontrol zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a kterou se mění směrnice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS.

Směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Rady 92/60/EHS ze dne 30. června 1992, kterou se mění směrnice 90/425/EHS o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Rady 90/426/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 92/36/EHS ze dne 29. dubna 1992, kterou se mění, pokud jde o mor koní, směrnice 90/426/EHS o veterinárních předpisech pro přesun koňovitých a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 2004/68/ES ze dne 26. dubna 2004, kterou se stanoví veterinární předpisy pro dovoz některých živých kopytníků do Společenství a pro jejich tranzit, mění směrnice 90/426/EHS a 92/65/EHS, a zrušuje směrnice 72/462/EHS.

Směrnice Rady 90/429/EHS ze dne 26. června 1990, kterou se stanoví veterinární požadavky na obchod se spermatem prasat uvnitř Společenství a na jeho dovoz.

Směrnice Rady 90/539/EHS ze dne 15. října 1990 o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 93/120/ES ze dne 22. prosince 1993, kterou se mění směrnice Rady 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 1999/90/ES ze dne 15. listopadu 1999, kterou se mění směrnice 90/539/EHS o veterinárních podmínkách pro obchod s drůbeží a násadovými vejci uvnitř Společenství a jejich dovoz ze třetích zemí.

Směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh.

Směrnice Rady 93/54/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se mění směrnice 91/67/EHS o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh.

Směrnice Rady 95/22/ES ze dne 22. června 1995, kterou se mění směrnice 91/67/EHS o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh.

Směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se mění směrnice 71/118/EHS, 72/462/EHS, 85/73/EHS, 91/67/EHS, 91/492/EHS, 91/493/EHS, 92/45/EHS a 91/118/EHS, pokud jde o veterinární kontrolu produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí.

Směrnice Rady 98/45/ES ze dne 24. června 1998, kterou se mění směrnice 91/67/EHS o veterinárních předpisech pro uvádění

živočišchů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh.

Směrnice Rady 91/68/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních podmínkách obchodu s ovci a kozami uvnitř Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/10/ES ze dne 22. května 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/68/EHS, pokud jde o klusavku.

Směrnice Rady 2003/50/ES ze dne 11. června 2003, kterou se mění směrnice 91/68/EHS, pokud jde o zpřísnění kontrolních opatření pro pohyb ovcí a koz.

Směrnice Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 92/118/EHS ze dne 17. prosince 1992 o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 96/90/ES ze dne 17. prosince 1996, kterou se mění směrnice 92/118/EHS o veterinárních a hygienických předpisech pro obchod s produkty živočišného původu ve Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní předpisy Společenství uvedené v kapitole I přílohy A směrnice 89/662/EHS, a pokud jde o patogenní původce, směrnice 90/425/EHS.

Směrnice Rady 97/79/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se mění směrnice 71/118/EHS, 72/462/EHS, 85/73/EHS, 91/67/EHS, 91/492/EHS, 91/493/EHS, 92/45/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o veterinární kontrolu produktů dovážených do Společenství ze třetích zemí.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES ze dne 21. října 2002, kterou se mění směrnice Rady 90/425/EHS a 92/118/EHS, pokud jde o hygienické požadavky na vedlejší produkty živočišného původu.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/41/ES ze dne 21. dubna 2004, kterou se zrušují některé směrnice týkající se hygieny potravin a hygienických podmínek pro produkci některých produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě a pro jejich uvádění na trh a kterou se mění směrnice Rady 89/662/EHS a 92/118/EHS a rozhodnutí Rady 95/408/ES.

Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých nákaz zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat.

Směrnice Rady 93/53/EHS ze dne 24. června 1993, kterou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nákaz ryb.

Směrnice Rady 2000/27/ES ze dne 2. května 2000, kterou se mění směrnice 93/53/EHS, kterou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nákaz ryb.

Směrnice Rady 95/70/ES ze dne 22. prosince 1995, kterou se stanoví minimální opatření Společenství pro zdolávání některých nákaz mlžů.

Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/74/ES ze dne 22. září 2003, kterou se mění směrnice Rady 96/22/ES o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat.

Směrnice Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech a o zrušení směrnic 85/358/EHS a 86/469/EHS a rozhodnutí 89/187/EHS a 91/664/EHS.

Směrnice Rady 96/93/ES ze dne 17. prosince 1996 o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty.

Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/28/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků.

Směrnice Rady 2002/99/ES ze dne 16. prosince 2002, kterou se stanoví veterinární předpisy pro produkci, zpracování, distribuci a dovoz produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/99/ES ze dne 17. listopadu 2003 o sledování zoonóz a jejich původců, o změně rozhodnutí Rady 90/424/EHS a o zrušení směrnice Rady 92/117/EHS.

použitelné předpisy Evropských společenství^{1a)} stanoví požadavky veterinární péče (dále jen „veterinární požadavky“) na chov a zdraví zvířat a na živočišné produkty, upravuje práva a povinnosti fyzických a právnických osob, soustavu, působnost a pravomoc orgánů vykonávajících státní správu v oblasti veterinární péče, jakož i některé odborné veterinární činnosti a jejich výkon.

§ 2

Veterinární péče

Veterinární péče podle tohoto zákona zahrnuje

- a) péči o zdraví zvířat a jeho ochranu, zejména předcházení vzniku a šíření nákaz a jiných onemocnění zvířat a jejich zdolávání, ochranu zdraví lidí před nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- b) péči o zdravotní nezávadnost živočišných produktů a krmiv a ochranu zdraví lidí před jeho

poškozením nebo ohrožením živočišnými produkty,

- c) ochranu území České republiky před zavlečením nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a před dovozem zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí,
- d) ochranu životního prostředí před nepříznivými vlivy souvisejícími s chovem zvířat, výrobou a zpracováváním živočišných produktů, jakož i ochranu zvířat a jejich produkce před riziky ze znečištěného životního prostředí,
- e) veterinární asanaci,
- f) dozor nad dodržováním povinností a požadavků stanovených k zajištění těchto úkolů tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{1b)} a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství²⁾ (státní veterinární dozor).

^{1a)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002 ze dne 3. října 2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003 ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 136/2004 ze dne 22. ledna 2004, kterým se stanoví postupy veterinárních kontrol produktů dovážených ze třetích zemí na stanovištích hraniční kontroly Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 282/2004 ze dne 18. února 2004, kterým se zavádí doklad pro celní prohlášení u zvířat dovážených do Společenství ze třetích zemí a pro veterinární kontroly těchto zvířat, v platném znění.

Nařízení Komise (ES) č. 599/2004 ze dne 30. března 2004 o přijetí harmonizovaného vzoru osvědčení a inspekční zprávy pro obchod se zvířaty a produkty živočišného původu uvnitř Společenství.

Nařízení Komise (ES) č. 745/2004 ze dne 16. dubna 2004, kterým se stanoví opatření týkající se dovozu produktů živočišného původu pro osobní spotřebu.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě, v platném znění.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat.

^{1b)} Například zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), ve znění zákona č. 444/2005 Sb., zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Komise (ES) č. 745/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

§ 3

Základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) chovatelem každý, kdo zvíře nebo zvířata vlastní nebo drží, anebo je pověřen se o ně starat, ať již za úplatu nebo bezúplatně, a to i na přechodnou dobu,
- b) hospodářstvím jakákoli stavba, zařízení nebo místo, kde je hospodářské zvíře nebo kde jsou hospodářská zvířata chována nebo držena, včetně chovu pod širým nebem. Je-li v hospodářství chováno nebo drženo více než jedno stádo nebo více než jedna skupina hospodářských zvířat, která mohou onemocnět stejnou nákazou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka (dále jen „vnímavá zvířata“), je každé z těchto stád nebo každá z těchto skupin oddělenou epizootologickou jednotkou, která má stejný zdravotní status,
- c) hospodářskými zvířaty zvířata využívaná převážně k chovu, výkrmu, práci a jiným hospodářským účelům, zejména skot, prasata, ovce, kozy, koně, osli a jejich kříženci, drůbež, běžci, králíci, kozeštinová zvířata, zvěř ve farmovém chovu, ryby a včely,
- d) jatečnými zvířaty hospodářská zvířata, jež jsou určena k porážce a jatečnému zpracování a jejichž maso je určeno k výživě lidí,
- e) svodem zvířat soustředění zvířat různých chovatelů na určeném místě a k určenému účelu, zejména trh se zvířaty, výstava nebo přehlídka zvířat, výkonnostní zkoušky a chovatelské soutěže,
- f) shromažďovacím střediskem hospodářství, tržiště nebo jiné místo, na němž jsou shromažďována zvířata z různých hospodářství, zejména skot, prasata, ovce a kozy, aby z nich byly vytvářeny skupiny zvířat určených k odeslání,
- g) zvířaty podezřelými z nákazy zvířat zvířata, u nichž se projevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, anebo zvířata, o nichž je podle výsledků vyšetření nutno mít za to, že jsou podezřelá z určité nákazy zvířat,
- h) zvířaty podezřelými z nakažení zvířata, u nichž se neprojevují klinické příznaky vyvolávající podezření, že jde o určitou nákazu zvířat, o nichž však lze mít za to, že přišla přímo nebo nepřímo do styku s jejím zdrojem,
- i) karanténou dočasné, provozně a místně oddělené umístění zvířat podezřelých z nákazy zvířat nebo zvířat podezřelých z nakažení (dále jen „podezřelá zvířata“), v jehož průběhu se provádějí preventivní, diagnostické, popřípadě i léčebné úkony k ochraně před zavlečením nebo šířením nákaz zvířat,
- j) izolací dočasné oddělené umístění zvířat před jejich zařazením do stáda nebo před jejich přemístěním z hospodářství, v jehož průběhu se provádějí preventivní a diagnostické úkony a sleduje zdravotní stav zvířat,
- k) ohniskem nákazy hospodářství nebo jiné místo, na němž jsou shromážděna zvířata, kde byl zjištěn jeden nebo více případů nákazy,
- l) nálezovou situací výskyt nákazy na určitém území nebo v určitém hospodářství,
- m) nálezovými důvody výskyt a možnost rozšíření nákazy,
- n) živočišnými produkty suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat,
- o) zdravotně nezávadnými živočišnými produkty živočišné produkty, které splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy³⁾ a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství^{3a)} (dále jen „předpisy Evropských společenství“),
- p) krmivými produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez jejich přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích,
- r) zdravotně nezávadnými krmivými krmiva, která splňují požadavky na zdravotní nezávadnost stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁴⁾ a předpisy Evropských společenství^{4a)},
- s) doplňkovými látkami látky používané ve výživě zvířat za účelem příznivého ovlivnění vlastností krmiv nebo živočišných produktů, uspokojení požadavků výživy zvířat, zlepšení živočišné pro-

³⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 20/1966 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{3a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

⁴⁾ Zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{4a)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

dukce, zejména ovlivněním stravitelnosti krmiv, doplnění potřeby živin zvířat nebo zajištění specifických potřeb výživy zvířat v určitém období a zmírnění škodlivých vlivů způsobených výkaly zvířat nebo ovlivňující životní prostředí zvířat,

- t) veterinárními přípravky hromadně vyráběné přípravky, které jsou určeny pro zvířata, zejména dietetické, vitaminové, minerální a kosmetické přípravky, anebo pro specifickou laboratorní diagnostiku nálezů zvířat či původců onemocnění z potravin živočišného původu; za veterinární přípravky se nepovažují výrobky, které podléhají zvláštním právním předpisům⁵⁾,
- u) veterinárními technickými prostředky zařízení, přístroje, pomůcky, materiály nebo jiné předměty nebo výrobky včetně příslušenství, používané samostatně nebo v kombinaci spolu s potřebným programovým vybavením, které jsou určeny k použití u zvířat pro účely prevence, vyšetřování, diagnózy, sledování, léčby nebo zmírnění nemoci, poranění nebo zdravotního postižení, náhrady nebo modifikace anatomické struktury či fyziologického procesu, anebo kontroly březosti, a které nedosahují své hlavní zamýšlené funkce v organismu zvířete nebo na jeho povrchu farmakologickým nebo imunologickým účinkem nebo ovlivněním metabolismu, jejichž funkce však může být takovými účinky podpořena; za veterinární technické prostředky se dále považují výrobky, které slouží k označování zvířat a které jsou za tímto účelem vpravovány do těla zvířete,
- v) ochrannou lhůtou období mezi posledním podáním léčivého přípravku zvířatům za běžných podmínek používání příslušného přípravku a okamžikem, kdy lze od těchto zvířat získávat potraviny tak, aby bylo zajištěno, že tyto potraviny neobsahují rezidua léčivého přípravku v množstvích přesahujících maximální limity stanovené zvláštními právními předpisy a předpisy Evropských společenství^{5a)},
- x) porážkou usmrcení jatečného zvířete za účelem využití jeho produktů, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- y) nutnou porážkou jakákoli porážka nařízená veterinárním lékařem v důsledku nemoci, vyčerpání nebo zranění zvířete; nutná porážka může být provedena mimo jatky, pokud by přežívání nemocného, vyčerpaného nebo zraněného zvířete nebo jeho přeprava na jatky byly spojeny s jeho nepřiměřeným utrpením,
- z) utracením usmrcení zvířete bez vykrevnění, a to způsobem, který není v rozporu s předpisy na ochranu zvířat proti týrání⁶⁾,
- aa) veterinárním zbožím zvířata, živočišné produkty, krmiva a předměty, pokud mohou být nositeli původců nálezů,
- bb) předměty, které mohou být nositeli původců nálezů, živí původci nálezů zvířat pro výzkumné nebo jiné účely a předměty používané při ošetřování a přepravě zvířat, živočišných produktů a krmiv, zejména voda, krmivo, stelivo, dopravní prostředky, obaly, nástroje, nářadí a pracovní pomůcky, popřípadě i jiné předměty, pokud z jiného důvodu mohou být nositeli původců nálezů,
- cc) uváděním do oběhu nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabídky ke spotřebě, včetně skladování a přepravy pro potřeby prodeje nebo jiné nabídky ke spotřebě,
- dd) obchodováním obchodování mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) se zvířaty a živočišnými produkty, které mají původ v členských státech, jakož i se zvířaty a živočišnými produkty, pocházejícími ze zemí, které nejsou členským státem (dále jen „třetí země“), jež jsou v členských státech ve volném oběhu,
- ee) dopravním prostředkem část silničního vozidla, drážního vozidla, letadla nebo lodi, určená k přepravě zboží, jakož i kontejner používaný pro silniční, drážní, leteckou nebo vodní dopravu,
- ff) zásilkou určité množství zvířat téhož druhu nebo určité množství živočišných produktů téhož druhu, na něž se vztahuje totéž veterinární osvědčení nebo jiný průvodní veterinární, popřípadě obchodní doklad, přepravované týměz dopravním prostředkem,
- gg) schválením udělení souhlasu k výkonu určité činnosti na základě splnění podmínek stanovených tímto zákonem,
- hh) registrací zapsání do seznamu,
- ii) úředním veterinárním lékařem veterinární lékař orgánu veterinární správy; za úředního veterinár-

⁵⁾ Například zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{5a)} Vyhláška č. 273/2000 Sb., kterou se stanoví nejvyšší přípustné zbytky veterinárních léčiv a biologicky aktivních látek používaných v živočišné výrobě v potravinách a potravinových surovinách, ve znění pozdějších předpisů. Nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu, v platném znění.

⁶⁾ Zákon č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

ního lékaře se považuje také veterinární lékař Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra, který byl pověřen úkoly náležejícími podle tohoto zákona úředním veterinárním lékařům,

- jj) soukromým veterinárním lékařem veterinární lékař vykonávající veterinární léčebnou a preventivní činnost podnikatelským způsobem,
- kk) schváleným veterinárním lékařem soukromý veterinární lékař schválený krajskou veterinární správou pro síť epizootologického sledování a pro výkon některých, tímto zákonem stanovených činností.

(2) Kde se v tomto zákoně mluví o zvířatech, rozumí se tím podle povahy věci a okolností též sperma, vaječné buňky, embrya, násadová vejce, oplodněné jikry a plemeno včel.

(3) Kde se v tomto zákoně mluví o zvěřině, rozumí se tím pro účely tohoto zákona těla, jakož i všechny požitelné části těl volně žijící lovné zvěře⁷⁾.

(4) Kde se v předpisech Evropských společenství mluví v souvislosti se zvířaty o části území státu jako o regionu, rozumí se tím pro účely tohoto zákona kraj^{8a)}.

(5) Na nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se nevztahuje zákon o odpadech s výjimkou případů stanovených předpisem Evropských společenství^{7b)}.

(6) Pokud se v tomto zákoně používají v souvislosti s právními vztahy upravenými předpisy Evropských společenství pojmy, jejichž obsah a význam nejsou definovány v tomto zákoně, ale v uvedených předpisech, vychází se pro účely tohoto zákona z vymezení těchto pojmů v uvedených předpisech.

HLAVA II ZDRAVÍ ZVÍŘAT A JEHO OCHRANA

Oddíl 1 Povinnosti chovatelů

§ 4

(1) Chovatel je povinen

- a) chovat zvířata způsobem, v prostředí a podmínkách, které vyžadují jejich biologické potřeby, fy-

ziologické funkce a zdravotní stav a předcházet poškození jejich zdraví,

- b) sledovat zdravotní stav zvířat, v odůvodněných případech jim včas poskytnout první pomoc a požádat o odbornou veterinární pomoc,
- c) bránit vzniku a šíření nálezů a jiných onemocnění zvířat a plnit povinnosti stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě k zdolávání těchto nálezů nebo jiných onemocnění zvířat,
- d) poskytnout nezbytnou součinnost a pomoc k tomu, aby mohlo být řádně provedeno nařízené vyšetření zvířete, odběr vzorků, ochranné očkování nebo jiný odborný veterinární úkon, například fixace zvířete, předvedení zvířete v zájmovém chovu,
- e) podávat zvířatům léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na předpis veterinárního lékaře, jen se souhlasem veterinárního lékaře a podle jeho pokynů,
- f) zajistit, aby byli psi a některá další zvířata držena v zajetí, zejména liška, jezevec, kuna, fretka, ve stáří od 3 do 6 měsíců a poté vždy jednou za rok očkováni proti vzteklině, uchovávat doklad o tomto očkování po dobu nejméně 1 roku a na požádání jej předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- g) zajistit, aby byli psi, kočky a fretky v zájmovém chovu, pokud jsou přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, označeni stanoveným způsobem a provázeni dokladem, který obsahuje údaje umožňující zjištění totožnosti zvířete a kontrolu jeho stavu (dále jen „pas“)^{7c)}, vydaným veterinárním lékařem schváleným pro tuto činnost; evidenci těchto pasů vede Komora veterinárních lékařů České republiky (dále jen „Komora“). Schválení soukromého veterinárního lékaře může být pozastaveno nebo odejmuto, jestliže tento lékař vydal pas s prokazatelně nepravdivými údaji, anebo v rozporu s podmínkami stanovenými předpisy Evropských společenství^{7d)}. Prováděcí právní předpis upraví podrobněji označování psů, koček a fretek v zájmovém chovu, přidělování identifikačních prostředků a stanoví náležitosti, způsob vydávání a číslování pasů, vedení jejich evidence a vzor pasu,
- h) zajistit, aby bylo neprodleně a v rozsahu nezbytně nutném pro vyloučení podezření z onemocnění vzteklinou veterinárně vyšetřeno zvíře, které po-

⁷⁾ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

^{7b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

^{7c)} Čl. 4 a 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS.

^{7d)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003.

ranilo člověka nebo s ním přišlo do přímého kontaktu způsobem nebo za okolností, které mohou vyvolávat podezření z onemocnění touto nákazou,

- i) dodržovat povinnosti plynoucí z předpisů Evropských společenství^{7e)}.

(2) K inseminaci, přenosu embryí a přirozené plemenitbě lze používat jen zvířata, která podle výsledků vyšetření splňují podmínky stanovené tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁸⁾.

(3) Chovatel, který hodlá použít zvířata k pokusům⁹⁾, je povinen požádat krajskou veterinární správu nebo Městskou veterinární správu v Praze (dále jen „krajská veterinární správa“) o stanovení podmínek veterinární péče (dále jen „veterinární podmínky“) k jejich provádění.

§ 5

(1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen

- a) zabezpečit provádění vyšetření, zdravotních zkoušek a povinných preventivních a diagnostických úkonů v rámci veterinární kontroly zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, ve lhůtách stanovených Ministerstvem zemědělství (dále jen „ministerstvo“) podle § 44 odst. 1 písm. d), uchovávat jejich výsledky po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předkládat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Je-li třeba provést též laboratorní vyšetření vzorků, musí být toto vyšetření provedeno v laboratoři uvedené v § 52 odst. 3,
- b) zabezpečit v rozsahu odpovídajícím druhu zvířat, způsobu jejich chovu a ustájení čištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci stájí, jiných prostorů a zařízení, v nichž jsou chována zvířata, jakož i čištění a dezinfekci technologických zařízení, dopravních prostředků, strojů, nástrojů, nářadí, pracovních

pomůcek a jiných předmětů, které přicházejí do přímého styku se zvířaty, používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{9a)}, dodržovat návod k jejich použití a zacházet s vedlejšími živočišnými produkty způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)},

- c) v případě nebezpečí zavlečení nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka zřídít, popřípadě umístit prostředky sloužící k ochraně proti nákazám a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a dbát o jejich řádnou funkci,
- d) k napájení zvířat používat vodu, která neohrožuje zdravotní stav zvířat a zdravotní nezávadnost jejich produktů, a ke krmení zvířat používat jen zdravotně nezávadná krmiva,
- e) podávat zvířatům pouze léčivé přípravky v souladu s pravidly pro jejich používání při poskytování veterinární péče⁵⁾, veterinární přípravky schválené podle tohoto zákona, doplňkové látky v souladu se zvláštními právními předpisy⁴⁾ a dodržovat podmínky pro podávání některých látek a přípravků zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí (§ 19), poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat, v živočišných produktech, krmivech a napájecí vodě (dále jen „plán sledování některých látek a jejich reziduí“), a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
- f) nepodávat zvířatům látky a přípravky, jejichž používání u hospodářských zvířat nebo u zvířat, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, není povoleno (§ 19 odst. 1 a 3)^{9c)},
- g) předkládat na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy stanovené zvláštním právním předpisem^{9d)} a umožnit pří-

^{7e)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

⁸⁾ Zákon č. 154/2000 Sb.

⁹⁾ § 15 zákona č. 246/1992 Sb.

^{9a)} Zákon č. 79/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{9b)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002.

Čl. 8 a příloha V nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

^{9c)} Vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. 232/2005 Sb.

^{9d)} § 22 a násl. zákona č. 154/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

stup k těmto záznamům také soukromému veterinárnímu lékaři, který vydává potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nakažové situaci v místě původu (dále jen „zdravotní potvrzení“),

- h) v případě, že chová zvěř ve farmovém chovu, oznámit krajské veterinární správě nejmeně 7 dnů předem zahájení a ukončení své chovatelské činnosti ve vztahu k farmovému chovu zvěře.

(2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen

- a) oznámit krajské veterinární správě nejmeně 7 dnů předem zahájení a ukončení podnikatelské činnosti,
- b) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkovaní zvířat, uchovávat tyto záznamy nejmeně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty,
- c) zajistit, aby práce při ošetřování zvířat a získávání jejich produktů vykonávaly pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů¹¹⁾, které mají základní znalosti o péči o zvířata a o hygienických požadavcích na získávání živočišných produktů,
- d) zpracovat a aktualizovat podle schválených zásad [§ 44 odst. 1 písm. c)] pohotovostní plán pro případ výskytu určitých nebezpečných nakaž a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i pro případ vzniku mimořádné situace (dále jen „pohotovostní plán“).

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na prostředí, v němž jsou zvířata chována, na jejich ošetřování a ochranu před nakažami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka,
- b) které látky a přípravky nelze uvádět do oběhu a podávat zvířatům, které látky a přípravky nelze podávat zvířatům určitých druhů, a které látky

a přípravky lze podávat zvířatům určitých druhů jen za určitých podmínek.

Oddíl 2

Přemístění a vnitrostátní přeprava zvířat

§ 6

(1) Není-li stanoveno jinak, je chovatel, od něhož je zvíře přemísťováno, povinen vyžádat si

- a) veterinární osvědčení, jehož součástí je zdravotní potvrzení vydané soukromým veterinárním lékařem, jde-li o přemístění do shromažďovacího střediska, anebo jde-li o přemístění mimo územní obvod kraje^{7a)}.¹²⁾

1. hospodářského zvířete do jiného hospodářství,
2. odchyceného volně žijícího zvířete určeného k dalšímu chovu,
3. ryb k zarybňování rybářských revírů, jež jsou součástí ochranného pásma chovu lososovitých ryb,
4. pokusného zvířete¹³⁾,
5. zvířete účastnicího se svodu zvířat,
6. zvířete zoologické zahrady,
- b) zdravotní potvrzení k přemístění zvířete na jatky. Toto potvrzení obsahuje údaje stanovené předpisy Evropských společenství^{13a)}.

(2) Jde-li o přemístění včel, spermatu, vaječných buněk a embryí, není součástí veterinárního osvědčení zdravotní potvrzení.

(3) Jde-li o přemístění koní, může být veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení nahrazeno průkazem koně^{13b)}, pokud průkaz koně obsahuje údaje o době, po kterou může být na základě posledních údajů o nakažové situaci v místě původu, popřípadě v okrese používán místo zdravotního potvrzení, popřípadě veterinárního osvědčení.

(4) Zdravotní potvrzení v případě uvedeném v odstavci 1 písm. b) vydá schválený veterinární lékař pro tuto činnost. Zdravotní potvrzení na nutnou porážku vydá ošetřující veterinární lékař, který ji doporučil

¹⁰⁾ § 2 odst. 1 a 2 obchodního zákoníku.

¹¹⁾ Zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nářízení vlády č. 27/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem zvířat.

¹²⁾ Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ § 3 písm. c) zákona č. 246/1992 Sb.

^{13a)} Příloha II oddíl III body 3 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

^{13b)} § 28 vyhlášky č. 357/2001 Sb., o označování a evidenci koní, prasat, běžců a zvěře ve farmovém chovu a o evidenci drůbeže, plemenných ryb a včel.

(o ní rozhodl). Ten, kdo vydal veterinární osvědčení nebo zdravotní potvrzení, je povinen uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(5) Veterinární osvědčení se nevyžaduje k přemístění

- a) drůbeže, selat mladších 3 měsíců, jehňat a kůzlat mladších 3 měsíců, králíků a ryb, s výjimkou uvedenou v odstavci 1 písm. a) bodě 3, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná¹³⁾,
- b) psů a koček, pokud jsou tato zvířata provázena pasem nebo očkovacím průkazem obsahujícím záznam, že zvíře mělo před přemístěním platné očkování proti vzteklině. Očkování proti vzteklině se považuje za platné 21 dnů ode dne, kdy bylo provedeno základní očkování, anebo ode dne přeočkování v případě, že byla očkovací látka podána během doby platnosti uvedené výrobcem předchozí očkovací látky,
- c) koryšů, měkkýšů, žab, ptáků, plazů, drobných savců a členovců vyjma včel, pokud nejsou tato zvířata přemísťována k chovateli, který je jako podnikatel¹⁰⁾ chová pro účely podnikání nebo je využívá jako zvířata pokusná¹³⁾,
- d) prasat určených pro domácí porážku.

(6) O přemístění zvířete podle odstavce 1 písm. a) bodů 1, 2, 3 a 6 uvědomí krajská veterinární správa místa původu zvířete krajskou veterinární správu, do jejíhož obvodu má být zvíře přemístěno. Pokud tato krajská veterinární správa o to požádá, předloží jí chovatel, do jehož hospodářství bylo zvíře přemístěno, veterinární osvědčení.

(7) Jde-li o přemístění zvířete do stáda, v němž je lepší nakažová situace než v původním stádě, umístí chovatel podle pokynů krajské veterinární správy přemístěné zvíře před jeho zařazením do stáda do izolace; to neplatí pro včely. Doby izolace stanoví krajská veterinární správa, která může chovateli také uložit, aby před opětovným zařazením do stáda umístil do izolace zvíře, které se zúčastnilo svodu zvířat.

(8) Státní veterinární správa může rozhodnout o pozastavení nebo odejmutí soukromému veterinárnímu lékaři schválení pro vydávání zdravotních potvrzení v případě, že soukromý veterinární lékař osvědčil prokazatelně nepravdivé údaje ve zdravotním potvrzení [§ 61 odst. 1 písm. e)].

(9) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o vydání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a náležitosti žádosti o vy-

dání zdravotního potvrzení, náležitosti, dobu platnosti, způsob a postup vydávání veterinárního osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení podle odstavců 1 až 7 a stanoví příslušné lhůty pro podání těchto žádostí a pro vydání osvědčení k přemístění zvířete a zdravotního potvrzení,

- b) podrobnosti vydávání veterinárního osvědčení k přemístění včelích matek, laboratorních zvířat a zvířat chovaných a využívaných pro drezúru, zejména zvířat cirkusů,
- c) podrobnosti umísťování a držení zvířat v izolaci, včetně stanovení odborných veterinárních úkonů, které se provádějí v souvislosti s umísťováním a držením zvířat v izolaci a v průběhu izolace,
- d) podrobnosti zřizování ochranných pásem chovů lososovitých ryb,
- e) zmírňující výjimky pro přemísťování zvířat, které mohou orgány veterinární správy podle kritérií práva Evropských společenství v určitých případech povolit (například dočasná pastva, využití zvířat pro sportovní a kulturní účely).

§ 7

(1) Shromažďování zvířat k přepravě, jejich nakládání, překládání a vykládání se provádí za dozoru chovatele nebo jím pověřené osoby. Místa, na nichž jsou zvířata shromažďována, nakládána, překládána a vykládána, musí odpovídat požadavkům na ochranu zdraví a pohody zvířat a být pravidelně čistěna a dezinfikována.

(2) K přepravě zvířat lze používat jen dopravní prostředky a zařízení, které

- a) odpovídají svou konstrukcí, uspořádáním a vybavením požadavkům na přepravu zvířat příslušného druhu, nepoškozují jejich zdraví, nepůsobí jim bolest a utrpení, brání jim v úniku nebo vypadnutí a chrání je proti nepříznivým povětrnostním vlivům,
- b) jsou zabezpečeny proti vypadávání nebo vytékání vody, krmiva, steliva, výkalů a jiných odpadů,
- c) byly před přepravou a po jejím skončení vyčištěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje zvířata, je povinen v souladu s předpisy Evropských společenství^{13c)}

- a) být registrován a postupovat podle zvláštního právního předpisu⁶⁾,
- b) mít vhodné prostory pro čištění a dezinfekci dopravních prostředků, schválené krajskou veteri-

^{13c)} Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97.

nární správou, včetně prostorů pro skladování stělna a hnoje, anebo předložit krajské veterinární správě doklad o tom, že tuto činnost pro něj provádí jiná osoba schválená příslušným orgánem,

- c) vést pro každé vozidlo používané pro přepravu zvířat evidenci o provedených přepravách a o čištění a dezinfekci vozidla a uvádět v ní: místo, datum a dobu převzetí zvířat k přepravě spolu se jménem a příjmením nebo obchodní firmou a adresou hospodářství nebo shromažďovacího střediska, ve kterém byla zvířata převzata, místo, datum a dobu dodání přepravovaných zvířat, jméno a příjmení nebo obchodní firmu a adresu příjemce nebo příjemců, druh a počet přepravovaných zvířat, údaje o průvodních dokladech, včetně čísel, očekávanou dobu trvání cesty a datum a místo dezinfekce,
- d) uchovávat dokumentaci uvedenou pod písmenem c) po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- e) dbát na to, aby přepravovaná zvířata byla provázena požadovanými průvodními doklady,
- f) zajistit, aby přepravovaná zvířata nepřišla během přepravy v období mezi opuštěním hospodářství nebo shromažďovacího střediska původu a příjezdem na místo určení do styku se zvířaty s nižším nákazovým statusem.

(4) Osoba, která provozuje (dále jen „provozovatel“) jatky nebo místo určené k pravidelnému konání svodu zvířat, je povinna vytvořit podmínky k tomu, aby po skončení přepravy zvířat na jatky nebo na svod mohl dopravce provést čištění a dezinfekci použitých dopravních prostředků v jeho zařízení.

§ 8

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpisy¹⁴⁾ jinak, je chovatel povinen zajistit, aby byla zvířata před nakládáním, během přepravy a po jejím ukončení napojena, popřípadě i nakrmena, a to se zřetelem na druh zvířat a dobu a účel přepravy; po ukončení přepravy jim musí být poskytnut přiměřený odpočinek.

(2) Zvířata lze přepravovat, jen jsou-li způsobilá k přepravě, a to zejména s ohledem na jejich zdravotní stav; to neplatí, jde-li o přepravu zvířat k léčení. Zvířatům, která v průběhu přepravy onemocněla nebo byla poraněna, musí být poskytnuta první pomoc ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

(3) Osoby určené k nakládání, překládání, pře-

pravě a vykládání zvířat musí mít tomu odpovídající znalosti a zkušenosti získané zvláštním výcvikem nebo praxí. Jsou přitom povinny

- a) zacházet šetrně s nakládanými, přepravovanými a vykládanými zvířaty a zabránit jejich styku s jinými zvířaty,
- b) provést po skončení přepravy osobní očistu a dezinfekci.

(4) Ustanovení odstavce 3, jakož i ustanovení § 7 odst. 1, § 7 odst. 2 písm. c) a § 7 odst. 3 neplatí pro přepravu jednotlivých zvířat přepravovaných spolu s chovatelem.

(5) Prováděcí právní předpis může upravit podrobněji, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství, veterinární podmínky a požadavky na přepravu zvířat a na péči o ně v průběhu přepravy.

§ 9

Svod zvířat

(1) Svod zvířat lze pořádat jen pod státním veterinárním dozorem.

(2) Pořadatel svodu zvířat je povinen požádat obec o povolení konání svodu zvířat. Před podáním této žádosti je povinen vyžádat si od příslušného orgánu veterinární správy veterinární podmínky pro konání svodu zvířat a je povinen zajistit jejich dodržování.

§ 9a

Shromažďovací středisko

(1) Shromažďovací středisko musí

a) být

- 1. uspořádáno a vybaveno způsobem odpovídajícím účelu shromažďovacího střediska včetně vybavení pro výkon státního veterinárního dozoru,
- 2. vyčištěno a dezinfikováno před jeho použitím podle pokynů úředního veterinárního lékaře,
- 3. umístěno v době, kdy jsou v něm shromážděna zvířata, v oblasti nepodléhající mimořádným veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu,

b) přijímat pouze zvířata, která jsou správně označena a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska

¹⁴⁾ Například vyhláška č. 132/1964 Sb., o železničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 133/1964 Sb., o silničním přepravním řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společné havárii a dopravě nebezpečných věcí, a vyhláška č. 17/1966 Sb., o leteckém přepravním řádu, ve znění vyhlášky č. 15/1971 Sb.

kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,

- c) zabezpečovat zvířatům náležitou péči a pohodu,
- d) mít dostatečný počet veterinárních lékařů schválených pro shromažďovací středisko,
- e) podléhat státnímu veterinárnímu dozoru.

(2) Provozovatel shromažďovacího střediska je povinen vést, po dobu nejméně 3 let uchovávat a na požádání poskytnout orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor záznamy o údajích, které se týkají přijímaných zvířat a jejich chovatelů, míst jejich původu a předpokládaných míst, do nichž jsou odesílána, dopravců a dopravních prostředků, které přivážejí zvířata do střediska a odvázejí je ze střediska.

(3) Shromažďovací středisko musí být schváleno a registrováno krajskou veterinární správou; toto schválení může být omezeno jen na určitý druh zvířat, na plemenná a užitková zvířata, anebo na jatečná zvířata. Krajská veterinární správa schválí a registruje shromažďovací středisko, které svým uspořádáním, materiálním a personálním vybavením odpovídá účelu střediska a veterinárním požadavkům na ně, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo. Jestliže krajská veterinární správa zjistí, že nejsou dodržovány povinnosti provozovatele shromažďovacího střediska, anebo pravidla pro provoz střediska stanovená tímto zákonem, je oprávněna schválení pozastavit nebo odejmout.

(4) Krajská veterinární správa prověřuje při schvalování veterinárního lékaře shromažďovacího střediska, zda tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném shromažďovacím středisku a zda nejsou s provozovatelem shromažďovacího střediska osobami navzájem blízkými. Může rozhodnout o pozastavení schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství, nebo může rozhodnout o odejmutí schválení pro činnost ve shromažďovacím středisku soukromému veterinárnímu lékaři, pokud tento veterinární lékař opakovaně neplní povinnosti nebo nesplňuje požadavky na veterinárního lékaře shromažďovacího střediska a na jeho činnost, stanovené tímto zákonem nebo předpisy Evropských společenství.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) uspořádání, materiální a personální vybavení shromažďovacího střediska,
- b) veterinární požadavky na zvířata přijímaná do shromažďovacího střediska,
- c) náležitosti žádosti o schválení shromažďovacího střediska,
- d) údaje zaznamenávané provozovatelem shromažďovacího střediska.

§ 9b

(1) Osoba, která jako podnikatel¹⁰⁾ přímo nebo nepřímo nakupuje a prodává skot, prasata, ovce a kozy za účelem zisku, má pravidelný obrat těchto zvířat, jež během 30 dnů znovu prodá, anebo je přemístí z jedného prostoru do jiných prostorů nebo přímo na jatky, přičemž tyto jiné prostory nebo jatky nejsou v jejím vlastnictví, a která byla pro tuto činnost krajskou veterinární správou schválena a registrována (dále jen „obchodník“),

a) může nakupovat a prodávat pouze zvířata, která

- 1. jsou správně označena a evidována, a není-li stanoveno jinak, provázena veterinárním osvědčením,
- 2. pocházejí ze stád skotu, jež jsou úředně prostá tuberkulózy, brucelózy a leukózy, a jde-li o jatečná zvířata, jež jsou úředně prostá tuberkulózy a enzootické leukózy skotu, a v případě nekastrovaného skotu úředně prostá brucelózy. Státní veterinární správa může povolit nákup a prodej označených jatečných zvířat, která nesplňují uvedené podmínky, jestliže jsou tato zvířata co nejdříve dodána přímo na jatky, aniž by procházela budovami nebo jinými zařízeními obchodníka, a jestliže je zajištěno, že po příchodu na jatky nepřijdou do styku s jinými zvířaty a budou poražena odděleně,

b) musí vést záznamy s údaji o uskutečněných obchodech, uchovávat je po dobu nejméně 3 let a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

c) může v souvislosti s touto podnikatelskou činností používat jen budovy, popřípadě jiná zařízení, které byly pro tento účel registrovány krajskou veterinární správou, odpovídají veterinárním požadavkům a jsou pod státním veterinárním dozorem,

d) musí, pokud drží nakoupená zvířata ve svých budovách nebo jiných zařízeních, zajistit těmto zvířatům náležitou péči a pohodu a zaměstnávat přitom osoby, které mají základní znalosti o péči o zvířata.

(2) Krajská veterinární správa schválí a registruje obchodníka, který splňuje požadavky vyplývající z odstavce 1, a přidělí mu veterinární schvalovací číslo; jestliže zjistí, že tyto požadavky nejsou dodržovány, může schválení pozastavit nebo odejmout.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární požadavky, kterým musí odpovídat budovy, popřípadě jiná zařízení používané obchodníkem k držení nakoupených zvířat,
- b) náležitosti žádosti o schválení obchodníka,
- c) způsob ověřování základních znalostí uvedených v odstavci 1 písm. d).

Oddíl 3

Nákazy a jejich zdolávání

§ 10

(1) Orgány veterinární správy

- a) získávají, shromažďují a vyhodnocují poznatky o podezření z výskytu a o výskytu a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
- b) přijímají odpovídající opatření ke zdolání nákaz, nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jiných onemocnění zvířat a k zabránění jejich šíření,
- c) vykonávají dohled nad dodržováním zákazu preventivního očkování proti některým nákazům a nemocem přenosným ze zvířat na člověka a nad dodržováním opatření, jimž jsou očkována zvířata podrobována.

(2) Výskyt nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu musí být hlášen Evropské komisi (dále jen „Komise“) a členským státům. Nákazy, které jsou považovány za nebezpečné, jsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnosti, způsob a lhůty ohlašování nákaz uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
- b) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, které podléhají hlášení v rámci soustavy orgánů veterinární správy,
- c) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají pohotovostní plány,
- d) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, pro které a podle jakých hledisek se vypracovávají, popřípadě mohou vypracovávat programy ozdravování zvířat,
- e) jak se postupuje při uznávání stád, hospodářství, okresů, krajů nebo států za prosté nákaz a v souvislosti s tím i při požadování zvláštních veterinárních podmínek a veterinárních, popřípadě zdravotních záruk (dále jen „zvláštní veterinární záruky“) uplatňovaných v souladu s právem Evropských společenství při obchodování se zvířaty a živočišnými produkty,
- f) seznam nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována, způsob, rozsah a veterinární podmínky nouzového očkování zvířat při zdolávání nákaz, proti kterým nesmí být zvířata preventivně očkována, a pravidla jeho provádění,
- g) opatření ke zdolání a zabránění šíření některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, způsob umísťování a držení zvířat v karanténě a odborné veterinární úkony, které se provádějí v jejím průběhu,

- h) pravidla sledování (monitoringu) nemocí přenosných ze zvířat na člověka a jejich původců.

§ 11

(1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty a živočišnými produkty a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření.

(2) Ohlašovací povinnost osob uvedených v odstavci 1 zaniká, jakmile podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka bylo nahlášeno úřednímu veterinárnímu lékaři anebo soukromému veterinárnímu lékaři.

(3) Pro uživatele honitby, vlastníka nebo nájemce rybníka nebo zvláštního rybochovného zařízení, jakož i pro další osoby podílející se na chovu a lovu zvěře nebo ryb, platí ustanovení odstavců 1 a 2 obdobně.

§ 12

(1) Chovatel, na jehož zvířatech se projevují příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy, je povinen

- a) do příchodu úředního veterinárního lékaře zajistit, aby

1. zvířata podezřelá a vnímavá na příslušnou náказu neopustila svá stanoviště,
2. živočišné produkty, které pocházejí od podezřelých zvířat, nebyly používány, jakkoli zpracovávány nebo uváděny do oběhu a aby byly ukládány odděleně,
3. předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy a používány jinde,
4. stanoviště podezřelých zvířat byla dezinfikována,
5. osoby, které ošetřují podezřelá zvířata, nepřicházely do styku s jinými zvířaty a aby do prostorů sloužících chovu podezřelých zvířat nevstupovaly jiné osoby bez vážného důvodu,

- b) po příchodu úředního veterinárního lékaře postupovat podle jeho pokynů a poučení.

(2) Soukromý veterinární lékař, který při výkonu své činnosti zjistí podezření z výskytu nebezpečné nákazy,

- a) předběžně vyšetří podezřelá zvířata, popřípadě i těla uhynulých, nedonošených, mrtvých narozených nebo utracených zvířat (dále jen „kadá-

- very“), a hrozí-li nebezpečí z prodlení, odebere vzorky k laboratornímu vyšetření,
- b) uvědomí neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy,
 - c) poskytne chovateli potřebné poučení včetně poučení o povinnosti učinit opatření uvedená v odstavci 1 písm. a) (dále jen „neodkladná opatření“),
 - d) vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy nebo místní podmínky, setrvá na místě do příchodu úředního veterinárního lékaře a sleduje zdravotní stav zvířat.

§ 13

(1) Krajská veterinární správa, která byla uvědoměna o podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo je zjistila při plnění svých úkolů, učiní neprodleně, a pokud byly pro diagnostiku příslušné nákazy schváleny orgány Evropské unie jednotné postupy a metody^{14a)}, v souladu s těmito postupy a metodami, opatření k potvrzení nebo vyloučení tohoto podezření. Zejména

- a) vyšetří podezřelá zvířata a kadávery, podle potřeby odebere vzorky k laboratornímu vyšetření a provede další úkony k potvrzení přítomnosti nebezpečné nákazy, zjištění jejího původu a možnosti jejího šíření,
- b) prověří neodkladná opatření učiněná chovatelem a podle potřeby stanoví další opatření, jež nesou odkladu a jichž je třeba ještě před nařízením mimořádných veterinárních opatření k zamezení šíření a ke zdolání nebezpečné nákazy, zejména zákaz přemísťování zvířat v rámci hospodářství i mimo toto hospodářství, oddělené držení zvířat vnímavých na příslušnou nákazu od zvířat podezřelých a zákaz přemísťování zvířat vnímavých na příslušnou nákazu do tohoto hospodářství, jakož i pravidla nakládání se živočišnými produkty a vedlejšími živočišnými produkty, pohybu osob a vozidel v hospodářství,
- c) nařídí použití vhodných dezinfekčních prostředků u vchodů a východů z míst, v nichž jsou ustájena zvířata vnímavá na příslušnou nákazu, jakož i u vchodů a vjezdů do hospodářství a východů a výjezdů z hospodářství, a vyžadují-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu, rovněž poražení nebo utracení zvířete k diagnostickým účelům,
- d) zajistí, aby byl v hospodářství pořízen soupis zvířat vnímavých na příslušnou nákazu, jakož i zvířat

uhynulých, utracených, nutně poražených, nemocných a podezřelých a aby bylo provedeno epizootologické šetření za účelem zjištění možného zdroje nákazy a doby jejího výskytu v hospodářství, jakož i přítomnosti a rozmístění jejích původců a přenašečů v hospodářství,

- e) poučí chovatele zejména o povaze nebezpečné nákazy, o možnostech jejího šíření a o dalším zacházení s podezřelými zvířaty, jejich produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz.

(2) Krajská veterinární správa vyhotoví úřední záznam o svém zjištění, učiněných opatřeních a poučení chovatele; opis záznamu předá chovateli.

(3) Chovatel je povinen podrobit se opatřením uvedeným v odstavci 1 a poskytnout k jejich provedení nezbytnou součinnost a pomoc.

§ 14

(1) Vznikne-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u zvířat, která se účastní svodu zvířat, a nestanoví-li jinak úřední veterinární lékař vykonávající nad svodem státní veterinární dozor, je provozovatel svodu povinen zajistit, aby

- a) podezřelá zvířata byla umístěna odděleně od ostatních zvířat,
- b) zvířata zúčastněná na svodu neopouštěla jeho prostory a aby do nich nevstupovala jiná zvířata,
- c) živočišné produkty a předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, nebyly vynášeny nebo vyváženy z prostorů svodu,
- d) osoby, které přišly do styku s podezřelými zvířaty, vycházely z prostorů svodu jen se souhlasem úředního veterinárního lékaře a aby do nich jiné osoby nevstupovaly bez vážného důvodu.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro provozovatele jatek, vzniklo-li podezření z výskytu nebezpečné nákazy u jatečných zvířat v prostorech jatek.

Ochranná a zdolávací opatření

§ 15

(1) Byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy nebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření, nařídí příslušný orgán odpovídající mimořádná veterinární opatření ke zdolání této nákazy a ochraně před jejím šířením (dále jen „ochranná a zdolávací opatření“), zejména

^{14a)} Například § 52 odst. 1 vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, § 2 písm. d) vyhlášky č. 202/2004 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání afrického moru prasat, § 67 vyhlášky č. 389/2004 Sb., o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb.

- a) vymezení ohniska nákazy a jeho výstražné označení,
- b) zřízení ochranného pásma a pásma dozoru,
- c) utracení, popřípadě poražení zvířat nemocných, podle okolností i zvířat podezřelých a vnímavých na nákazu,
- d) soupis hospodářství se zvířaty vnímavých druhů v obou pásmech podle písmene b),
- e) stanovení pravidel pro přemísťování, přepravu a vyšetřování těchto zvířat v obou pásmech podle písmene b),
- f) neškodné odstranění, popřípadě další zpracování vedlejších živočišných produktů,
- g) zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení, které nemůže být dezinfikováno,
- h) čištění a dezinfekci prostorů, v nichž jsou držena zvířata nemocná i zvířata podezřelá a vnímavá na nákazu,
- i) zajištění náležité informovanosti osob v obou pásmech podle písmene b) o nařízených ochranných a zdlavacích opatřeních,
- j) jde-li o nákazu, jejíž výskyt je povinně hlášen Komisi a členským státům, zajištění informovanosti orgánů veřejné správy uvedených v pohotovostním plánu kraje prostřednictvím operačního a informačního střediska integrovaného záchranného systému kraje.

(2) V odůvodněných případech se v ohnisku nákazy vykonává soustavný státní veterinární dozor.

(3) Podle odstavce 1 postupuje příslušný orgán i tehdy, byl-li potvrzen výskyt nebezpečné nákazy v zahraničí a hrozí-li nebezpečí jejího zavlečení na území České republiky.

§ 16

(1) Ochranná a zdlavací opatření mohou být v nezbytném rozsahu rozšířena také na další hospodářství, jehož poloha, uspořádání nebo styky s hospodářstvím, v němž se vyskytla nebezpečná nákaza, odůvodňují podezření z jejího výskytu i v tomto hospodářství.

(2) Zvířata určená k poražení nebo utracení v souvislosti s plněním ochranných a zdlavacích opatření, předměty, které mohou být nositeli původců nákaz, jakož i vedlejší živočišné produkty určené k neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracování mohou být přepravovány, zpracovávány nebo zneškodňovány jen způsobem stanoveným krajskou veterinární správou.

§ 17

(1) Orgán, který nařídil ochranná a zdlavací opatření, prohlásí nebezpečnou nákazu za zdolanou,

a) jestliže v ohnisku nákazy již nejsou žádná zvířata nemocná nebo podezřelá a ve stanovené pozorovací době nedošlo k dalšímu onemocnění touto nákazou nebo nevzniklo podezření z ní a

b) bylo-li nařízeno také závěrečné čištění, dezinfekce, dezinfekce, popřípadě deratizace, jestliže byla tato opatření podle pokynů a pod dohledem úředního veterinárního lékaře v ohnisku nákazy provedena způsobem, jenž vylučuje šíření nebo přežití původců nákazy, a od těchto opatření uplynula dostatečná doba, která zaručuje, že nákaza byla zcela zdolána.

(2) Krajská veterinární správa může nařídit, že v pozorovací době budou v prostředí, v němž byla chována nemocná zvířata, umístěna zvířata vnímavá na nebezpečnou nákazu, která má být prohlášena za zdolanou.

(3) Se zřetelem na průběh zdolávání a rizika šíření nebezpečné nákazy může orgán uvedený v odstavci 1 změnit nebo zrušit některá nařízená ochranná a zdlavací opatření ještě před prohlášením nákazy za zdolanou.

§ 17a

Sít epizootologického sledování

(1) Státní veterinární správa může zavést na celém nebo části území státu síť epizootologického sledování skotu nebo prasat (dále jen „sít sledování“), jejímž prostřednictvím se zabezpečují vedení úřední epizootologické klasifikace hospodářství, jejich pravidelné veterinární kontroly, shromažďování epizootologických údajů a sledování nákazové situace.

(2) Sít sledování tvoří

- a) stáda, hospodářství a osoby za ně odpovědné, schválené krajskou veterinární správou k zařazení do sítě sledování,
- b) veterinární lékaři schválení pro hospodářství zařazená do sítě sledování,
- c) státní ústavy pro veterinární laboratorní diagnostiku (dále jen „státní veterinární ústavy“) a laboratoře uvedené v § 52 odst. 3,
- d) orgány veterinární správy, úřední veterinární lékaři provádějící prohlídku jatečných zvířat a masa a úřední veterinární lékaři odpovědní za shromažďovací střediska,
- e) ústřední evidence⁸⁾ a digitální podoba dat v informačním systému Státní veterinární správy (dále jen „počítačová databáze“).

(3) Státní veterinární správa vede seznam hospodářství, která jsou zařazena do sítě sledování, a schválených veterinárních lékařů; neplní-li některý z těchto účastníků sítě sledování stanovené podmínky, krajská

veterinární správa mu schválení pozastaví nebo odejme.

(4) Chovatel, jehož hospodářství je zařazeno do sítě sledování, je povinen

- a) zajistit pro své hospodářství služby schváleného veterinárního lékaře,
- b) pozvat neprodleně do hospodářství schváleného veterinárního lékaře, jestliže má podezření na výskyt nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka,
- c) uvědomit schváleného veterinárního lékaře o všech příchodech zvířat do hospodářství a umístit tato zvířata před jejich zařazením do stáda v izolaci, v jejímž průběhu se ověřuje, podle potřeby formou požadovaných testů, zda zdravotní status hospodářství může být zachován.

(5) Krajská veterinární správa schválí veterinárního lékaře, jestliže tento veterinární lékař nemá finanční zájem na příslušném hospodářství a jestliže nejsou s chovatelem osobami navzájem blízkými. Vyžaduje-li to správné fungování sítě sledování, může krajská veterinární správa určit, že bude schválený veterinární lékař působit jen v určitém počtu hospodářství nebo jen na určitém území.

(6) Schválený veterinární lékař je povinen

- a) pravidelně aktualizovat své znalosti z oblasti zdraví zvířat, které se týkají příslušného druhu zvířat, včetně znalostí právních předpisů, jimiž se řídí plnění jeho povinností,
- b) poskytovat chovateli potřebné informace a pomoc k tomu, aby činil všechny kroky k zachování zdravotního statusu hospodářství a k dodržování veterinárních požadavků týkajících se označování a evidence zvířat, hlášení nebezpečných nákaz a jakýchkoli jiných činitelů rizikových z hlediska zdraví nebo pohody zvířat, anebo zdraví lidí, rychlého určení, z jaké příčiny došlo k úhynu zvířat a kam mají být odeslány jejich kadávery, jakož i hygienických podmínek stáda a produkčních jednotek zvířat,
- c) zajistit, aby zvířata, včetně zvířat vstupujících do hospodářství a zvířat, která jsou předmětem obchodování, odpovídala veterinárním požadavkům týkajícím se kontroly totožnosti zvířat a veterinárního osvědčení.

(7) Počítačová databáze musí být vedena tak, aby z ní bylo možno vždy zjistit

- a) identifikační čísla veškerého skotu přítomného v hospodářství, anebo v případě skupin prasat registrační číslo hospodářství původu nebo stáda původu a podle potřeby číslo veterinárního osvědčení,
- b) u každého kusu skotu seznam všech hospodářství, počínaje hospodářstvím, v němž se toto zvíře na-

rodilo, a jde-li o zvíře dovezené ze třetí země, hospodářství, z něhož bylo dovezeno, v případě skupin prasat registrační číslo posledního hospodářství nebo posledního stáda, a jde-li o zvířata dovezená ze třetí země, hospodářství, z nichž byla tato zvířata dovezena,

c) další údaje, které stanoví prováděcí právní předpis.

(8) Uvedené údaje se uchovávají v počítačové databázi po dobu 3 let následujících od smrti zvířete, jde-li o skot, anebo od provedení posledního záznamu o zvířeti, jde-li o prasata.

(9) Počítačová databáze musí být plně funkční bez ohledu na to, zda již byla zavedena síť sledování.

(10) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství,

- a) podrobnosti pro zařazování stád, hospodářství a osob za ně odpovědných do sítě sledování,
- b) podrobnosti schvalování veterinárních lékařů pro hospodářství,
- c) další údaje počítačové databáze (odstavec 7),
- d) opatření k zajištění zdraví zvířat a zabránění šíření nákazy v případě, že nebyly dodrženy podmínky sítě sledování.

§ 17b

Ostatní nákazy a jejich zdolávání

Vznikne-li podezření z výskytu jiné nákazy, která pro účely tohoto zákona není považována za nebezpečnou, nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, která není nákazou považovanou za nebezpečnou, anebo byl-li potvrzen výskyt takové nákazy nebo nemoci, učiní příslušný orgán opatření odpovídající její povaze, závažnosti, možností jejího šíření a způsobu jejího zdolávání, jakož i místním podmínkám.

HLAVA III

ZDRAVOTNÍ NEZÁVADNOST ŽIVOČIŠNÝCH PRODUKTŮ

Oddíl 1

Základní veterinární požadavky na živočišné produkty

§ 18

(1) Živočišné produkty musí

- a) odpovídat požadavkům na jejich výrobu, zpracování, skladování, přepravu a uvádění do oběhu, stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními

- předpisy³⁾ a předpisy Evropských společenství^{14b)},
- b) být zdravotně nezávadné a bezpečné z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat, zejména nesmí být zdrojem rizika šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka,
 - c) vyhovovat mikrobiologickým kritériím a nesmí obsahovat rezidua a kontaminující látky v množstvích, která podle vědeckého hodnocení představují nebezpečí pro zdraví lidí^{14c)},
 - d) být, není-li stanoveno jinak, stanoveným způsobem opatřeny značkou zdravotní nezávadnosti, anebo, pokud není použití značky zdravotní nezávadnosti stanoveno, identifikační značkou^{14d)}.

(2) Živočišné produkty, které jsou určeny k lidské spotřebě, musí být získány ze zvířat, která

- a) splňují veterinární požadavky na zvířata příslušného druhu stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{14e)} a předpisy Evropských společenství^{14b)},
- b) nepocházejí z hospodářství, podniku, území nebo části území, které podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, jež se vztahují na daná zvířata a jejich produkty a jež byla přijata podle pravidel stanovených tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{14f)} vzhledem k výskytu slintavky a kulhavky, klasického moru prasat, vezikulární choroby prasat, afrického moru prasat, moru skotu, newcastleské choroby, aviární chřivky nebo moru malých přežvýkavců, anebo vzhledem k výskytu nákaz živočichů a produktů akvakultury, ryb a měkkýšů, uvedených ve zvláštních právních předpisech^{14f)},
- c) nebyla poražena, jde-li o maso a masné výrobky, v podniku, v němž během procesu porážení a výroby byla přítomna zvířata nakažená nebo pode-

zřelá z nákazy uvedené pod písmenem b), anebo jatečně opracovaná těla nebo části těl těchto zvířat, dokud nebylo takové podezření vyloučeno,

- d) jsou v souladu, jde-li o živočichy a produkty akvakultury, s požadavky stanovenými zvláštním právním předpisem^{14g)}.

(3) Krajská veterinární správa může při dodržení opatření pro tlumení nákaz uvedených v odstavci 2 písm. b) povolit, aby za stanovených veterinárních podmínek byly vyrobeny, zpracovány a uvedeny do oběhu živočišné produkty určené k lidské spotřebě, které pocházejí z území nebo části území, jež podléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením, uvedeným v odstavci 2 písm. b), nikoli však z hospodářství, v němž se vyskytuje některá z nákaz uvedených v odstavci 2 písm. b), nebo jež je podezřelý z výskytu takové nákazy.

(4) Živočišné produkty, u nichž vznikly důvodné pochybnosti o dodržení povinností nebo požadavků na zajištění jejich zdravotní nezávadnosti, a potraviny živočišného původu¹⁵⁾, jež byly z tohoto důvodu vráceny z obchodní sítě, mohou být používány nebo dále zpracovávány jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Potraviny živočišného původu, které jsou zdravotně nezávadné, se posuzují jako požitelné, popřípadě požitelné po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování. Potraviny živočišného původu, které neodpovídají požadavkům zdravotní nezávadnosti, se posuzují jako nepožitelné.

(6) Prováděcí právní předpis

a) stanoví

1. veterinární a hygienické požadavky na zvláštní úpravu (ošetření) a použití živočišných pro-

^{14b)} Například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

^{14c)} Například nařízení Rady (EHS) č. 2377/90, nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách, vyhláška č. 291/2003 Sb., vyhláška č. 273/2000 Sb., vyhláška č. 132/2004 Sb., o mikrobiologických požadavcích na potraviny, způsobu jejich kontroly a hodnocení, vyhláška č. 158/2004 Sb., kterou se stanoví maximálně přípustné množství reziduí jednotlivých druhů pesticidů v potravinách a potravinových surovinách, ve znění vyhlášky č. 68/2005 Sb., vyhláška č. 305/2004 Sb., kterou se stanoví druhy kontaminujících a toxikologicky významných látek a jejich přípustné množství v potravinách.

^{14d)} Čl. 5 a oddíl I přílohy II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Čl. 5 odst. 2 a kapitola III přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{14e)} Například vyhláška č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 260/2005 Sb., vyhláška č. 381/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury, produkty rybolovu a živé mlže a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

^{14f)} Například vyhláška č. 299/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb., vyhláška č. 389/2004 Sb., vyhláška č. 202/2004 Sb.

^{14g)} Vyhláška č. 381/2003 Sb., ve znění vyhlášky č. 201/2004 Sb.

¹⁵⁾ § 2 písm. a) a b) zákona č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

duktů uvedených v odstavci 3 a určených k lidské spotřebě, jakož i potravin živočišného původu použitelných po zvláštní úpravě (ošetření) nebo dalším zpracování,

2. způsob označování masa, které pochází z území nebo části území, uvedených v odstavci 3,
3. které potraviny živočišného původu jsou požitelné a které jsou nepožitelné,
- b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství, podrobnosti týkající se zvláštní úpravy (ošetření), popřípadě dalšího zpracování a používání mletého masa, masných polotovarů, masných výrobků, mléčných výrobků a vaječných výrobků.

§ 19

(1) Zvřátům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, lze podávat nebo u nich používat jen doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky určené pro tato zvířata, které byly vyrobeny a uvedeny do oběhu v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy⁵⁾.

(2) Zvířata, jimž byly podány doplňkové látky, léčivé přípravky a další přípravky zanechávající nežádoucí rezidua v živočišných produktech, mohou být využívána k získávání nebo výrobě produktů určených k výživě lidí až po uplynutí ochranné lhůty stanovené výrobcem nebo schválené příslušným orgánem. Jde-li o léčivé přípravky, které byly použity v případě nepředpokládaném rozhodnutím o jejich registraci, anebo jde-li o neregistrované léčivé přípravky, u kterých není uvedena ochranná lhůta, mohou být zvířata takto využívána po uplynutí nejméně

- a) 28 dnů, jde-li o maso drůbeže a savců, včetně vnitřností a tuků,
- b) 7 dnů, jde-li o mléko a vejce,
- c) 500 stupňodnů, jde-li o maso ryb, přičemž počet stupňodnů se zjišťuje násobením průměrné denní teploty vody počtem dnů.

(3) Doplňkové látky a léčivé přípravky, které mají hormonální, thyreostatický nebo beta adrenerní účinek, nesmí být uváděny do oběhu a podávány zvířátům uvedeným v odstavci 1, s výjimkou případů stanovených prováděcím právním předpisem.

(4) Léčiva mohou být podávána zvířátům též ve směsích s krmivem (medikovaná krmiva); pro výrobu takových směsí a jejich uvádění do oběhu platí zvláštní právní předpisy⁵⁾.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) způsob zacházení se zvířaty, kterým byly podány látky a přípravky uvedené v odstavci 3, a s jejich produkty,
- b) způsob sledování přítomnosti nepovolených nebo zakázaných látek a přípravků, jakož i reziduí látek s farmakologickým účinkem, jejich metabolitů a jiných látek, které se dostaly do živočišných produktů a které by mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat, v živočišných produktech a napájecí vodě, součinnost k plnění tohoto úkolu poskytovanou chovateli zvířat a osobami, které vyrábějí a zpracovávají živočišné produkty, a opatření k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, přijímaná na základě výsledků sledování.

Veterinární vyšetření živočišných produktů

§ 20

(1) Každý, kdo uvádí do oběhu maso nebo orgány jatečných a jiných zvířat, jakož i výrobky z nich k výživě lidí nebo ke krmení zvířat, může tak učinit až po vyšetření, posouzení a označení těchto produktů způsobem stanoveným tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{15a)}, a to v souladu s výsledky provedeného vyšetření a posouzení.

(2) Zvěřina musí pocházet ze zvěře ulovené a usmrcené v souladu se zvláštními právními předpisy⁶⁾,¹⁶⁾ a musí být v souladu se zvláštními právními předpisy¹⁶⁾ označena způsobem umožňujícím její identifikaci.

(3) Ryby, koryši, měkkýši, záby a jiní živočichové vodního a suchozemského prostředí určené k výživě lidí musí být získány dovoleným způsobem lovu (výlovu), odchytu nebo sběru¹⁷⁾.

(4) Není-li stanoveno jinak, lze uvádět do oběhu pouze

- a) mléko, které bylo získáno od zvířat, jejichž zdravotní stav, způsob chovu a výživy neovlivňují nepříznivě jeho zdravotní nezávadnost, a které bylo mlékárensky ošetřeno, jakož i výrobky z tohoto mléka. Požadavek výroby mléčných výrobků z mlékárensky ošetřeného mléka však neplatí, pokud schválený technologický postup vyžaduje se

^{15a)} Čl. 5 až 8 a přílohy I až IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

¹⁶⁾ Například zákon č. 449/2001 Sb., vyhláška č. 244/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷⁾ Zákon č. 102/1963 Sb., o rybářství, ve znění pozdějších předpisů.

zřetelem na vlastnosti výrobku, aby bylo při jeho výrobě použito mlékárensky neošetřené mléko,

- b) vejce, která byla prosvícena a stanoveným způsobem označena^{17a)},
- c) med, který je zdravotně nezávadný a pochází od klinicky zdravého včelstva.

(5) Živou drůbež a živé králíky z vlastního chovu může chovatel prodávat v malých množstvích ve svém hospodářství přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti. Čerstvé drůbeží maso, čerstvé králíčí maso a vejce pocházející z vlastního hospodářství může chovatel prodávat v malých množstvích ve svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo dodávat do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele. Vejce prodávaná v tržnici, na tržišti nebo do místní maloobchodní prodejny musí být označena stanoveným způsobem^{17a)}. Za místní maloobchodní prodejnu se v této souvislosti považuje maloobchodní prodejna v obci, jež je z obcí, v nichž je maloobchodní prodejna, zpravidla nejbližší hospodářství chovatele. Med pocházející z vlastního hospodářství může chovatel prodávat v malých množstvích ve své domácnosti, svém hospodářství, v tržnici nebo na tržišti, a to přímo spotřebiteli pro spotřebu v jeho domácnosti, anebo dodávat do maloobchodní prodejny na území příslušného okresu, která zásobuje přímo konečného spotřebitele; med prodávaný v tržnici, na tržišti nebo dodávaný do maloobchodní prodejny musí být označen jménem, příjmením a místem trvalého pobytu nebo pobytu^{17b)} chovatele, druhem medu podle jeho původu, údajem o jeho množství a datem minimální trvanlivosti.

(6) Syrové, mlékárensky neošetřené mléko a výrobky z tohoto mléka mohou být se souhlasem krajské veterinární správy prodávány v místě výroby přímo spotřebiteli, pokud mléko pochází od zdravých zvířat z chovu prostého nebezpečných nákaz, na něž jsou tato zvířata vnímavá. Nesmí však být dále uváděny do oběhu, zejména na trh nebo k poskytování stravovacích služeb.

(7) Kdo prodává mléko uvedené v odstavci 6 a vý-

robky z tohoto mléka, je povinen zajistit jejich laboratorní vyšetření při

- a) podávání žádosti o souhlas krajské veterinární správy k jejich prodeji,
- b) každé změně v chovu zvířat, získávání nebo ošetřování mléka, která by mohla ovlivnit jeho zdravotní nezávadnost, nejméně však jednou za 6 měsíců.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) podrobnější pravidla pro přímé dodávání malých množství
 1. živočišných produktů prvovýroby výrobcem konečnému spotřebiteli nebo do místní maloobchodní prodejny,
 2. masa drůbeže a králíků poražených v hospodářství chovatelem konečnému spotřebiteli nebo do místní maloobchodní prodejny, která dodává toto maso konečnému spotřebiteli jako čerstvé maso,
 3. ulovené volně žijící zvěře nebo zvěřiny lovcem konečnému spotřebiteli nebo do místní maloobchodní prodejny, která zásobuje přímo konečného spotřebitele,
 4. syrového mléka, výrobků z tohoto mléka a čerstvých vajec v místě výroby výrobcem konečnému spotřebiteli,
- b) co se rozumí malým množstvím podle písmene a).

§ 21

(1) Není-li stanoveno jinak, musí být jatečná zvířata poražena na jatkách za podmínek stanovených tímto zákonem, zvláštními právními předpisy⁶⁾ a předpisy Evropských společenství^{17c)}.

(2) Jatečná zvířata s výjimkou skotu včetně telat, koní, oslů a jejich kříženců a jelenovitých z farmového chovu mohou být poražena v hospodářství chovatele, jsou-li jejich maso a orgány určeny pouze pro spotřebu v domácnosti chovatele (domácí porážka). Toto maso a orgány podléhají veterinárnímu vyšetření, požádá-li o toto vyšetření chovatel, anebo stanoví-li tak krajská veterinární správa se zřetelem k nálezové situaci.

^{17a)} Nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 ze dne 26. června 1990 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění. Nařízení Komise (ES) č. 2295/2003 ze dne 23. prosince 2003, kterým se zavádí prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1907/90 o některých obchodních normách pro vejce, v platném znění.

Vyhláška č. 326/2001 Sb., kterou se provádí § 18 písm. a), d), g), h), i) a j) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro maso, masné výrobky, ryby, ostatní vodní živočichy a výrobky z nich, vejce a výrobky z nich, ve znění vyhlášky č. 264/2003 Sb.

^{17b)} Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

^{17c)} Příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

(3) Zvěř ve farmovém chovu může být porážena v hospodářství jen za podmínek stanovených předpisy Evropských společenství^{17c)}. Výjimečné zastřelení jeleňovitěho zvířete ve farmovém chovu v hospodářství může krajská veterinární správa povolit jen ve zvlášť odůvodněném případě.

(4) Jatečná zvířata musí být dodávána na jatky v čistém stavu a vylučněná, a jde-li o dojnice, také vydojená; nesmí být krmena nejméně 12 hodin před poražením. Na jatky nesmí být dodávány zdravé březí plemence, telata do stáří 8 dnů, jehňata a kůzlata do stáří 14 dnů a selata do 10 kg živé hmotnosti.

(5) Jatečná zvířata podléhají na jatkách povinnému veterinárnímu vyšetření před poražením, jejich maso, orgány a ostatní části po poražení (prohlídka jatečných zvířat a masa). Vyšetření (prohlídka) před poražením a po poražení provádí úřední veterinární lékař, který splňuje požadavky odborné kvalifikace stanovené předpisy Evropských společenství^{17d)}. Postupuje při něm podle těchto předpisů, které také stanoví, kdy a ve kterých případech nemusí být úřední veterinární lékař přítomen vyšetření (prohlídce), prováděné úředním veterinárním asistentem^{17e)}.

(6) V rámci veterinárního vyšetření jatečných zvířat a zvěře, vnímavých na trichinelózu, se vyšetřuje jejich svalovina na přítomnost svalovce (trichinel). Jde-li o zvěřinu z volně žijícího zvířete vnímavého na trichinelózu, která je určena k domácí spotřebě účastníka lovu, anebo k dodání v malém množství účastníkem lovu přímo konečnému spotřebiteli nebo do místní maloobchodní prodejny (§ 20 odst. 5), jež zásobuje přímo konečného spotřebitele, musí účastník lovu zabezpečit vyšetření této zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel) v laboratoři, které bylo vydáno osvědčení o akreditaci k provádění tohoto vyšetření, nebo ve státním veterinárním ústavu, anebo v laboratoři, které bylo krajskou veterinární správou vydáno povolení pro tento druh vyšetření podle § 50 odst. 2.

(7) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti způsobu posuzování a označování živočišných produktů na základě jejich veterinárního vyšetření a veterinární podmínky jejich uvolňování do oběhu, pokud nejsou upraveny předpisy Evropských společenství.

Oddíl 2

Povinnosti osob, které vyrábějí, zpracovávají a uvádějí do oběhu živočišné produkty

§ 22

(1) Osoby, které jako podnikatelé^{17f)} získávají, vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, balí, skladují, přepravují a uvádějí do oběhu živočišné produkty (dále jen „zacházejí se živočišnými produkty“) v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, jež jsou pod státním veterinárním dozorem, mají v souladu s předpisy Evropských společenství^{17f)} odpovědnost za to, aby v jednotlivých fázích potravinového řetězce nebyla ohrožena zdravotní nezávadnost živočišných produktů. Jsou povinny

- a) v souladu s předpisy Evropských společenství^{17g)} požádat krajskou veterinární správu o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení, zahájit a provozovat podnikatelskou činnost až po tomto schválení, popřípadě registraci a oznamovat změny údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace. V žádosti uvedou své jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu^{17b)} a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu^{17b)}, jde-li o fyzickou osobu, obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu. Podmínky schválení, podmíněného schválení, pozastavení nebo odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropských společenství^{17g)},
- b) zabezpečit ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, aby nedocházelo k šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, a se zřetelem na povahu činnosti a druh živočišných produktů
 1. dodržovat hygienické požadavky na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, jakož i technologické postupy,
 2. uplatňovat zásady správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritické

^{17d)} Příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17e)} Čl. 2 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17f)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002.

^{17g)} Čl. 6 odst. 2 a 3 a příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.
Čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.
Čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

- kých kontrolních bodech (HACCP)^{17h)}, preventivně kontrolovat zdravotní nezávadnost surovin, doplňků, přídatných látek a hotových výrobků a využívat k tomu poznatků získaných z příruček správné hygienické praxe a příruček pro uplatňování zásad HACCP, schválených orgány Evropské unie, popřípadě zpracovaných profesními zájmovými sdruženími¹⁷ⁱ⁾,
3. zpracovat a dodržovat zásady organizace provozu, opatření k zajištění výroby zdravotně nezávadných surovin a potravin živočišného původu a vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, jakož i technické, technologické a personální podmínky sanitace (dále jen „provozní a sanitační řád“), a předložit provozní a sanitační řád včetně příslušných změn ke schválení krajské veterinární správě; nedílnou součástí provozního a sanitačního řádu jsou zásady správné hygienické praxe a postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP),
 4. provádět v souladu s provozním a sanitačním řádem pravidelný úklid, čištění, dezinfekci, deratizaci a dezinsektaci provozních prostorů a zařízení a používat k tomu přípravky schválené podle tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů⁵⁾,
 5. vést náležitou dokumentaci o průběhu a výsledcích kontrol dodržování hygienických požadavků a zásad uvedených v bodech 1 a 2, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku, není-li stanoveno jinak, a předkládat ji na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- c) označovat potraviny živočišného původu stanoveným způsobem [§ 18 odst. 1 písm. d)],
 - d) zaměstnávat při zacházení se živočišnými produkty pouze osoby způsobilé k takové činnosti podle zvláštních právních předpisů^{17j)}, dbát o jejich kvalifikaci a odbornou výchovu a vést je k dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu a k dodržování požadavků osobní hygieny,
 - e) provádět soustavně vlastní kontroly hygienických podmínek výroby včetně stanovených mikrobiologických kritérií, odběru vzorků a jejich kontrolních vyšetření, vést záznamy o výsledcích těchto vyšetření, uchovávat tyto záznamy po dobu nejméně 2 let a na požádání je spolu s laboratorními protokoly poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor. Jde-li o laboratorní vyšetření k potvrzení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, musí být provedeno v laboratoři, které bylo vydáno pro příslušný druh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17j)},
 - f) vytvářet vhodné podmínky k provádění odborných veterinárních úkonů potřebných podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{17d)} ke kontrole zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a dodržování hygienických požadavků na výrobu, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu, poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor údaje o původu surovin, z nichž byly vyrobeny potraviny,
 - g) poskytovat nezbytnou součinnost orgánům, které provádějí odběr vzorků a šetření v souvislosti s plněním plánu sledování některých látek a jejich reziduí, a dodržovat opatření přijatá na základě tohoto šetření,
 - h) jde-li o podnik s malým objemem výroby [§ 24 odst. 2 písm. b)], dodržovat stanovenou výrobní kapacitu.
- (2) Prováděcí právní předpis
- a) stanoví
 1. obsahové podrobnosti žádosti o schválení a registraci, popřípadě jen o registraci, podle odstavce 1 písm. a), způsob a termíny oznamování změn údajů rozhodných z hlediska schválení, popřípadě registrace,
 2. veterinární požadavky na živočišné produkty a zacházení s nimi, jakož i na označování jejich zdravotní nezávadnosti,
 3. obsahové náležitosti provozního a sanitačního řádu a pravidla osobní hygieny zaměstnanců zacházejících se živočišnými produkty,
 - b) může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství, podrobnosti provádění vlastní kontroly osobami, které zacházejí se živočišnými produkty, jakož i podrobnosti provádění kontrol orgány vykonávajícími státní veterinární dozor nad zdravotní nezávadností živočišných produktů.

§ 23

Povinnosti provozovatele jatek

- (1) Provozovatel jatek je povinen dále

^{17h)} § 1 písm. k) vyhlášky č. 147/1998 Sb., o způsobu stanovení kritických bodů v technologii výroby, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁷ⁱ⁾ Čl. 7 až 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

^{17j)} Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

- a) organizovat a řídit jejich provoz v souladu s předpisy Evropských společenství^{17k)} a se zásadami ochrany zvířat před nebezpečnými nákazami, jinými škodlivými vlivy a týráním a s veterinárními požadavky na zdravotní nezávadnost živočišných produktů,
- b) přijímat na jatky pouze jatečná zvířata,
1. která jsou označena podle zvláštního právního předpisu^{9d)} a o kterých mu byly poskytnuty údaje stanovené předpisy Evropských společenství^{13a)},
 2. jimž nebyly podávány nepovolené nebo zakázané látky anebo přípravky,
 3. jimž byly podány látky anebo přípravky, jejichž působením by mohly být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, ale u nichž prokazatelně uplynuly stanovené ochranné lhůty,
- c) zabezpečit, aby kdykoli mohla být zjištěna totožnost přijatých jatečných zvířat a příslušnost masa, orgánů a ostatních částí k nim, a to až do posouzení jejich požitelnosti, popřípadě použitelnosti,
- d) v provozu, kde není soustavný veterinární dozor, ohlásit krajské veterinární správě každou dodávku jatečných zvířat nejméně 24 hodin před jejím uskutečněním, nutnou porážku neprodleně,
- e) ohlásit úřednímu veterinárnímu lékaři neprodleně každé onemocnění nebo podezření z onemocnění, poranění nebo uhynutí jatečného zvířete,
- f) vytvořit podmínky pro prohlídku jatečných zvířat a masa a poskytnout bezplatně osobám, které ji provádějí, nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc, zejména
1. poskytnout těmto osobám místnosti vhodné vybavené pro jejich činnost s tekoucí pitnou, studenou a teplou vodou a pracovní místa na výrobních linkách,
 2. připravit jatečná zvířata, jejich těla, maso, orgány a ostatní části k veterinárnímu vyšetření,
 3. provádět pomocné úkony potřebné k tomuto vyšetření,
- g) vypracovat a předložit krajské veterinární správě ke schválení provozní a sanitační řád a pohotovostní plán opatření pro případ výskytu některých nebezpečných nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka.

(2) Jatečná zvířata přijatá na jatky nesmí již prostory jatek opustit bez souhlasu úředního veterinárního lékaře. Nemocná nebo z nemoci podezřelá jatečná zvířata se poráží na jatkách nebo v oddělení jatek určených pro tento účel. Se souhlasem krajské veterinární správy mohou být porážena i na jatkách v prostorech určených k porážení zdravých zvířat, avšak časově odděleně.

(3) Jatečná zvířata, o nichž tak stanoví tento zákon nebo předpisy Evropských společenství, nesmí být porážena pro účely výživy lidí^{17l)}.

(4) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství,

- a) podrobnosti o přípravě jatečných zvířat k dodávce na jatky, zacházení s nimi na jatkách a organizaci provozu jatek,
- b) způsob porážení jatečných zvířat, přípravy jatečných zvířat, jejich těl, masa, orgánů a ostatních částí k veterinárnímu vyšetření, konkrétní nákazy, jiná onemocnění nebo jiné skutečnosti, které brání porážení jatečných zvířat, jakož i technické podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru na jatkách,
- c) rozsah pomocných úkonů prováděných provozovatelem jatek.

§ 24

(1) Prostory určené pro zacházení se živočišnými produkty musí odpovídat požadavkům tohoto zákona a předpisům Evropských společenství^{17m)}, zejména musí být konstruovány, uspořádány a vybaveny tak, aby umožňovaly dodržování povinností a požadavků k zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a hygienických podmínek jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu, jakož i k vyloučení kontaminace. Musí být

- a) dobře udržované, čisté a chráněné před původci nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy,
- b) uspořádány tak, aby jejich části, v nichž existuje nebezpečí nákazy nebo znečištění živočišných produktů určených k výživě lidí a zvířat, byly odděleny od částí, v nichž toto nebezpečí není, a aby byla oddělena pracoviště s rozdílnými technologickými postupy a klimatickými podmínkami,
- c) vybaveny stroji, zařízeními a jinými předměty, které nepůsobí nepříznivě na zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

^{17k)} Například příloha III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17l)} Příloha I oddíl II kapitola III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17m)} Příloha II kapitoly I až III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s předpisy Evropských společenství¹⁷ⁿ⁾

- a) veterinární a hygienické požadavky na podniky, závody a jiná zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty, a technické podmínky jejich konstrukce, uspořádání a vybavení, pokud tyto požadavky a podmínky nejsou stanoveny předpisy Evropských společenství,
- b) které podniky, závody a jiná zařízení se považují za podniky s malým objemem výroby,
- c) kritéria, podle nichž mohou orgány veterinární správy
 1. zmírnit bez ohrožení veterinárních a hygienických požadavků na výrobu živočišných produktů některé požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se zachází se živočišnými produkty,
 2. přizpůsobit požadavky na konstrukci, uspořádání a vybavení potřebám podniků s malým objemem výroby, anebo podniků, závodů a jiných zařízení umístěných v oblastech s omezeními zeměpisnými podmínkami,
 3. umožnit pokračování v používání tradičních metod ve všech fázích výroby, zpracování a uvádění živočišných produktů do oběhu,
 4. umožnit provádění provozních zkoušek za účelem ověřování nových přístupů k hygienické kontrole masa.

§ 25

Prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržistištech, prodej živočišných produktů určených ke krmení zvířat

(1) V tržnicích a na tržistištích [§ 46 písm. a)], kde byl příslušnými orgány povolen prodej zvířat a živočišných produktů, lze prodávat jen zdravá zvířata a zdravotně nezávadné živočišné produkty.

(2) Provozovatel tržnice nebo tržistiště uvedených v odstavci 1 je povinen

- a) předložit krajské veterinární správě ke schválení tržní řád, pokud tento řád nebyl vydán formou nařízení obce. Tržní řád musí obsahovat veterinární a hygienické podmínky zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty, pravidla čištění a dezinfekce prostorů tržnice nebo tržistiště

včetně neškodného odstraňování vedlejších živočišných produktů a jiných odpadů a pravidla osobní hygieny osob podílejících se na zacházení s prodávanými zvířaty a živočišnými produkty,

- b) vést evidenci osob, které v tržnici nebo na tržistišti prodávají zvířata nebo živočišné produkty, která obsahuje jméno, příjmení a místo trvalého pobytu nebo pobytu^{17b)}, jde-li o fyzickou osobu, jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo trvalého pobytu nebo pobytu^{17b)} a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu nebo pobytu^{17b)}, jde-li o podnikající fyzickou osobu, a obchodní firmu nebo název, sídlo, popřípadě umístění organizační složky na území České republiky, jde-li o právnickou osobu.

(3) Osoba, která provozuje sezonní prodej živých ryb, musí dodržovat požadavky stanovené tímto zákonem a zvláštním právním předpisem⁶⁾ a předem oznámit krajské veterinární správě, kdy a na kterém místě bude prodej zahájen a kdy bude ukončen.

(4) Živočišné produkty určené ke krmení zvířat lze prodávat v prodejnách potravin pouze v podobě trvanlivých, spotřebitelsky balených a odděleně uložených výrobků.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) veterinární a hygienická pravidla pro prodej zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržistištích, pro sezonní prodej ryb na samostatném prodejním místě a pro zabíjení, kuchání a jiné úpravy ryb, pokud jsou tyto činnosti součástí jejich prodeje,
- b) která zvířata lze prodávat v tržnicích a na tržistištích,
- c) veterinární, hygienické a technické požadavky na tržnice a tržistiště, kde jsou prodávána zvířata a živočišné produkty, a na jejich uspořádání a vybavení.

Oddíl 3

Vnitrostátní přeprava živočišných produktů

§ 26

(1) Živočišné produkty se přepravují v souladu s předpisy Evropských společenství^{17o)} v dopravních prostředcích, které jsou konstruovány a vybaveny tak, aby byly dobře čistitelné a chránily přepravované produkty před znehodnocením, znečištěním a kontaminací, jakož i před členovci, hlodavci a jinými škodlivými živočichy, a je-li to třeba se zřetelem na druh přepravovaných produktů, aby udržovaly požadované mikroklimatické podmínky až do skončení přepravy.

¹⁷ⁿ⁾ Čl. 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

^{17o)} Příloha II kapitola IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

(2) Dopravní prostředky určené pro přepravování živočišných produktů musí být řádně větrány, pravidelně čistěny a dezinfikovány.

(3) Dopravce, který jako podnikatel¹⁰⁾ přepravuje živočišné produkty, je povinen

- a) požádat před zahájením činnosti krajskou veterinární správu o registraci,
- b) vést evidenci o čištění a dezinfekci dopravních prostředků používaných k přepravě živočišných produktů, jakož i o provedených přepravách, uchovávat ji po dobu nejméně 1 roku a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor.

(4) V jednom přepravním prostoru lze přepravovat jen živočišné produkty, které byly shodně posouzeny z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti a použitelnosti, popřípadě požitelnosti a u kterých nedochází ke vzájemnému nepříznivému ovlivňování.

§ 27

(1) Veterinární osvědčení je třeba k přepravě

- a) zvířat ze sběrného a prohlížeckého místa, na němž se těla ulovené volně žijící zvíře prohlížejí a skládají před jejich další přepravou,
- b) živočišných produktů určených ke zvláštní úpravě (ošetření) a použití (§ 18 odst. 4 a 5),
- c) živočišných produktů přepravovaných ke skladování v rámci státních hmotných rezerv a po jejich vyskladnění,
- d) vyžadují-li to tento zákon, zvláštní právní předpisy nebo předpisy Evropských společenství, v případech živočišných produktů určených k obchodování nebo vývozu, popřípadě v dalších případech.

(2) Krajská veterinární správa, která vydala veterinární osvědčení, je povinna uchovávat jeho opis po dobu 3 let.

(3) Živočišné produkty, k jejichž přepravě se vyžaduje veterinární osvědčení, podléhají veterinárnímu vyšetření v místě původu, a stanovila-li tak krajská veterinární správa, také v místě, do něhož jsou tyto produkty přepravovány.

(4) Prováděcí právní předpis

- a) upraví podrobněji veterinární požadavky na vybavení, čištění a dezinfekci ramp, na nichž se nakládají a vykládají živočišné produkty, na vybavení dopravních prostředků, jimiž se přepravují živočišné produkty, jejich čištění a dezinfekci a na způsob ukládání živočišných produktů v jejich přepravních prostorech,
- b) stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k přepravě živočišných produktů, náležitosti a dobu platnosti tohoto veterinárního osvědčení, jak a na základě čeho se toto veterinární osvědčení vydává.

HLAVA IV

VETERINÁRNÍ PODMÍNKY OBCHODOVÁNÍ SE ZVÍŘATY A ŽIVOČIŠNÝMI PRODUKTY S ČLENSKÝMI STÁTY, JEJICH DOVOZU A TRANZITU Z TŘETÍCH ZEMÍ A JEJICH VÝVOZU DO TĚCHTO ZEMÍ

Oddíl 1

Obchodování se zvířaty a živočišnými produkty s členskými státy

§ 28

(1) Předmětem obchodování mohou být pouze

- a) zvířata, která odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17p)} a předpisy Evropských společenství^{17q)}, zejména která
 1. pocházejí z hospodářství, popřípadě jiného zařízení registrovaného podle zvláštního právního předpisu⁸⁾, které nepodléhá omezujícím nebo zakazujícím veterinárním opatřením vztahujícím se na zvířata daného druhu a je pod státním veterinárním dozorem,
 2. jsou zdravá a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17r)},
 3. jsou označena stanoveným způsobem^{9d)} a provázena veterinárním osvědčením^{17s)}, a nevyža-

^{17p)} Vyhláška č. 382/2003 Sb.

Vyhláška č. 380/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se spermatem, vaječnými buňkami a embryi a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.
Vyhláška č. 381/2003 Sb.

^{17q)} Například rozhodnutí Komise 2001/618/ES ze dne 23. července 2001 o stanovení dalších záruk týkajících se Aujeszkého choroby při obchodu s prasaty uvnitř Společenství, o stanovení kritérií pro poskytování informací o této nákaze a o zrušení rozhodnutí 93/24/EHS a 93/244/EHS.

^{17r)} Například § 12, 14, 30 a násl. vyhlášky č. 382/2003 Sb.

^{17s)} Nařízení Komise (ES) č. 599/2004.

duje-li se toto osvědčení, jiným průvodním dokladem,

b) živočišné produkty, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{17c)} a předpisy Evropských společenství^{14b)}, zejména které

1. pocházejí z podniku, závodu nebo jiného zařízení, jenž je schválen a registrován, popřípadě registrován podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{17g)} a je pod státním veterinárním dozorem,
2. jsou zdravotně nezávadné, ve všech fázích jejich výroby, zpracování a uvádění do oběhu byly dodrženy povinnosti a požadavky stanovené z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a splňují stanovené veterinární požadavky na obchodování s nimi, jakož i případné zvláštní veterinární záruky^{17u)},
3. jsou označeny stanoveným způsobem^{14d)} a provázeny průvodním dokladem, popřípadě, vyžaduje-li se veterinární osvědčení^{17s)}, tímto osvědčením.

(2) Předmětem obchodování nemohou být zvířata a živočišné produkty, které z veterinárních nebo hygienických důvodů nemohou být obchodně využity v České republice, ani zvířata, která byla určena k porážení nebo utracení v souvislosti s plněním programu ozdravování zvířat nebo v rámci ochranných a zdlavacích opatření.

(3) Zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1 podléhají veterinární kontrole v místě původu a veterinární kontrole při příchodu na místo, do něhož jsou provázena veterinárním osvědčením, popřípadě jiným průvodním dokladem, a v němž jsou přijata (dále jen „místo určení“). Jejich veterinární kontrola v místě původu musí být prováděna přinejmenším s takovou pečlivostí a odpovědností, jako kdyby byly určeny pro tuzemský trh. Veterinární kontrola při příchodu na místo určení se provádí formou nediskriminujících namátkových kontrol^{17v)}.

(4) Osoby, které se podílejí na obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, jsou povinny předem požádat krajskou veterinární správu o registraci. To však neplatí pro osoby, které již byly krajskou veterinární správou schváleny a registrovány podle § 9b.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení, jež pro-

vází zvířata a živočišné produkty uvedené v odstavci 1, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení a jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 29

Veterinární kontrola v místě původu

(1) Veterinární kontrola v místě původu zjišťuje, zda

- a) odesílaná zvířata a odesílané živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované státem určení a zda odesílaná zvířata jsou přepravována ve vhodných dopravních prostředcích, odpovídajících požadavkům na hygienu jejich přepravy a na jejich pohodu,
- b) chovatelé těchto zvířat dodržují stanovené požadavky na jejich chov a zda osoby zacházející s těmito živočišnými produkty dodržují stanovené požadavky na jejich výrobu, včetně soustavné vlastní kontroly hygienických podmínek výroby, skladování a přepravu.

(2) Chovatelé a osoby, které zacházejí se živočišnými produkty, jsou povinni poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu v místě původu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při provádění zdravotních zkoušek, odběru vzorků a prověřování dokladů.

§ 30

Veterinární kontrola při příchodu na místo určení

(1) Veterinární kontrola při příchodu na místo určení zejména ověřuje

- a) namátkovou kontrolou, zda přicházející zvířata a přicházející živočišné produkty splňují stanovené podmínky pro obchodování, a nebyly-li tyto podmínky stanoveny, podmínky požadované Českou republikou; při namátkové kontrole mohou být odebrány vzorky,
- b) kontrolou veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, zda jsou ve shromažďovacích střediscích a na trzích přijímána a na jatkách porážena pouze zvířata, jež splňují podmínky uvedené pod písmenem a),
- c) zda jsou přijímány do podniků, závodů nebo jiných zařízení pod státním veterinárním dozorem pouze živočišné produkty, jejichž označení a poža-

^{17c)} Například vyhláška č. 379/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování s živočišnými produkty, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy, a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí.

^{17u)} Například čl. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

^{17v)} § 8 odst. 1 vyhlášky č. 372/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se zvířaty.

§ 7 odst. 1 vyhlášky č. 373/2003 Sb., o veterinárních kontrolách při obchodování se živočišnými produkty.

dované průvodní doklady odpovídají požadavkům uvedeným pod písmenem a),

- d) pokud se tak mělo stát, zda byla zvířata po příchodu na místo určení z nálezových důvodů umístěna a držena v karanténě.

(2) Zjistí-li orgány provádějící veterinární kontrolu při příchodu na místo určení

- a) přítomnost původců nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění anebo jinou možnou příčinu závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, popřípadě, že živočišné produkty pocházejí z oblasti zamořené rychle se šířící nákazou, rozhodnou o umístění zvířat v karanténě nebo o jejich poražení či utracení, anebo o neškodném odstranění živočišných produktů,
- b) nesplnění podmínek stanovených pro obchodování, mohou ponechat, pokud to dovolují veterinární a hygienické okolnosti, na odesilatel, aby zvolil některé z následujících opatření: umístění zvířat a živočišných produktů pod státním veterinárním dozorem do odstranění jejich nesouladu se stanovenými podmínkami, poražení nebo utracení zvířat nebo neškodné odstranění živočišných produktů, vrácení zvířat nebo živočišných produktů se souhlasem příslušného orgánu státu původu, popřípadě i předběžného souhlasu tranzitního státu, anebo použití živočišných produktů k jiným účelům. Nevyužije-li odesílatel možnosti volby některého z těchto opatření ve lhůtě určené orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, rozhodnou o vhodném opatření tyto orgány. Jsou-li však důvodem tohoto postupu pochybení nebo nesrovnalosti ve veterinárním osvědčení, popřípadě v jiném průvodním dokladu, musí být odesilatel nejprve poskytnuta lhůta k odstranění těchto nedostatků.

(3) Příjemci zvířat a živočišných produktů v místě určení jsou povinni

- a) informovat předem krajskou veterinární správu podle jejich požadavků o příchodu zvířat nebo živočišných produktů z jiného členského státu, a to v rozsahu nezbytném z hlediska účelu a způsobu provádění veterinární kontroly při příchodu na místo určení,
- b) kontrolovat před rozdělením nebo obchodním využitím zásilky, zda jsou zvířata nebo živočišné produkty stanoveným způsobem označeny a provázeny požadovanými průvodními doklady, a případná pochybení nebo nesrovnalosti oznámit bez odkladu krajské veterinární správě,
- c) vést záznamy o uskutečněných obchodech, uchovávat tyto záznamy, veterinární osvědčení a jiné průvodní doklady po dobu nejméně 1 roku a na požádání je předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,

- d) poskytovat orgánům provádějícím veterinární kontrolu při příchodu na místo určení nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při prověřování dokladů.

§ 31

(1) Dojde-li na území České republiky k výskytu nákazy uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nemoci přenosné ze zvířat na člověka nebo jiného onemocnění, anebo k jiné možné příčině závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí, uvědomí o tom Státní veterinární správa Komisi i členské státy.

(2) Náklady spojené s opatřeními podle § 30 odst. 2 nese bez nároku na náhradu od státu odesílatel nebo jeho zástupce.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní veterinární požadavky na obchodování se zvířaty jednotlivých druhů a s různými živočišnými produkty,
- b) způsob provádění veterinární kontroly v místě původu a veterinární kontroly při příchodu na místo určení, součinnost a pomoc, kterou jsou povinni chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty poskytovat orgánům provádějícím tyto kontroly,
- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny podmínky stanovené pro obchodování, jakož i postup v případě, že dojde v souvislosti s těmito opatřeními ke sporu mezi odesílatelem a orgány provádějícími veterinární kontrolu při příchodu na místo určení,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) podrobnosti postupu a součinnosti Státní veterinární správy s příslušnými orgány členského státu původu v případech uvedených v § 30 odst. 2.

Oddíl 2

Dovoz a tranzit zvířat, živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží z třetích zemí a jejich vývoz do těchto zemí

Dovoz z třetích zemí

§ 32

(1) Zvířata, živočišné produkty a ostatní veterinární zboží dovážené z třetích zemí (dále jen „kontrolované zboží“) mohou vstoupit na území České republiky jen přes stanoviště veterinární hraniční kontroly České republiky (dále jen „pohraniční veterinární stanice“) nebo jiného členského státu. Zvířata musí být

přepravována přímo na toto stanoviště anebo do karanténního střediska.

(2) Pohraniční veterinární stanice, která je buď přímo na místě vstupu na území České republiky anebo v jeho blízkosti, je součástí krajské veterinární správy, k níž je místně příslušná. Její provoz se řídí provozním řádem vydaným v dohodě s celními orgány a orgány Policie České republiky.

(3) Kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, musí být provázeno prvopisy platných veterinárních osvědčení vystavených úředním veterinárním lékařem třetí země, popřípadě jiných požadovaných průvodních dokladů, které zůstávají na pohraniční veterinární stanici. Na této stanici je podrobeno pohraniční veterinární kontrole, která zjišťuje, zda jsou splněny stanovené veterinární požadavky na dovážené kontrolované zboží (dále jen „dovozní podmínky“). Provádějí ji úřední veterinární lékaři krajské veterinární správy, jejíž součástí je pohraniční veterinární stanice (dále jen „orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu“), kteří jsou odpovědní za provádění pohraniční veterinární kontroly; při jejím provádění, jakož i po jejím provedení, postupují podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů^{17w)} a předpisů Evropských společenství^{17x)}.

(4) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu vydají po provedení této kontroly osobě, která předkládá kontrolované zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, ke kontrole stejnopis společného veterinárního vstupního dokladu (SVVD)^{17y)} (dále jen „vstupní doklad“). V případě dovozu krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, provázených stanovenými průvodními doklady, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu kontrolu průvodních dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a namátkový odběr vzorků, které následně předají určenému orgánu odborného dozoru podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(5) Celní orgány, k nimž je pohraniční veterinární stanice místně příslušná, nesmí propustit kontrolované zboží do volného oběhu¹⁸⁾, nebylo-li celní prohlášení doloženo vstupním dokladem, který potvrzuje, že byla provedena pohraniční veterinární kontrola s příznivým výsledkem a že byly zaplaceny poplatky za její provedení, popřípadě i záloha na úhradu výdajů spojených s opatřeními podle § 34 odst. 2 a § 35 odst. 1.

(6) Dovozce nebo jeho zástupce, popřípadě jiná osoba odpovědná za náklad je povinen

a) uvědomit pohraniční veterinární stanici prostřednictvím vstupního dokladu

1. s předstihem 1 pracovního dne o příchodu dovážených zvířat na tuto stanici, a to s uvedením jejich počtu a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

2. předem o příchodu dovážených živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží na tuto stanici, a to s uvedením jejich hmotnosti a druhu a předpokládané doby jejich příchodu,

b) předložit kontrolované zboží s potřebnými průvodními doklady a informacemi k provedení pohraniční veterinární kontroly na místě, na němž má být tato kontrola provedena, a poskytnout orgánům provádějícím tuto kontrolu na jejich žádost potřebnou součinnost a pomoc,

c) jsou-li předmětem dovozu zvířata nebo živočišné produkty, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, požádat předem Státní veterinární správu o sdělení dovozních podmínek, jež jsou uplatňovány na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky.

(7) Orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu neodpovídají za škodu, ke které došlo nezbytným zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění této kontroly. Při jejím provádění však postupují tak, aby nebyl provoz dopravce nebo provozovatele poštovních služeb rušen větší měrou, než je nezbytně nutné.

(8) Zvláštní právní předpisy o dovozu zvířat¹⁸⁾ a o podmínkách jejich přepravy⁶⁾ zůstávají nedotčeny.

§ 33

(1) Pohraniční veterinární kontrola zahrnuje kontrolu dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží a fyzickou kontrolu.

(2) Kontrolou dokladů a totožnosti kontrolovaného zboží se ověřuje

a) původ a následně určení dovážených zvířat a dále, zda údaje uvedené ve veterinárním osvědčení

^{17w)} Vyhláška č. 377/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu zvířat ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

Vyhláška č. 376/2003 Sb., o veterinárních kontrolách dovozu a tranzitu produktů ze třetích zemí, ve znění vyhlášky č. 259/2005 Sb.

^{17x)} Například nařízení Komise (ES) č. 282/2004, nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

^{17y)} Například čl. 1 nařízení Komise (ES) č. 282/2004, čl. 2 nařízení Komise (ES) č. 136/2004.

¹⁸⁾ Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 100/2004 Sb., ve znění zákona č. 444/2005 Sb.

a ostatních průvodních dokladech potvrzují splnění dovozních podmínek a zda zásilka nebyla odmítnuta,

- b) zda dovážené živočišné produkty, ostatní veterinární zboží a krmiva rostlinného původu, doplňkové látky a premixy odpovídají údajům uvedeným ve veterinárním osvědčení a ostatních průvodních dokladech.

(3) Fyzická kontrola dovážených

- a) zvířat zahrnuje jejich klinické a nezbytné laboratorní vyšetření, jakož i ověření, zda jsou splněny požadavky na jejich ochranu během přepravy⁶⁾. V případě potřeby se v jejím rámci provádí též odběr vzorků, které mají být vyšetřeny, a to zejména na přítomnost reziduí,
- b) živočišných produktů a ostatního veterinárního zboží, s výjimkou krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů, zahrnuje jejich smyslové vyšetření, odběr vzorků a laboratorní zkoušky, jimiž se zjišťuje, zda tyto produkty a ostatní zboží odpovídají dovozním podmínkám a zda jsou v takovém stavu, aby mohly být použity k účelu uvedenému ve veterinárním osvědčení, popřípadě v ostatních průvodních dokladech,
- c) rostlinných krmiv, doplňkových látek a premixů zahrnuje jejich smyslové posouzení a laboratorní zkoušky podle zvláštních právních předpisů⁴⁾.

(4) Vznikne-li podezření, že dovozní podmínky nejsou dodrženy, anebo vzniknou-li pochybnosti o totožnosti nebo stavu kontrolovaného zboží, provedou orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu jakákoli další šetření, jež považují za nezbytná v zájmu odpovídajícího splnění účelu této kontroly.

(5) Zjistí-li orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu, že

- a) kontrolované zboží je nebezpečné pro zdraví zvířat nebo lidí,
 - 1. stanoví odpovídající vhodné opatření k zabránění dalšího působení a šíření nebezpečí pro zdraví zvířat nebo lidí,
 - 2. uvědomí o zjištěných skutečnostech a přijatých opatřeních a o původu zboží ostatní pohraniční veterinární stanice a Komisi,
- b) v činnosti některého stanoviště veterinární pohraniční kontroly jiného členského státu se projevují závažné nebo opakované nedostatky, učiní příslušná opatření s cílem uvědomit Komisi a členské státy o těchto nedostatcích.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) umístění pohraničních veterinárních stanic a podrobnosti týkající se jejich základního materiálního a personálního zabezpečení,
- b) místo a způsob výkonu pohraniční veterinární

kontroly, včetně stanovení postupu v případě kontroly veterinárního zboží určeného k dovozu přes jinou pohraniční veterinární stanici, nebo určeného pro jiný členský stát, a opatření, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky, jakož i postup při kontrole krmiv rostlinného původu, doplňkových látek a premixů s uvedením dokladů, které musí tato krmiva, doplňkové látky a premixy provázet,

- c) podrobnosti o opatřeních, která činí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu na základě zjištění, že nejsou splněny dovozní podmínky,
- d) rozsah a další náležitosti sdělovaných údajů, které orgány provádějící veterinární kontrolu bezodkladně sdělují prostřednictvím dálkového přenosu dat,
- e) rozsah součinnosti, kterou poskytuje dovozce nebo jeho zástupce orgánům provádějícím pohraniční veterinární kontrolu.

Dovoz zvířat

§ 34

(1) Vstup zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky nelze povolit, jestliže

- a) zvířata, pro něž byly dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, pocházejí z třetí země nebo její části, která není uvedena na seznamu třetích zemí a jejich částí, z nichž je možno zvířata toho druhu dovážet, anebo z třetí země nebo její části, z nichž je dovoz zvířat toho druhu zakázán,
- b) zvířata, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, nesplňují dovozní podmínky uplatňované v České republice,
- c) zvířata jsou nemocná nakažou nebo nemocí přenosnou ze zvířat na člověka, podezřelá z nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo představují z jiného důvodu nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat,
- d) zvířata nejsou v dostatečně dobré kondici, která by jim umožňovala pokračovat v přepravě,
- e) veterinární osvědčení nebo jiný průvodní doklad nesplňuje požadavky stanovené pro doklad, který provází zvířata dovážená z třetích zemí,
- f) vyvážející třetí země nesplňuje požadavky stanovené pro třetí země vyvážející zvířata do členských států.

(2) Vyžadují-li tento zákon nebo předpisy Evropských společenství, aby byla dovážena zvířata umístěna v karanténě nebo izolaci, může tato karanténa nebo izolace probíhat ve schváleném karanténním středisku

třetí země původu, v karanténním středisku členského státu nebo v hospodářství určení. Mají-li být dovážena zvířata umístěna v karanténě na základě výsledku pohraniční veterinární kontroly, určí orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu se zřetelem k jimi zjištěnému nebezpečí, zda karanténa proběhne na samotné pohraniční veterinární stanici nebo v její bezprostřední blízkosti, anebo v hospodářství určení nebo v karanténním středisku, které se nachází v blízkosti hospodářství určení.

(3) Náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci, které probíhají v samotné pohraniční veterinární stanici, nese bez nároku na náhradu od státu dovozce nebo jeho zástupce, náklady na umístění a držení zvířat v karanténě nebo izolaci v ostatních případech nese bez nároku na náhradu od státu příjemce.

(4) Obchodování se zvířaty, která byla dovezena z třetí země, prošla pohraniční veterinární stanicí a byla propuštěna do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto zvířat při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz zvířat různých druhů ze třetích zemí a podrobnosti o důvodech, které brání vstupu jednotlivých druhů zvířat dovážených z třetích zemí na území České republiky,
- b) umístování zvířat dovážených z třetích zemí v karanténě nebo izolaci a technické podmínky pro schválení karanténního střediska.

§ 35

(1) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že zvířata dovážena z třetí země nespĺňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem

- a) určí, že zvířata budou
 1. dočasně ustájena, napojena a nakrmena, podle potřeby i ošetřena, nebo
 2. umístěna v karanténě nebo izolaci, anebo
- b) rozhodnou, že zvířata budou
 1. odeslána ve stanovené lhůtě zpět, pokud tomu nebrání jejich zdravotní stav nebo požadavky

na jejich pohodu, přičemž současně zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, které provází odmítnutou zásilku, anebo

2. veterinárně vyšetřena a v souladu s výsledky veterinárního vyšetření poražena pro potřeby výživy lidí, popřípadě utracena.

(2) Dovozece nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavce 1, a to po odečtení případného výnosu z prodeje poražením zvířete získaných živočišných produktů.

Dovoz živočišných produktů

§ 36

(1) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí musí splňovat požadavky uvedené v § 18 odst. 1 a 2 a v předpisech Evropských společenství^{18a)}, anebo poskytovat rovnocenné záruky. Veterinární osvědčení, které je provází, musí potvrzovat, že živočišné produkty splňují dovozní podmínky včetně případných zvláštních dovozních podmínek, pokud takové podmínky byly orgány Evropské unie stanoveny pro příslušnou třetí zemi nebo skupinu třetích zemí.

(2) Živočišné produkty dovezené z třetích zemí, které vstoupily na území České republiky, aniž byly předloženy k pohraniční veterinární kontrole, musí být zabaveny a buď neškodně odstraněny, anebo vráceny.

(3) Jestliže pohraniční veterinární kontrola prokáže, že živočišné produkty dovážené z třetí země nespĺňují dovozní podmínky, popřípadě že došlo k jinému pochybení nebo nesrovnalosti, orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu po projednání s dovozcem nebo jeho zástupcem rozhodnou, že tyto produkty budou

- a) odeslány nejdéle do 60 dnů zpět, pokud tomu nebrání výsledek pohraniční veterinární kontroly nebo veterinární a hygienické požadavky, a to přes tutéž pohraniční veterinární stanici, a pokud možno za použití téhož dopravního prostředku. V tomto případě orgány provádějící pohraniční veterinární kontrolu také zruší platnost veterinárního osvědčení, popřípadě jiného průvodního dokladu, který provází odmítnutou zásilku, anebo nelze-li živočišné produkty odeslat zpět, uplynula-li lhůta 60 dnů nebo dal-li k tomu dovozce nebo jeho zástupce okamžitý souhlas,

^{18a)} Čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004.

Čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004.

Čl. 11 až 15 a příloha VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Čl. 49 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

b) neškodně odstraněny.

(4) Do doby zpětného odeslání nebo neškodného odstranění musí být živočišné produkty pod státním veterinárním dozorem.

(5) Podle odstavce 3 se nepostupuje, jestliže bylo povoleno použití živočišných produktů k jinému účelu, pokud tím není ohroženo zdraví lidí nebo zvířat.

(6) Dovozce nebo jeho zástupce nese bez nároku na náhradu od státu náklady spojené s opatřeními podle odstavců 2 až 4.

§ 37

(1) Živočišné produkty dovážené z třetí země a určené pro svobodné celní pásмо, svobodný celní sklad¹⁹⁾ nebo celní sklad²⁰⁾ se z hlediska pohraniční veterinární kontroly považují za zboží určené k propuštění do volného oběhu na území České republiky nebo jiného členského státu, pokud nejsou jednoznačně určeny k jinému konečnému použití. Proto podléhají na pohraniční veterinární stanici pohraniční veterinární kontrole za účelem ověření, zda splňují dovozní podmínky.

(2) Zpětný dovoz živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, lze povolit, jestliže tyto produkty

- a) jsou provázeny prvopisem veterinárního osvědčení, popřípadě jeho opisem ověřeným orgánem, který toto osvědčení vydal, spolu s uvedením důvodu odmítnutí záсылky a záruky, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že byly dodrženy veterinární podmínky stanovené pro jejich skladování a přepravu, a v případě zaplombovaných kontejnerů prohlášením dopravce, že s těmito produkty nebylo nijak zacházeno a že obsah kontejnerů nebyl vyložen,
- b) jsou podrobeny kontrole dokladů a totožnosti, a pokud vzniknou pochybnosti o jejich souladu se stanovenými dovozními podmínkami, též fyzické kontrole,
- c) byly vráceny z pohraniční veterinární stanice přímo podniku, závodu, popřípadě jinému zařízení původu, a to v zapečetěných vozidlech s nepropustnými částmi, určenými k přepravě živočišných produktů, nebo v zapečetěných, nepropustných kontejnerech. Jde-li o tranzit územím jiného členského státu, je povolení zpětného dovozu podmíněno tím, že byl tento tranzit předem povolen jménem všech členských států, jejichž územím bude záсылka procházet, úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kon-

trol v členském státě, v němž produkty poprvé vstoupily na území členských států.

(3) Osoby, které dodávají živočišné produkty, určené ke spotřebě posádkou a cestujícími, přímo na plavidla v mezinárodní námořní dopravě, musí

- a) být pro tento účel schváleny krajskou veterinární správou a registrovány,
- b) mít k dispozici prostory pro ukládání živočišných produktů s kontrolovanými vchody a východy,
- c) zaručit, že neuvolní živočišné produkty, které nesplňují stanovené podmínky, ke spotřebě na území České republiky nebo jiného členského státu.

(4) Obchodování se živočišnými produkty, které byly dovezeny z třetí země, prošly pohraniční veterinární stanicí a byly propuštěny do volného oběhu, se řídí pravidly uvedenými v hlavě IV oddílu 1; vyžadují-li to okolnosti, provádí se veterinární kontrola těchto produktů při příchodu na místo určení.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) konkrétní požadavky na dovoz různých živočišných produktů z třetích zemí, včetně požadavků na dovoz produktů určených pro svobodné celní pásмо, svobodný celní sklad nebo celní sklad, a na jejich pohraniční veterinární kontrolu,
- b) podrobnosti zpětného dovozu živočišných produktů, které byly odmítnuty třetí zemí, a přímých dodávek živočišných produktů určených ke spotřebě posádkou a cestujícími na plavidle v mezinárodní námořní dopravě.

§ 38

Tranzit zvířat a živočišných produktů z třetích zemí

(1) Pro tranzit kontrolovaného zboží z jedné třetí země do jiné třetí země (dále jen „tranzit“) územím České republiky platí ustanovení § 32, 33, 35 a 36 přiměřeně.

(2) Tranzit zvířat lze povolit za předpokladu, že

- a) tato zvířata pocházejí ze země, jejímž zvířatům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, popřípadě podmínky přinejmenším rovnocenné, anebo že tranzit těchto zvířat byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byla zvířata předložena k pohraniční veterinární kontrole dříve,

¹⁹⁾ § 217 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ § 145 zákona č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- b) je v souladu s tamními právními předpisy předložen doklad o závazku první z třetích zemí, kam jsou zvířata zasílána po tranzitu územím České republiky, že tato zvířata za žádných okolností neodmítne a neodešle zpět, jakož i že budou dodrženy požadavky na jejich ochranu během přepravy,
- c) zvířata jsou přepravována způsobem a za podmínek, jež odpovídají veterinárním požadavkům na jejich přepravu, a že v průběhu přepravy jsou prováděny, pokud jde o zacházení s těmito zvířaty, pouze činnosti, které se provádějí v místě vstupu nebo opuštění území České republiky, a činnosti nutné k zajištění pohody zvířat,
- d) informace o tom, že tato zvířata prošla pohraniční veterinární stanicí, je prostřednictvím dálkového přenosu dat předána příslušným orgánům tranzitem dotčených států a stanovišti veterinární hraniční kontroly, jímž tato zvířata opouštějí území členských států.

(3) Tranzit živočišných produktů lze povolit za předpokladu, že

- a) tyto produkty pocházejí z třetí země, jejímž produktům nebyl zakázán vstup na území České republiky, a že splňují podle výsledků pohraniční veterinární kontroly dovozní podmínky, anebo že tranzit těchto produktů byl již povolen úředním veterinárním lékařem stanoviště veterinární hraniční kontroly jiného členského státu, na jehož území byly tyto produkty předloženy k pohraniční veterinární kontrole dříve,
- b) osoba odpovědná za zásilku těchto produktů se zaváže, že ji znovu převezme, pokud bude odmítnuta, a že s těmito produkty naloží v souladu s § 36 a uhradí poplatky za provedení pohraniční veterinární kontroly.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti povolování tranzitu různých druhů kontrolovaného zboží.

§ 38a

(1) Není-li stanoveno jinak, nevztahují se ustanovení § 32 až 38 na dovoz nebo tranzit

- a) zvířat v zájmovém chovu, pokud jsou tato zvířata v doprovodu chovatele dovážena nebo provážena k neobchodním účelům, s výjimkou koňovitých,
- b) živočišných produktů dovážených nebo provážených v malém množství, zpravidla jako součást

osobních zavazadel cestujících nebo jako malé zásilky posílané soukromým osobám, pokud jsou dováženy nebo provázeny k neobchodním účelům, s výjimkou masa a masných výrobků, mléka a mléčných výrobků^{20a)}.

(2) Psi, kočky a fretky mohou být dováženi, popřípadě opětovně dováženi, z třetích zemí, jestliže splňují veterinární podmínky stanovené pro jejich dovoz do členských států příslušnými orgány Evropské unie²¹⁾.

(3) Zvířata v zájmovém chovu nebo živočišné produkty určené pro lidskou spotřebu, dovážené cestujícími ze třetích zemí k neobchodním účelům, podléhají podle předpisů Evropských společenství²²⁾ kontrole v místě vstupu na území České republiky. Tuto kontrolu v rámci celní kontroly provádějí celní úřady při kontrole cestujících a jejich osobních zavazadel. Je-li takto dováženo více jak 5 zvířat v zájmovém chovu nebo jsou-li kontrolou dokladů a totožnosti zjištěny nedostatky, informuje celní úřad telefonicky pohraniční veterinární stanici, na které bude provedena pohraniční veterinární kontrola, včetně všech úkonů s ní spojených.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví, ve kterých případech se na dovážena, popřípadě provážená zvířata nebo živočišné produkty nevztahují ustanovení uvedená v odstavci 1.

§ 38b

Vývoz zvířat a živočišných produktů do třetích zemí

(1) K vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí se vyžaduje veterinární osvědčení. K žádosti vývozce o jeho vydání musí být předložen doklad o veterinárních podmínkách, jejichž splnění požaduje dovážející, popřípadě tranzitní stát, a to v ověřeném předkladu.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví lhůtu, v níž lze požádat o vydání veterinárního osvědčení k vývozu, náležitosti a dobu platnosti tohoto osvědčení, jak a na základě čeho se toto osvědčení vydává.

§ 38c

(1) K přepravě kontrolovaného zboží při dovozu, vývozu a tranzitu mohou být použity jen takové dopravní prostředky, zařízení a obaly, které odpovídají veterinárním požadavkům stanoveným pro vnitrostátní přepravu zboží téhož druhu.

^{20a)} Nařízení Komise (ES) č. 745/2004.

²¹⁾ Čl. 8 a následující nařízení Evropského parlamentu a Rady 998/2003/ES ze dne 26. května 2003 o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu a o změně směrnice Rady 92/65/EHS.

²²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 998/2003. Nařízení Komise (ES) č. 745/2004.

(2) Napájení a krmení zvířat v pohraniční veterinární stanici, popřípadě na jiných místech v průběhu přepravy musí být provedeno tak, aby přepravovaná zvířata nebyla v přímém ani nepřímém styku s tuzemskými zvířaty.

(3) Přepravu kontrolovaného zboží v tuzemsku provede dopravce co nejrychleji, a pokud možno bez překládky. Dovězená jatečná zvířata musí být přepravena přímo na jatky a bez prodlení porážena.

(4) Má-li doba přepravy vyvážených zvířat přesáhnout 8 hodin, vypracuje dopravce v dohodě s odesílatelem plán cesty.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví, do jaké doby po příchodu na jatky musí být porážena dovezená jatečná zvířata jednotlivých druhů.

§ 38d

Není-li stanoveno jinak, nepodléhá pohraniční veterinární kontrole zboží, které je podle zvláštního právního předpisu²³⁾ osvobozeno od kontroly prováděné celními orgány.

HLAVA V VETERINÁRNÍ ASANACE

§ 39

(1) Veterinárními asanačními činnostmi jsou

- a) shromažďování (sběr), přeprava (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
- b) dezinfekce, deratizace, dezinsekce, popřípadě i dezodorizace,
- c) odchyt toulavých a opuštěných zvířat^{23a)} a jejich umístování do karantény nebo izolace.

(2) Veterinární asanační činnosti uvedené v odstavci 1 lze vykonávat jen na základě povolení příslušného orgánu veterinární správy.

(3) Vedlejší živočišné produkty, které nejsou vhodné ke krmení zvířat nebo k dalšímu zpracování, musí být bez průtahů neškodně odstraněny zahrabáním na určeném místě nebo spálením, popřípadě neškodně odstraněny jiným, tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{9b)} stanoveným způsobem.

(4) K dezinfekci, deratizaci, dezinsekci a dezodorizaci podle tohoto zákona lze používat jen registro-

vané přípravky a postupy nebo přípravky, jejichž uvedení do oběhu bylo povoleno⁵⁾.

§ 39a

(1) Zásady klasifikace vedlejších živočišných produktů, veterinární a hygienická pravidla pro shromažďování (sběr), přepravu (svoz), označování, skladování, neškodné odstraňování, použití a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů jednotlivých kategorií, stejně jako pro uvádění těchto produktů a výrobků z nich do oběhu, pro obchodování s nimi a pro jejich dovoz, tranzit a vývoz, stanoví předpisy Evropských společenství^{9b)}.

(2) Jestliže předpisy Evropských společenství^{9b)} vyžadují, aby byly vedlejší živočišné produkty neškodně odstraněny nebo dále zpracovány, musí se tak stát, není-li stanoveno jinak, v podniku, závodě, popřípadě jiném zařízení, který byl pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů příslušné kategorie schválen příslušným orgánem veterinární správy a registrován pod přiděleným veterinárním schvalovacím číslem. Podmínky schválení a pozastavení, popřípadě odejmutí schválení jsou stanoveny předpisy Evropských společenství^{9b)}.

(3) Provozovatelé schválených podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v odstavci 2, postupují při neškodném odstraňování a dalším zpracovávání vedlejších živočišných produktů a při vlastní kontrole hygienických podmínek této činnosti podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{9b)}.

(4) Orgány vykonávající státní veterinární dozor ve schválených podnicích, závodech, popřípadě jiných zařízeních, uvedených v odstavci 2, postupují při výkonu tohoto dozoru podle tohoto zákona a předpisů Evropských společenství^{9b)}.

§ 40

(1) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty jsou povinni zajistit neškodné odstranění vedlejších živočišných produktů, které vzniknou v souvislosti s jejich činností nebo v jejich zařízení; to platí přiměřeně také pro provozovatele letišť, přístavů a jiných míst vstupu do České republiky, jde-li o dovážené živočišné produkty, popřípadě jiné veterinární zboží, zabavené v souladu s předpisy Evropských společenství^{23b)} a určené k neškodnému odstranění, nebo o kuchyňské odpady z dopravních prostředků v mezinárodní přepravě. Není-li stanoveno jinak, jsou povinni

- a) hlásit neprodleně výskyt vedlejších živočišných

²³⁾ § 49 zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

^{23a)} § 3 písm. h) a i) zákona č. 246/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{23b)} Například čl. 4 nařízení Komise (ES) č. 745/2004, čl. 9 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004, § 24 vyhlášky č. 376/2003 Sb.

produktů osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz). Ohlašovací povinnost nemá chovatel nebo osoba zacházející se živočišnými produkty, pokud se s osobou, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, dohodla na pravidelném (turnusovém) svozu vedlejších živočišných produktů,

- b) třídít, bezpečně ukládat a podle potřeby ošetřovat vedlejší živočišné produkty do doby přepravy k neškodnému odstranění na místech, s nimiž vyslovila souhlas krajská veterinární správa, a to tak, aby nedocházelo k jejich zcizení, k ohrožení zdraví lidí a zvířat nebo k poškození životního prostředí,
- c) uchovávat obchodní a jiné doklady, týkající se vedlejších živočišných produktů předaných k přepravě, po dobu nejméně 2 let, a jde-li o kadávery zvířat individuálně označovaných podle zvláštních právních předpisů²⁴⁾, zabezpečit, aby tyto kadávery byly předávány k přepravě včetně identifikačních prostředků,
- d) předávat vedlejší živočišné produkty osobě, která provádí jejich shromažďování (sběr) a přepravu (svoz), platit jí za přepravu a neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů sjednanou cenu, poskytovat jí k tomu nezbytnou součinnost a pomoc, zejména při přiblížování kadáverů na místa přístupná dopravním prostředkům a při jejich nakládání.

(2) Chovatelé a osoby zacházející se živočišnými produkty, u nichž se obvykle vyskytují vedlejší živočišné produkty, jsou dále povinni

- a) zřizovat nepropustné, dobře čistitelné, dezinfikovatelné a uzavíratelné kafilerní boxy pro krátkodobé ukládání vedlejších živočišných produktů, čistit a dezinfikovat je po každém vyprázdnění,
- b) vhodně umísťovat kafilerní boxy jak z hlediska jejich oddělení od ostatních provozních prostorů, tak i z hlediska nakládání a přepravy vedlejších živočišných produktů.

(3) Není-li znám chovatel, má ohlašovací povinnost podle odstavce 1 písm. a) ten, komu náleží nebo kdo spravuje místo nálezu kadáveru. V tomto případě hradí náklady neškodného odstranění kadáveru obec.

(4) Nerozhodl-li příslušný orgán veterinární správy z nálezových důvodů jinak, může chovatel sám na vlastním pozemku neškodně odstranit kadáver zvířete v zájmovém chovu, pokud tento kadáver nepochází ze zvířete náležejícího mezi přezvýkavce nebo prasata, anebo ze zvířete nemocného nebezpečnou nákazou nebo podezřelého z této nákazy. Neškodným odstraněním se v tomto případě rozumí zahrabání na

místě vhodném z hlediska ochrany zdraví lidí a zvířat a ochrany životního prostředí, a to do hloubky nejméně 80 cm s použitím dezinfekčních prostředků. Kadáver koně v zájmovém chovu může chovatel neškodně odstranit sám na vlastním pozemku jen se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek jí stanovených.

(5) Podnikatel, který zachází se živočišnými produkty, může se souhlasem krajské veterinární správy a za podmínek stanovených předpisy Evropských společenství^{2b)} zpracovávat ve vlastním zařízení vedlejší živočišné produkty, které vznikly v souvislosti s jeho činností.

§ 41

(1) Osoba, již byl povolen výkon veterinární asanační činnosti, je povinna vykonávat ji tak, aby nedocházelo k ohrožení zdraví lidí a zvířat, k týrání zvířat nebo k poškození životního prostředí. Osoba, jejímž předmětem činnosti je shromažďování, přeprava, neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů (dále jen „asanační podnik“), je povinna dále

- a) zajistit nepřetržitý příjem hlášení o výskytu vedlejších živočišných produktů a svázet je do 24 hodin poté, kdy byla o jejich výskytu uvedoměna, v případech veřejného zájmu neprodleně,
- b) svázet a neškodně odstraňovat nebo dále zpracovávat veškeré vedlejší živočišné produkty z určeného územního obvodu (svozové oblasti) vždy, pokud tyto produkty nebyly v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{2b)} neškodně odstraněny nebo dále zpracovány jinak, a požadovat za to úhradu ve výši ceny sjednané podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,
- c) postupovat při zdolávání nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka a jejich následků v souladu s nařízenými ochrannými a zdolávacími opatřeními,
- d) vypracovat provozní řád a předložit jej před zahájením činnosti krajské veterinární správě ke schválení,
- e) dodržovat veterinární a hygienické požadavky na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovené tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{2b)}, jakož i postupy založené na analýze rizika a kritických kontrolních bodech (HACCP),
- f) provádět vlastní kontroly dodržování veterinárních a hygienických požadavků na neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů stanovených tímto zákonem

²⁴⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

- a předpisy Evropských společenství^{9b)}, vést záznamy o výsledcích těchto kontrol, uchovávat je po dobu nejméně 2 let a předkládat je na požádání orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- g) vytvořit podmínky včetně bezplatného poskytnutí vhodného prostoru k provádění patologicko-anatomických pitev kadáverů (dále jen „veterinární prosektorská činnost“) krajskou veterinární správou,
- h) jde-li o kadávery zvířat individuálně označených podle zvláštního právního předpisu^{9d)}, nesnímat, popřípadě neodstraňovat identifikační prostředky dříve, než dojde k vlastnímu neškodnému odstranění nebo dalšímu zpracovávání těchto kadáverů.

(2) Vedlejší živočišné produkty převzaté asanačním podnikem k neškodnému odstranění nebo k dalšímu zpracování nesmí již opustit prostory tohoto podniku bez souhlasu krajské veterinární správy, nejde-li o jejich přemístění do jiného asanačního podniku.

(3) Místo určené pro neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů zahrabáním (dále jen „zahraboviště“), zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů nebo místo určené pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu se zřizují po vyjádření krajského úřadu, obecního úřadu nebo újezdního úřadu a krajské veterinární správy na místě,

- a) které je dostatečně vzdáleno od míst, na nichž jsou chována hospodářská zvířata,
- b) kde touto činností nebude narušováno životní prostředí.

(4) Zařízení určené pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů musí být vybaveno a udržováno tak, aby umožňovalo bezpečnou práci a bezpečné zneškodňování a zpracovávání těchto produktů, popřípadě uvádění do oběhu takových výrobků, které neobsahují nepřipustné množství škodlivých látek ani patogenních mikroorganismů. V tomto zařízení nesmí být vyráběny výrobky určené k výživě lidí.

(5) Prováděcí právní předpis může stanovit, vyžadují-li to právní akty Evropských společenství,

- a) podrobnější veterinární a hygienické požadavky na shromažďování (sběr), přepravu (svoz), neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na uspořádání a vybavení podniku, závodu, popřípadě jiného zařízení určeného pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů, na zahraboviště a na zařízení (místa) určená pro ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, pokud tyto požadavky nejsou stanoveny předpisy Evropských společenství,

- b) podrobnosti týkající se provádění vlastní kontroly hygienických podmínek neškodného odstraňování a dalšího zpracovávání vedlejších živočišných produktů provozovateli podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, uvedených v § 39a odst. 2.

§ 42

(1) Osoba, jíž byl povolen výkon činnosti uvedené v § 39 odst. 1 písm. c), provádí

- a) v rámci ochranných a zdlavacích opatření odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných, na nebezpečnou nákazu vnímavých zvířat v místě a době nařízení zákazu volného pohybu zvířat,
- b) na žádost obce, v případě hlavního města Prahy na žádost městské části hlavního města Prahy, Policie České republiky nebo obecní policie a v součinnosti s nimi odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat, a jejich umístění v karanténě nebo izolaci, je-li jejich odchyt v zájmu ochrany zdraví lidí a zvířat, popřípadě v jiném veřejném zájmu.

(2) Odchyt toulavých a opuštěných psů a koček, popřípadě i jiných zvířat podle odstavce 1, a sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu může provádět také fyzická osoba, která absolvovala odborný kurz pro odchyt toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi, včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, s úspěchem složila závěrečnou zkoušku a získala tak osvědčení, jež ji opravňuje k výkonu této činnosti. Pečovat o toulavá a opuštěná zvířata v útulcích mohou pouze osoby, které mají uvedené osvědčení.

(3) Osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

- a) vydá chovateli, který je povinen
1. držet toto zvíře podle pokynů krajské veterinární správy po nezbytně nutnou dobu v karanténě,
 2. nahradit náklady vynaložené na odchyt tohoto zvířete a dočasnou péči o ně,
- b) utratí, rozhodne-li tak krajská veterinární správa z nálezových nebo diagnostických důvodů, vyžaduje-li to povaha nebezpečné nákazy a okolnosti případu; náklady na utracení⁶⁾ zvířete hradí stát.

(4) Není-li znám chovatel, jemuž by mělo být odchycené zvíře vráceno podle odstavce 3 písm. a), anebo nelze-li je vrátit chovateli z jiného důvodu, osoba uvedená v odstavci 1 nebo 2 odchycené zvíře

- a) nabídne občanskému sdružení, jež se podílí na plnění úkolů ochrany zvířat, anebo
- b) umístí v útulku pro zvířata.

Chovatel je povinen uhradit náklady vynaložené na péči o odchycené zvíře v útulku pro zvířata.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví organizaci, obsah a podmínky odborného kurzu pro odchyt toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, jakož i organizaci a obsah závěrečné zkoušky.

HLAVA VI STÁTNÍ SPRÁVA VE VĚCECH VETERINÁRNÍ PÉČE

§ 43

Orgány státní správy ve věcech veterinární péče

Státní správu ve věcech veterinární péče vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra,
- c) obce,
- d) orgány veterinární správy.

§ 44

(1) Ministerstvo

- a) stanoví hlavní směry rozvoje a úkoly veterinární péče a kontroluje jejich plnění,
- b) řídí výkon státní správy ve věcech veterinární péče a rozhoduje o opravných prostředcích proti rozhodnutím Státní veterinární správy,
- c) schvaluje programy ozdravování zvířat a zásady pro vypracování pohotovostních plánů a zveřejňuje je ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých webových stránkách,
- d) na základě nákazové situace a jejího předpokládaného vývoje a se zřetelem na zvláštní veterinární záruky požadované v souvislosti s mezinárodním obchodem se zvířaty a jejich produkty stanoví, které programy ozdravování zvířat, povinné preventivní a diagnostické úkony k předcházení vzniku a šíření nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, jakož i k jejich zdolávání, se provádějí v příslušném kalendářním roce, a to včetně lhůt k jejich provedení, zveřejňuje jejich seznam ve Věstníku Ministerstva zemědělství a na svých webových stránkách a určuje, které z nich a v jakém rozsahu se hradí z prostředků státního rozpočtu. Mezi nákazami, jichž se tyto úkony týkají, jsou vždy tuberkulóza, brucelóza a enzootická leukóza skotu, jakož i brucelóza a Ауєszkyho choroba prasat,

- e) koordinuje činnost ústředních orgánů státní správy při plnění úkolů souvisejících s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich zdoláváním,
- f) může měnit nebo zrušit mimořádná veterinární opatření vyhlášená Státní veterinární správou, která trvají déle než 15 dnů,
- g) rozhoduje o náhradě nákladů a ztrát vzniklých v souvislosti s nebezpečnými nákazami.

(2) Ministerstvo zřizuje státní veterinární ústavy a ústav pro vědeckovýzkumnou činnost v oboru veterinárního lékařství a na návrh Státní veterinární správy schvaluje národní referenční laboratoře; seznam národních referenčních laboratoří se zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

(3) Ministr zemědělství zřizuje v dohodě s ústředními orgány státní správy, jimž přísluší některé úkoly související s předcházením vzniku a šíření nebezpečných nákaz a jejich zdoláváním, Ústřední nákazovou komisi jako svůj trvalý poradní orgán.

§ 45

(1) Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra v oboru své působnosti

- a) organizuje provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených jinými orgány, popřípadě činí v dohodě s těmito orgány vlastní mimořádná veterinární opatření,
- b) provádí ve spolupráci s orgány veterinární správy povinné preventivní, diagnostické a léčebné úkony k předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a k jejich zdolávání, jakož i jiné odborné veterinární úkony, potřebné k veterinární kontrole zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby,
- c) vykonává státní veterinární dozor a činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to Ministerstvo obrany v objektech důležitých pro obranu státu^{24a)} a Ministerstvo vnitra v zařízeních, která spravuje v souvislosti s plněním svých úkolů,
- d) poskytuje orgánům veterinární správy informace důležité z hlediska předcházení vzniku a šíření nebezpečných nákaz a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů.

(2) Veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, kteří byli pověřeni touto činností, vystavují pasy psů používaných těmito ministerstvy k plnění jejich úkolů, pokud jsou tyto psi přemísťováni mezi členskými státy k neobchodním účelům, a odebírají jim vzorky k provedení sérologického testu prokazujícího titr protilátek proti vzteklině.

^{24a)} § 29 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

§ 46

Obec

- a) schvaluje místa, na nichž lze konat trhy určené k prodeji zvířat a živočišných produktů (tržnice a tržště), a po určení veterinárních podmínek (§ 9 odst. 2) místa, na nichž lze konat svody zvířat, a povoluje konání těchto trhů a svodů. Na území hlavního města Prahy schvalují tato místa a povolují konání těchto trhů a svodů městské části hlavního města Prahy,
- b) vydává na návrh krajské veterinární správy nařízení obce²⁵⁾ o nařízení mimořádných veterinárních opatření, ruší tato nařízení a dozírá na jejich plnění. To však neplatí pro hlavní město Prahu, v němž vyhláší a ruší mimořádná veterinární opatření vždy Městská veterinární správa v Praze,
- c) sama nebo ve spolupráci s jinou obcí nebo jinou osobou může zřídit a provozovat útulek pro zvířata odchycená podle § 42 odst. 1,
- d) hradí náklady spojené s odchycením a karanténováním odchyceného zvířete podle § 42, není-li jeho chovatel znám.

§ 47

Orgány veterinární správy

(1) Orgány veterinární správy jsou

- a) Státní veterinární správa, která vykonává působnost na celém území České republiky,
- b) krajské veterinární správy, které se zřizují pro územní obvody krajů^{2a)} a vykonávají v nich státní správu ve věcech veterinární péče, a Městská veterinární správa v Praze, která vykonává působnost krajské veterinární správy na území hlavního města Prahy,
- c) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „Ústav“).

(2) Orgány veterinární správy jsou správními úřady a účetními jednotkami.

(3) Ministr jmenuje a odvolává ústředního ředitele Státní veterinární správy (dále jen „ústřední ředitel“).

(4) Ústřední ředitel jmenuje a odvolává se souhlasem ministra zemědělství ředitele krajských veterinárních správ a státních veterinárních ústavů.

§ 48

Státní veterinární správa

(1) Státní veterinární správa

- a) zpracovává koncepci ochrany zdraví zvířat a péče o zdravotní nezávadnost živočišných produktů, jakož i plány sledování některých látek a jejich reziduí, a zabezpečuje jejich realizaci,
- b) předkládá ministerstvu ke schválení návrhy programů ozdravování zvířat, včetně návrhů na jejich financování, a zabezpečuje jejich plnění, návrhy zásad pro vypracování pohotovostních plánů, jakož i v případě hospodářských zvířat po projednání s Agrární komorou – návrhy na stanovení dalších povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, které nejsou uvedeny v § 44 odst. 1 písm. d) větě druhé. Při vzniku mimořádné situace organizuje činnost středisek pro likvidaci nebezpečných nákaz a krizového centra tlumení nákaz^{25b)},
- c) vypracovává a aktualizuje celostátní pohotovostní plány, koordinuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nálezů a nemocí přenosných ze zvířat na člověka a k jejich zdolávání, rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, která mají celostátní povahu nebo se týkají územních obvodů více krajů, a dozírá na jejich plnění,
- d) řídí krajské veterinární správy, rozhoduje o opravných prostředcích proti jejich rozhodnutím a proti rozhodnutím Ústavu,
- e) řídí státní veterinární ústavy a Ústav a koordinuje jejich odbornou činnost, navrhuje ministerstvu schválení národních referenčních laboratoří a schvaluje referenční laboratoře, usměrňuje a koordinuje jejich činnost,
- f) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny s opatřeními k odstranění zjištěných nedostatků, provádí interní audity a na základě jejich výsledků přijímá vhodná opatření, povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se s těmito produkty zachází,
- g) vydává závazné posudky v případech, v nichž si jejich vydávání vyhradí, posuzuje a schvaluje z veterinárního hlediska postupy a zařízení pro tepelné ošetření mléka, dává z hlediska zdravotní nezávadnosti souhlas k biologickému zkoušení

²⁵⁾ § 102 odst. 2 písm. d) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

^{25b)} Například § 15 odst. 3 vyhlášky č. 299/2003 Sb.

- dosud nepoužívaných krmiv, jejich výrobě, dovozu a uvádění do oběhu a provádí kontroly podle zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu pro potřeby tohoto fondu,
- h) určuje pro příslušný kalendářní rok veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat s mezinárodní účastí,
- i) proěřuje, zda pohraniční veterinární stanice splňuje požadavky na umístění, materiální a personální vybavení stanoviště veterinární hraniční kontroly, pozastavuje její činnost, zejména vyžaduje-li to ochrana zdraví lidí a zvířat, na požádání dovozců zvířat nebo živočišných produktů, pro něž nebyly dosud dovozní podmínky stanoveny (harmonizovány) na úrovni Evropské unie, sděluje dovozní podmínky uplatňované na dovoz zvířat nebo živočišných produktů daného druhu z příslušné třetí země nebo její části do České republiky, může v souvislosti s úkoly týkajícími se pohraniční veterinární kontroly požadovat od celních orgánů informace nezbytné z hlediska řízení a mezinárodní spolupráce na úseku této kontroly,
- j) vede, aktualizuje a zveřejňuje na webových stránkách Státní veterinární správy seznamy schválených a registrovaných, popřípadě povolených
1. účastníků sítě sledování, shromažďovacích středisek, karanténních středisek, inseminačních stanic, bank spermatu, zařízení pro chov zvířat a jiných zařízení, podílejících se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 2. podniků, závodů, popřípadě jiných zařízení, podílejících se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
 3. osob, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníků uvedených v § 9b,
 4. třetích zemí, popřípadě jejich částí, z nichž lze dovážet zvířata nebo živočišné produkty do České republiky,
 5. podniků, popřípadě jiných zařízení v třetích zemích, z nichž lze dovážet živočišné produkty do České republiky,
 6. veterinárních laboratoří, asanačních podniků a jiných zařízení pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
 7. svobodných celních pásem, svobodných celních skladů a celních skladů,
 8. dalších osob, podniků, závodů a jiných zařízení, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropských společenství;
- seznamy podle bodů 1 až 8 předává Komisi a ostatním členským státům, vyžadují-li to předpisy Evropských společenství,
- k) zveřejňuje na webových stránkách Státní veterinární správy a v souladu s právem Evropských společenství vzory veterinárních osvědčení,
- l) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k provozování asanačního podniku,
- m) ve spolupráci s ostatními orgány veterinární správy shromažďuje, zpracovává a vyhodnocuje informace z oblasti veterinární péče včetně údajů, jež se Česká republika zavázala podávat mezinárodním organizacím vzhledem ke svému členství v nich, vede, provozuje a rozvíjí informační systém v oblasti veterinární péče v souladu se zvláštními právními předpisy^{25c)} a závaznými standardy, organizuje jeho využívání orgány veterinární správy k plnění jejich úkolů včetně spolupráce se správci jiných informačních systémů sloužících k výkonu veřejné správy v České republice a zabezpečuje jeho funkční integraci do mezinárodních informačních systémů v oblasti veterinární péče,
- n) organizuje atestační studium úředních veterinárních lékařů a uděluje atestace, organizuje odbornou přípravu veterinárních asistentů, organizuje odborné kurzy a další vzdělávání zaměstnanců orgánů veterinární správy,
- o) spolupracuje
1. s Agrární komorou, Potravinářskou komorou, Komorou a s dalšími profesními zájmovými sdruženími, jakož i s Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno v otázkách týkajících se jejich působnosti a společného zájmu,
 2. s orgány Evropské unie a členskými státy, jimž poskytuje potřebnou součinnost a požadované informace z oboru své působnosti,
 3. se zahraničními veterinárními službami a příslušnými mezinárodními organizacemi,
- p) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropských společenství²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropských společenství²⁾,

^{25c)} Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů.

- q) vydává povolení k přijetí materiálů kategorie 1, materiálů kategorie 2 a zpracovaných produktů pocházejících z materiálů kategorie 1 nebo 2 podle předpisu Evropských společenství^{7b)},
- r) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Prováděcí právní předpis stanoví konkrétní požadavky na vybavení, způsob a organizaci provozu informačního systému v oblasti veterinární péče.

§ 49

Krajská veterinární správa

(1) Krajská veterinární správa

- a) vypracovává a aktualizuje krajské pohotovostní plány a kontroluje jejich plnění, organizuje činnost krajského krizového centra tlumení nákaz^{25b)},
- b) organizuje provádění povinných preventivních a diagnostických úkonů k předcházení vzniku a šíření nákaz a k jejich zdolávání, schvaluje a v případě neprovedení stanovených povinných preventivních a diagnostických úkonů [§ 5 odst. 1 písm. a), § 44 odst. 1 písm. d)] pozastavuje, popřípadě odnímá status hospodářství úředně prostého nebezpečných nákaz, a plní úkoly vyplývající pro ni z plánu sledování některých látek a jejich reziduí,
- c) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření v obvodu své působnosti nebo jeho části, přesahující územní obvod obce, a dozírá na jejich plnění,
- d) rozhoduje o nařízení, změně a ukončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určeným fyzickým a právnickým osobám, a dozírá na jejich plnění,
- e) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat podezření z výskytu nebezpečné nákazy Státní veterinární správě a po jejich potvrzení výskyt této nákazy příslušnému krajskému úřadu, obci, orgánu Policie České republiky a místně příslušnému orgánu Komory, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též příslušnému orgánu hygienické služby,
- f) z nákazových důvodů může nařídit chovateli, aby předvedl zvíře k veterinárnímu vyšetření, ochrannému očkování nebo k provedení jiného odborného veterinárního úkonu, a určuje podmínky karantény a izolace,
- g) vykonává státní veterinární dozor a vydává závazné pokyny s opatřeními k odstranění zjištěných nedostatků, systematicky zkoumá v podnicích, závodech a jiných zařízeních, v nichž je vykonáván

státní veterinární dozor, zda všechny činnosti při výrobě, zpracovávání a uvádění potravin živočišného původu do oběhu a jejich výsledky jsou v souladu s předem stanovenými opatřeními, zda jsou tato opatření účinně prosazována a zda jsou vhodná pro dosažení stanovených cílů (audit)^{25d)}, povoluje v souladu s právem Evropských společenství v případech a za podmínek stanovených prováděcími právními předpisy zmírňující výjimky z veterinárních požadavků stanovených na zdraví zvířat a jeho ochranu, na živočišné produkty a na konstrukci, uspořádání a vybavení podniků, závodů a jiných zařízení, v nichž se s těmito produkty zachází,

- h) schvaluje a registruje, popřípadě jen registruje v obvodu své působnosti
 - 1. účastníky sítě sledování, shromažďovací střediska, karanténní střediska, inseminační stanice, banky spermatu, zařízení pro chov zvířat a jiná zařízení, podléající se na uvádění zvířat do oběhu a na obchodování s nimi,
 - 2. podniky, závody, popřípadě jiná zařízení, podléající se na výrobě, zpracovávání a uvádění živočišných produktů do oběhu a na obchodování s nimi,
 - 3. osoby, které jako podnikatelé¹⁰⁾ přepravují zvířata nebo živočišné produkty a podléhají registraci, jakož i obchodníky uvedené v § 9b,
 - 4. asanační podniky a jiná zařízení pro neškodné odstraňování a další zpracovávání vedlejších živočišných produktů,
 - 5. soukromé veterinární lékaře pro shromažďovací střediska nebo pro určitou činnost, pokud jejich schválení vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropských společenství,
 - 6. další osoby, podniky, závody a jiná zařízení, pokud jejich schválení a registraci, popřípadě jen registraci vyžadují tento zákon nebo předpisy Evropských společenství,
- i) vydává závazné posudky pro územní, stavební a kolaudační řízení,
- j) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, a stanoví veterinární podmínky k provádění pokusů na zvířatech,
- k) tomu, kdo vyrábí, zpracovává, dováží, ošetřuje, skladuje, přepravuje, uvádí do oběhu a používá krmiva živočišného původu, určuje veterinární podmínky pro jejich použití tak, aby bylo vyloučeno jejich ovlivnění činiteli působícími nepříznivě na jejich zdravotní nezávadnost. U krmiv, jež byla ošetřena látkami škodlivými zdraví lidí nebo zvířat nebo jinak nepříznivě ovlivňujícími

^{25d)} Čl. 2 bod 6, čl. 3 odst. 2, čl. 4 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

živočišné produkty anebo do nichž byly takové látky přidávány v souladu se schváleným technologickým postupem a která proto mohou být použita ke krmení jen po uplynutí stanovené ochranné lhůty, stanovuje v případě potřeby tuto lhůtu nebo jiné veterinární podmínky a opatření, a kontroluje jejich dodržování,

- l) vydává po provedené veterinární kontrole veterinární osvědčení a odpovídá za jeho úplnost a správnost,
- m) provádí prohlídku jatečných zvířat a masa, jakož i veterinární vyšetření ostatních živočišných produktů a posuzuje jejich použitelnost (požitelnost), prověřuje systém vlastní kontroly hygienických podmínek výroby podnikatelů¹⁰⁾ uvedených v § 22,
- n) provádí veterinární kontrolu při příchodu na místo určení, a pokud je její součástí pohraniční veterinární stanice, i pohraniční veterinární kontrolu; v souvislosti s prováděním pohraniční veterinární kontroly může požadovat od celních orgánů informace nezbytné pro řádný výkon této kontroly,
- o) vyžaduje-li to výkon státního veterinárního dozoru, vykonává veterinární prosektorskou činnost v asanačních podnicích,
- p) registruje absolventy středních odborných škol veterinárního oboru, popřípadě absolventy pomaturního studia veterinárního oboru, kteří jsou oprávněni vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem, (dále jen „soukromý veterinární technik“),
- r) vydává, mění a odnímá fyzickým a právnickým osobám povolení
 1. k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvěřiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru,
 2. k výkonu některých veterinárních asanačních činností (§ 51 odst. 1), nejde-li o provozování asanačního podniku,
- s) vydává povolení k přijetí zpracovaných živočišných bílkovin podle předpisu Evropských společenství^{7b)},
- t) ukládá pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem a předpisy Evropských společenství,
- u) plní úkoly vyplývající pro ni z předpisů Evropských společenství²⁾, zejména vykonává dozor nad plněním povinností vyplývajících pro fyzické a právnické osoby z těchto předpisů Evropských společenství²⁾,

v) plní ostatní úkoly stanovené tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy^{1b)}.

(2) Ředitel krajské veterinární správy zřizuje nákazovou komisi, která je jeho poradním orgánem.

§ 49a

(1) Státní veterinární správa nebo s jejím předchozím souhlasem příslušná krajská veterinární správa

- a) na základě řádně odůvodněné žádosti příslušného orgánu členského státu (dále jen „dožadující orgán“)
 1. předá dožadujícímu orgánu informace, zprávy, stanoviska, doklady nebo jejich ověřené kopie, popřípadě výtahy ze zpráv a dokladů (dále jen „informace a dokumenty“), které má k dispozici nebo si je může opatřit a které umožňují prověřit dodržování právních předpisů o veterinární péči. Při získávání těchto informací a dokumentů, které mohou být poskytnuty rovněž v elektronické podobě, postupuje Státní veterinární správa, popřípadě krajská veterinární správa tak, jako kdyby plnila vlastní úkoly nebo jednala na žádost jiného orgánu České republiky,
 2. prověří vhodným způsobem správnost skutečností, které jí byly oznámeny dožadující orgánem, a informuje jej o výsledcích prověření, včetně informací, které byly k prověření nezbytné,
 3. informuje dožadující orgán o správních rozhodnutích nebo jiných aktech týkajících se uplatňování právních předpisů o veterinární péči,
 4. provádí nebo posílí státní veterinární dozor v rámci své působnosti tam, kde existuje podezření na porušení právních předpisů, zejména dozor nad podniky, místy, kde se zřizují sklady zboží, ohlášenými pohyby zboží a dopravními prostředky,
 5. poskytne dožadujícímu orgánu veškeré relevantní informace, které má k dispozici nebo které získá v souladu s bodem 1, o skutečně zjištěných jednáních nebo postupech, jež jsou podle dožadujícího orgánu v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- b) i bez žádosti, pokud to považuje za vhodné,
 1. provádí nebo posílí státní veterinární dozor na místech uvedených pod písmenem a) bodem 4,
 2. poskytuje příslušným orgánům členských států co nejdříve dostupné informace a dokumenty, které se týkají jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu nebo se jeví být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud jde o způsoby nebo metody používané při uvedených činnostech.

(2) Žádosti o informaci, v nichž je uveden předmět správního rozhodnutí nebo jiného aktu, o jejichž sdělení se žádá, musí být opatřeny překladem do českého jazyka.

(3) Státní veterinární správa sdělí bez průtahů Komisi veškeré potřebné informace týkající se

- a) zboží, které je předmětem nebo u něhož existuje podezření, že je předmětem jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- b) metod a postupů, které jsou používány nebo u nichž existuje podezření, že jsou používány v rozporu s právními předpisy o veterinární péči,
- c) nedostatků nebo mezer v právních předpisech o veterinární péči, které jsou zjišťovány při uplatňování těchto předpisů.

(4) Týkají-li se poskytované informace případů, které mohou představovat nebezpečí pro zdraví lidí, nemůže jinak zabránit, mohou být tyto informace po dohodě mezi zúčastněnými orgány a Komisí sděleny s důvody veřejnosti.

(5) Požadovanou vzájemnou pomoc podle odstavců 1 a 3 nelze poskytovat, jestliže by to bylo v rozporu s právními předpisy České republiky, anebo jestliže by tím byly dotčeny veřejný pořádek nebo jiný podstatný zájem České republiky. Informace a dokumenty týkající se fyzických nebo právnických osob mohou být poskytovány jen v rozsahu nezbytně nutném k oznámení jednání nebo postupů, jež jsou v rozporu s právními předpisy o veterinární péči. Jakékoli odmítnutí pomoci musí být odůvodněno.

(6) Informace poskytnuté v jakékoli formě příslušným orgánům jsou důvěrné povahy; na jejich poskytování se vztahuje povinnost mlčenlivosti a platí pro ně zvláštní právní předpisy. Příslušné orgány zabezpečí, aby poskytnuté informace zůstaly důvěrné i po uzavření případu. Tyto informace mohou být využity v případě soudních sporů nebo řízení vedených kvůli nedodržování právních předpisů o veterinární péči, anebo při předcházení a odhalování nedostatků ve vztahu k fondům Evropské unie; o takovém využití poskytnutých informací musí být uvědoměn příslušný orgán členského státu, který informace poskytl.

(7) Informace podle tohoto ustanovení nesmějí být poskytnuty jiným osobám než těm, jejichž povinnosti v jiných členských státech nebo v orgánech Evropského společenství vyžadují, aby k těmto informacím měly přístup. Tyto informace nesmějí být využity k jiným účelům, než které jsou stanoveny tímto ustanovením, ledaže k tomu orgán, který informace poskytuje, dá výslovný souhlas, a pokud takové sdělení nebo použití informací není v rozporu s předpisy členského státu, v němž sídlí orgán, který informace přijal.

(8) Pokud se Státní veterinární správa dozví o jednáních nebo postupech, jež jsou v rozporu nebo se jeví

být v rozporu s právními předpisy o veterinární péči, zejména pokud se týkají nebo by se mohly týkat i jiných členských států, informuje o tom Komisi z vlastního podnětu nebo na základě její odůvodněné žádosti; v případě potřeby jí poskytne také nezbytné informace a dokumenty. Státní veterinární správa informuje Komisi a ostatní členské státy také o dvoustranných dohodách o vzájemné pomoci, které uzavřela s příslušnými veterinárními orgány třetích zemí.

(9) S výjimkou úhrady honorářů vyplácených znalcům se pomoc podle tohoto ustanovení poskytuje bezplatně.

(10) Tímto ustanovením nejsou dotčeny právní předpisy o vzájemné právní pomoci poskytované v trestněprávních věcech.

Povolení k výkonu některých odborných veterinárních činností

§ 50

(1) Státní veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru, anebo k provozování asanačního podniku osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních a hygienických podmínek, které odpovídají podle vyjádření příslušné krajské veterinární správy druhu a rozsahu této činnosti.

(2) Krajská veterinární správa může vydat povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti za účelem vyšetření zvířiny na přítomnost svalovce (trichinel), nejde-li o povolení k provádění laboratorní, popřípadě jiné veterinární diagnostické činnosti, jejíž výsledky mají být využívány pro účely státního veterinárního dozoru, osobě, která dosáhla věku 18 let, má způsobilost k právním úkonům, je bezúhonná, k výkonu této činnosti odborně způsobilá a bude ji vykonávat v prostředí a za veterinárních hygienických podmínek odpovídajících druhu a rozsahu této činnosti.

(3) Jde-li o právnickou osobu, musí podmínky podle odstavců 1 a 2 splňovat její odborný zástupce.

(4) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen v posledních 10 letech pro úmyslný trestný čin anebo v posledních 5 letech pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s odbornou veterinární činností.

(5) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti a odborný zástupce, a jde-li o asanační podnik, též územní obvod, v němž bude činnost vykonávána (svozová oblast).

(6) Státní veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 1 změnit nebo odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně anebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno. Krajská veterinární správa může povolení vydané podle odstavce 2 změnit nebo odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně anebo se změnily podmínky, za nichž bylo povolení vydáno.

§ 51

(1) Krajská veterinární správa může vydat povolení k výkonu některých veterinárních asanačních činností, nejde-li o povolení k provozování asanačního podniku, osobě, která splňuje požadavky stanovené předpisy Evropských společenství^{25b)} a podmínky uvedené v § 50 odst. 1, 3 a 4. Jde-li o odchyt toulavých a opuštěných zvířat nebo o sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu, musí být tato osoba osobou odborně způsobilou podle § 42 odst. 2. Pro změnu nebo odejmutí povolení platí obdobně § 50 odst. 6.

(2) V povolení musí být určen druh a rozsah činnosti, a jde-li o sběr a neškodné odstraňování vedlejších živočišných produktů, také místo, kde budou tyto produkty neškodně odstraňovány nebo dále zpracovávány.

(3) Krajská veterinární správa kontroluje v rámci výkonu státního veterinárního dozoru zejména, zda jsou dodržovány požadavky na tuto činnost stanovené tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{25b)}.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti žádosti o vydání povolení podle § 50 odst. 1 a žádosti o vydání povolení podle odstavce 1.

§ 51a

Národní referenční laboratoře a referenční laboratoře

(1) Ministerstvo schvaluje národní referenční laboratoře za účelem prohlubování, koordinace a sjednocování laboratorní a diagnostické činnosti; schválení může odejmout, jestliže činnost není vykonávána řádně, anebo jestliže se změnily podmínky, za nichž ke schválení došlo.

(2) Státní veterinární správa schvaluje referenční laboratoře pro oblast veterinární péče, a to pro čin-

nosti, pro které nebyly ministerstvem schváleny národní referenční laboratoře. Pro referenční laboratoře platí odstavec 1 přiměřeně.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví požadavky na materiální a personální vybavení národní referenční laboratoře a referenční laboratoře a na zaměření, organizaci a metody jejich činnosti.

Státní veterinární dozor

§ 52

(1) Orgány veterinární správy vykonávají státní veterinární dozor v souladu s tímto zákonem a předpisy Evropských společenství^{25c)}. Při jeho výkonu

- a) dozírají, zda jsou dodržovány povinnosti, požadavky a podmínky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy^{1b)} nebo předpisy Evropských společenství anebo na jejich základě a v jimi stanovených mezích, a zjišťují nedostatky, jejich příčiny a osoby za ně odpovědné,
- b) projednávají a podle potřeby ukládají závaznými pokyny, jakým způsobem a v jaké lhůtě mají být zjištěné nedostatky odstraněny a kontrolují jejich plnění,
- c) sledují nakažovou situaci v prostředí volně žijících zvířat.

(2) Specifickými formami státního veterinárního dozoru jsou veterinární kontrola zdraví, dědičnosti zdraví a hygieny plemenitby, kontrola označování a evidence zvířat u chovatelů, na jatkách a v asanačních podnicích, veterinární kontrola zdravotní nezávadnosti krmiv, prohlídka jatečných zvířat a masa, pohraniční veterinární kontrola a veterinární kontrola při příchodu na místo určení.

(3) Je-li podkladem pro rozhodnutí orgánu veterinární správy výsledek laboratorního vyšetření vzorků, musí být výsledkem vyšetření provedeného státním veterinárním ústavem, národní referenční laboratoří, referenční laboratoří nebo laboratoří, které bylo vydáno pro příslušný okruh vyšetřování osvědčení o akreditaci^{17f)} a které Státní veterinární správa vydala povolení k provádění veterinární laboratorní diagnostické činnosti, anebo referenční laboratoří Evropské unie. Tyto laboratoře postupují při vyšetřování vzorků podle norem a metod stanovených předpisy Evropských společenství^{25f)} a jsou podle nich hodnoceny.

(4) Pro výkon státního veterinárního dozoru Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra platí ustanovení odstavců 1 až 3 obdobně.

^{25c)} Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

^{25f)} Čl. 12 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004.

§ 53

(1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra pověřeni výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen „veterinární inspektor“) jsou oprávněni při jeho výkonu

- a) vstupovat na pozemky, do provozních, skladovacích a jiných prostorů, zařízení a dopravních prostředků sloužících k činnosti kontrolovaných osob, která je předmětem státního veterinárního dozoru, a jde-li o provádění pohraniční veterinární kontroly, do celních prostorů pohraničních celních úřadů a provádět na těchto místech potřebné úkony a šetření,
- b) vyžadovat potřebné doklady, údaje a ústní nebo písemná vysvětlení a pořizovat fotodokumentaci týkající se předmětu dozoru a kontrolovaných osob,
- c) odebírat v nezbytně nutném množství a rozsahu vzorky k laboratornímu vyšetření. Není-li dále stanoveno jinak, neposkytuje se za odebrané vzorky náhrada,
- d) ověřovat totožnost kontrolovaných osob,
- e) požadovat podání písemné zprávy o odstranění zjištěných nedostatků,
- f) nelze-li z důvodu závažnosti nebo naléhavosti nebezpečí hrozícího pro zdraví lidí nebo zvířat dosáhnout žádoucí nápravy jinak, zejména vydáním závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků,
 1. na místě pozastavit nebo znehodnotit a neškodně odstranit živočišné produkty, které nejsou zdravotně nezávadné, anebo nařídít jejich znehodnocení a neškodné odstranění, a to na náklad kontrolované osoby,
 2. pozastavit, omezit nebo zakázat výrobu, zpracování nebo uvádění živočišných produktů do oběhu na přiměřenou dobu, jestliže nejsou dodržovány podmínky a požadavky stanovené tímto zákonem, zvláštními právními předpisy²⁶⁾ nebo předpisy Evropských společenství^{14b)} na živočišné produkty a jejich výrobu, zpracovávání a uvádění do oběhu,
- g) požadovat věcnou, osobní a jinou pomoc nezbytnou k řádnému výkonu státního veterinárního dozoru na náklady kontrolované osoby.

(2) Veterinární inspektoři jsou povinni

- a) šetřit práva a právem chráněné zájmy kontrolovaných osob,
- b) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli při výkonu dozoru²⁷⁾,
- c) prokazovat svou totožnost služebním průkazem,
- d) pořizovat protokol o provedeném odběru vzorků, o zjištěných nedostatkách a o opatření podle odstavce 1 písm. f).

(3) Pro úřední veterinární asistenty platí obdobně odstavec 1 písm. a) až d) a odstavec 2.

(4) Kontrolované osoby jsou povinny vytvářet vhodné podmínky pro výkon státního veterinárního dozoru a poskytovat veterinárním inspektorům nezbytnou součinnost a pomoc, zejména umožnit jim přístup na místa a do prostorů uvedených v odstavci 1 písm. a), odběr vzorků a poskytovat jim na požádání potřebné doklady, údaje a ústní a písemná vysvětlení, jakož i bezplatně nezbytnou věcnou, osobní a jinou pomoc.

(5) Za vzorky odebrané při prodeji potravin živočišného původu podle zvláštních právních předpisů²⁸⁾ se kontrolované osobě poskytne náhrada ve výši ceny, za kterou tato osoba potravinu, z níž byl vzorek odebrán, prodává, pokud o náhradu požádá ve lhůtě do 6 měsíců ode dne, kdy byla seznámena se skutečností, že potravina splňuje stanovené požadavky. Náhrada se neposkytne, jde-li o potravinu, která nesplňuje požadavky stanovené zvláštními právními předpisy²⁸⁾.

(6) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) postup při odběru vzorků a údaje, jež obsahuje protokol podle odstavce 2 písm. d),
- b) vzor služebního průkazu veterinárního inspektora a úředního veterinárního asistenta.

(7) Provádě-li Komise svými odborníky, popřípadě i odborníky z jiných členských států, kteří jsou zapsáni v seznamu vedeném Komisí pro tyto účely, ve spolupráci s orgány veterinární správy kontroly dodržování a jednotného uplatňování povinností a požadavků, stanovených tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, anebo předpisy Evropských společenství, na místě v České republice, poskytují jim orgány veterinární správy podporu, kterou tito odborníci potřebují ke splnění svého úkolu.

(8) Pro provádění kontrol uvedených v odstavci 7

²⁶⁾ Například zákon č. 110/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁷⁾ Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

²⁸⁾ Zákon č. 110/1997 Sb.

platí ustanovení odstavce 1 písm. a) až c), odstavce 2 písm. a) až c) a odstavce 4 obdobně. Zejména musí být uvedeným odborníkům umožněn stejný přístup do míst, zařízení a dopravních prostředků, jaký mají veterinární inspektori. Informace získané uvedenými odborníky v průběhu kontrol a závěry z nich nesmí být za žádných okolností použity pro osobní účely ani sdělovány osobám, které nepatří do příslušných útvarů Komise nebo členských států.

Mimořádná veterinární opatření

§ 54

(1) Mimořádná veterinární opatření jsou

- a) nařízení veterinárního vyšetření a ochranného očkování zvířat,
- b) vymezení ohniska nákazy, ochranných pásem a pásem dozoru, výstražné označení, popřípadě i střežení ohniska nákazy,
- c) nařízení karantény nebo odděleného umístění (izolace), popřípadě nutné porážky nebo utracení zvířat,
- d) omezení nebo zákaz přemísťování, prodeje, obchodování, volného pohybu, porážení a plemennitby zvířat a provádění pokusů na zvířatech,
- e) omezení nebo zákaz pastvy, používání zdroje vody a krmiva,
- f) omezení nebo zákaz konání svodů zvířat, honů, odchytu zvěře a lovu ryb,
- g) omezení nebo zákaz prodeje zvířat a živočišných produktů v tržnicích a na tržištích anebo uzavření tržnice nebo tržiště,
- h) pozastavení nakládání živočišnými produkty nebo krmivy do skončení potřebného vyšetření, nařízení odděleného uložení (uskladnění) zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv,
- i) omezení nebo zákaz výroby, zpracovávání, přepravy nebo uvádění do oběhu zdravotně závadných nebo podezřelých živočišných produktů nebo krmiv, stanovení zvláštních podmínek pro jejich výrobu, zpracovávání a přepravu anebo nařízení jejich zničení,
- j) stanovení zvláštních podmínek provozu, popřípadě jeho omezení nebo zastavení,
- k) omezení, zákaz nebo stanovení zvláštních podmínek dovozu, vývozu a tranzitu veterinárního zboží,
- l) nařízení očisty, omezení nebo zákaz používání anebo zničení zařízení a předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,
- m) nařízení zvláštního ošetření hnoje, kejdy, močůvky a odpadních vod,
- n) stanovení zvláštních podmínek pro ukládání, sběr, svoz, neškodné odstraňování a další zpracovávání

vedlejších živočišných produktů, popřípadě nařízení sběru, svozu, neškodného odstranění a dalšího zpracování vedlejších živočišných produktů i mimo určený územní obvod (svozovou oblast),

- o) nařízení úpravy hygienického a sanitačního provozu nebo technologických a pracovních postupů, dezinfekce, deratizace a dezinfekce,
- p) omezení nebo zákaz volného pohybu a styku osob a jejich shromažďování, omezení nebo zákaz pohraničního styku osob,
- r) nařízení zneškodnění, popřípadě omezení výskytu zdrojů nákaz zvířat s přírodní ohniskovostí.

(2) Příslušný orgán nařídí mimořádná veterinární opatření

- a) při výskytu nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, anebo hrozí-li nebezpečí jejího šíření (ochranná a zdolávací opatření),
- b) při zjištění jiných než zdravotně nezávadných živočišných produktů, vody nebo krmiv, popřípadě jiné příčiny závažného ohrožení zdraví zvířat nebo lidí živočišnými produkty, (veterinární hygienická opatření),
- c) hrozí-li nebezpečí zavlečení nebo rozšíření původců nákaz zvířat a nemocí přenosných ze zvířat na člověka či zdravotně závadných živočišných produktů a krmiv ze zahraničí, (opatření k veterinární ochraně státního území).

(3) Odůvodňují-li to okolnosti konkrétního případu, mohou být nařízena i jiná opatření odpovídající veterinárním požadavkům a poznatkům veterinární vědy.

§ 55

Jako mimořádné veterinární opatření při výskytu slintavky a kulhavky může být nařízena uzávěra obce, popřípadě její části. Rozumí se jí

- a) uzavření příjezdových a přístupových cest do obce, jejich opatření závorami a výstražným označením a jejich střežení,
- b) zákaz průjezdu obcí a určení objížděky,
- c) zřízení dezinfekčních pásů na příjezdových a přístupových cestách do obce,
- d) zákaz přemísťování, prodeje a volného pohybu hospodářských a zájmově chovaných zvířat,
- e) zákaz opouštění prostorů, v nichž jsou umístěna nemocná a podezřelá zvířata, a zákaz vstupu do těchto prostorů bez vážného důvodu,
- f) zákaz shromažďování osob,
- g) stanovení pravidel pro pohyb osob v obci,
- h) zákaz vstupu do obce a zákaz jejího opouštění,
- i) stanovení zvláštních podmínek pro zásobování obce, pro výjimečný vjezd dopravních prostředků a pro vstup osob do obce z naléhavých důvodů,

jakož i stanovení dezinfekčních opatření, jimž musí být tyto dopravní prostředky a osoby podrobeny před opuštěním obce,

- j) stanovení zvláštních podmínek provozu odpadového hospodářství.

§ 56

Závazný posudek

(1) Závazný posudek orgánu veterinární správy musí být vyžádán jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení

- a) podnikatelem¹⁰⁾, jde-li o stavbu nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru,
b) tím, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata, anebo k ukládání nebo spalování kadáverů zvířat v zájmovém chovu.

(2) Orgán příslušný rozhodnout ve věci podle zvláštních právních předpisů²⁹⁾ nemůže rozhodnout v rozporu s tímto posudkem.

(3) Závazné posudky na stavby nebo zařízení, které podléhá státnímu veterinárnímu dozoru a jsou v objektech důležitých pro obranu státu, vydávají orgány pověřené ministrem obrany.

§ 56a

(1) Veterinární osvědčení vystavuje úřední veterinární lékař na základě provedené prohlídky (vyšetření) zvířat nebo živočišných produktů. Musí je vyplnit pravdivě a úplně; nesmí osvědčovat údaje, o nichž se osobně nepřesvědčil, a nesmí podepsat osvědčení, jež není vyplněno, anebo je vyplněno jen zčásti. Osvědčuje-li některé údaje na základě jiného dokladu, musí jej mít před podpisem osvědčení v držení.

(2) Veterinární osvědčení, popřípadě jiný veterinární doklad, který byl vystaven úředním veterinárním lékařem a provází zvířata nebo živočišné produkty, musí být

- a) na každé straně podepsáno úředním veterinárním lékařem, který je vystavuje, a orazítkováno,
b) vyhotoveno v úředním jazyku členského státu určení a toho členského státu, v němž se provádí pohraniční veterinární kontrola, anebo provázeno ověřeným překladem do tohoto jazyka (těchto jazyků),
c) opatřeno vlastním identifikačním číslem a musí sestávat
1. z jediného listu papíru,
 2. ze dvou nebo více stran, které jsou součástí jediného, celistvého a nedělitelného listu papíru, nebo

3. z několika po sobě jdoucích stran očíslovaných tak, aby bylo zřejmé, o kterou stranu z tohoto počtu stran se jedná (např. „strana 2 ze 4 stran“). Identifikační číslo musí být uvedeno na každé straně,

- d) vydáno dříve, než zvířata nebo živočišné produkty opustí místo vyšetření (prohlídky), a musí provázet v originální verzi zvířata nebo živočišné produkty při jejich vstupu na území členských států.

(3) Úřední veterinární lékař, který vystavuje a podepisuje veterinární osvědčení, nesmí mít takový zájem na osvědčovaných zvířatech nebo živočišných produktech, anebo na hospodářství, podniku nebo jiném zařízení jejich původu, aby bylo možno mít pochybnosti o jeho nepodjatosti.

(4) Pozměňovat nebo jinak zneužívat vydané veterinární osvědčení je zakázáno.

§ 57

(1) Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s příslušnými orgány ochrany zvířat, ochrany veřejného zdraví, Státní zemědělské a potravinářské inspekce a odborného dozoru nad krmivvy.

(2) Orgány veřejné správy, orgány Policie České republiky a obecní policie spolupracují s orgány veterinární správy při předcházení nebezpečným nákazám, zamezení jejich šíření a jejich zdolávání a v souladu se svou působností se podílejí na zajišťování a kontrole plnění mimořádných veterinárních opatření.

HLAVA VII

ODBORNÁ VETERINÁRNÍ ČINNOST A JEJÍ VÝKON

§ 58

Odborná veterinární činnost

(1) Odbornou veterinární činností je

- a) veterinární preventivní činnost,
b) vyšetřování, stanovení diagnózy a léčení zvířat a chirurgické zákroky na zvířatech,
c) podávání a předepisování léčiv, veterinárních přípravků a prostředků veterinární techniky,
d) prohlídka jatečných zvířat a masa a vyšetřování ostatních živočišných produktů,
e) diagnostika zdraví a veterinární laboratorní diagnostika,
f) veterinární asanační činnost,
g) další odborné činnosti, k nimž je třeba odpovídat

²⁹⁾ Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

jící kvalifikace získané studiem a praxí ve veterinárním, popřípadě i jiném oboru.

(2) Odbornou veterinární činnost vykonávají

- a) orgány veterinární správy, jde-li o úkony spojené s výkonem státní správy,
- b) státní veterinární ústavy a národní referenční laboratoře a referenční laboratoře,
- c) fyzické a právnické osoby v rozsahu a za podmínek stanovených tímto a zvláštním právním předpisem^{29a)},
- d) příslušné orgány Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra.

(3) Odbornou veterinární činnost v rozsahu nutném pro výuku mohou vykonávat také

- a) vysoké školy veterinární, určuje-li tak jejich statut,
- b) střední odborné školy veterinárního oboru, jde-li o součást jejich pedagogické činnosti.

§ 59

Odborná způsobilost

(1) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti jsou veterinární lékaři, za něž se považují absolventi vysoké školy univerzitního nebo obdobného typu, kteří dosáhli požadovaného vzdělání v předmětech uvedených v části A přílohy č. 5 k tomuto zákonu během nejméně pětiletého, denního teoretického a praktického studia a získali přiměřené znalosti v oblastech uvedených v části B přílohy č. 5 k tomuto zákonu.

(2) Osobami odborně způsobilými k výkonu odborné veterinární činnosti v rozsahu a způsobem odpovídajícím jejich odborné způsobilosti jsou dále

- a) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny^{29b)},
- b) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání ve veterinárním oboru,
- c) osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání ve

studijním programu^{29c)} v oblasti, která není uvedena v písmenu a) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti, zejména v oblasti lékařství, chemie nebo biologie,

- d) osoby, které získaly úplné střední odborné vzdělání nebo vyšší odborné vzdělání v oboru, který není uveden v písmenu b) a odpovídá druhu a rozsahu činnosti,
- e) osoby, které získaly odbornou způsobilost k výkonu některých odborných veterinárních činností specializovanou odbornou průpravou
 1. organizovanou Státní veterinární správou, anebo
 2. podle zvláštních právních předpisů³⁰⁾.

(3) Za veterinární lékaře se považují také

- a) občané, kteří získali vysokoškolské vzdělání studiem v magisterském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny^{30a)}, anebo studiem, které se podle zvláštních právních předpisů^{30b)} považuje za rovnocenné,
- b) občané členského státu, kteří jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu,
- c) občané členského státu, kteří jsou držiteli osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu, jež uvádí, že diplom, vysvědčení nebo jiný doklad o požadovaném vzdělání
 1. je v souladu s požadavky uvedenými v odstavci 1,
 2. byl získán tak, že se tento občan zákonem způsobem podílel na příslušné činnosti po dobu a za podmínek stanovených pro občany jednotlivých členských států v příloze č. 6, nebo
 3. byl vydán po ukončení vzdělání, jež je v souladu s odstavcem 1 a je vydávajícím členským státem považován za rovnocenný dokladům uvedeným v písmenu b).

(4) Veterinární lékaři z třetích zemí, kteří získali odbornou způsobilost na zahraniční vysoké škole, pro-

^{29a)} Zákon č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky.

^{29b)} § 44 a 45 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

^{29c)} § 44 až 46 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

³⁰⁾ § 1 odst. 2 nařízení vlády č. 10/1999 Sb., kterým se zrušuje nařízení vlády č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se pro účely trestního zákona stanoví, co se považuje za jedy.

§ 31 zákona č. 157/1998 Sb., ve znění zákona č. 352/1999 Sb.

§ 58 zákona č. 258/2000 Sb., ve znění zákona č. 274/2001 Sb.

^{30a)} § 44 a 46 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

^{30b)} § 98 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

káže tuto způsobilost prvopisem nebo úředně ověřeným opisem diplomu, vysvědčení nebo obdobného dokladu vydaného zahraniční vysokou školou a osvědčením o uznání vysokoškolského vzdělání vydaným podle zvláštních právních předpisů³¹⁾.

(5) Osoby s úplným středním vzděláním, které úspěšně absolvovaly specializovanou odbornou přípravu v příslušném oboru, organizovanou Státní veterinární správou, a osoby, které získaly vysokoškolské vzdělání studiem v bakalářském studijním programu v oblasti veterinárního lékařství a hygieny, mohou vykonávat funkce veterinárních asistentů. Nestanoví-li tento zákon nebo předpisy Evropských společenství jinak, úřední veterinární asistenti pomáhají úředním veterinárními lékaři pod jejich vedením a odpovědností, zejména při kontrole dodržování hygienických podmínek v chovech zvířat a ve výrobě a zpracovávání živočišných produktů, při provádění alergenodiagnostických zkoušek, při prohlídce jatečných zvířat a masa a při provádění pohraniční veterinární kontroly.

(6) K prohloubení odborné způsobilosti úředních veterinárních lékařů slouží atestační studium, které probíhá ve dvou částech

- a) základní (atestace I. stupně),
- b) specializační (atestace II. stupně).

(7) Občané členských států, kteří splňují podmínky stanovené v odstavcích 1 a 3, jsou oprávněni používat akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyku tohoto státu.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) organizaci, formy a obsah atestačního studia a specializované odborné přípravy veterinárních asistentů,
- b) funkce, které mohou být vykonávány v orgánech veterinární správy jen veterinárními lékaři, kteří získali atestaci II. stupně,
- c) diplomy, vysvědčení a jiné doklady o požadovaném vzdělání udělované občanům členských států.

§ 59a

Způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře pro osoby ze třetích zemí

(1) Osoby, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře, jestliže

- a) prokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59

odst. 1 a o této skutečnosti jim bude vydáno Komorou osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾,

- b) doloží osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu³¹⁾, a
- c) prokáží bezúhonnost podle § 50 odst. 3; bezúhonnost se dokládá výpisem z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší než 3 měsíce, a odpovídajícími doklady vydanými státem, jehož je občanem, a státy, ve kterých se více než 3 měsíce nepřetržitě zdržoval v posledních 3 letech; tyto doklady nesmí být starší než 3 měsíce.

(2) Osoby uvedené v odstavci 1, které neprokáží, že vzdělání získané na zahraniční vysoké škole je v souladu s požadavky uvedenými v § 59 odst. 1, jsou způsobilé k výkonu povolání veterinárního lékaře na základě úspěšného vykonání zkoušky a po prokázání bezúhonnosti podle § 50 odst. 3.

(3) Uchazeči o vykonání zkoušky musí doložit osvědčení o uznání vysokoškolského vzdělání podle zvláštního právního předpisu³¹⁾.

(4) Zkouška se koná před zkušební komisí, kterou zřizuje Komora jako svůj poradní orgán. Členy zkušební komise jmenuje a odvolává prezident Komory na návrh představenstva Komory a Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Na základě úspěšně vykonané zkoušky vydá Komora osvědčení.

(5) Zkoušku lze opakovat. Náklady spojené s provedením zkoušky hradí uchazeč o vykonání zkoušky.

(6) Od vykonání zkoušky může Komora upustit, pokud osobám, které získaly odbornou způsobilost ve třetích zemích, uzná jiný členský stát způsobilost k výkonu povolání veterinárního lékaře a tyto osoby zároveň prokáží, že vykonávaly danou činnost v kterémkoli členském státě.

(7) Od vykonání zkoušky Komora upustí vždy, pokud osoby ze třetích zemí jsou držiteli diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání, uvedeného v prováděcím právním předpisu.

(8) Bylo-li od vykonání zkoušky upuštěno podle odstavce 6 nebo 7, vydá Komora o této skutečnosti osvědčení do 90 dnů ode dne podání žádosti.

(9) Komora vede evidenci uchazečů o vykonání zkoušky a o vykonaných zkouškách.

Soukromí veterinární lékaři

§ 60

(1) Soukromí veterinární lékaři odborně způsobilí

³¹⁾ § 89 až 90 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

³²⁾ § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 381/1991 Sb.

podle § 59 a § 59a vykonávají veterinární léčebnou a preventivní činnost na základě osvědčení podle zvláštního právního předpisu³²⁾.

(2) Při vydávání osvědčení uvedeného v odstavci 1 osobě odborně způsobilé podle § 59 odst. 3 může být brán zřetel na ověřené informace o skutečnostech, které by pravděpodobně mohly nepříznivě ovlivnit výkon odborné veterinární činnosti touto osobou na území České republiky, poskytnuté na základě vzájemnosti členským státem, z něhož tato osoba pochází nebo přichází.

§ 61

(1) Soukromý veterinární lékař je povinen

- a) oznámit bez odkladu krajské veterinární správě zahájení a skončení činnosti, místo svého trvalého pobytu a místo podnikání, liší-li se od místa trvalého pobytu,
- b) uvědomit neprodleně krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jakož i o jiných skutečnostech důležitých z hlediska veterinární péče a veřejného zájmu na plnění jejích úkolů,
- c) dbát při podávání léčiv na dodržování ochranných lhůt a dalších požadavků, které jsou stanoveny za účelem vyloučení nežádoucích reziduí ze živočišných produktů, popřípadě nežádoucích kombinací s doplňkovými látkami, které jsou obsaženy v krmivech, a upozornit chovatele na nutnost dodržování ochranných lhůt u zvířat, která slouží k produkci potravin,
- d) vést řádnou evidenci o provedených preventivních úkonech, o použití a výdeji léčiv a o utrácení zvířat, která podléhají označování a evidenci podle zvláštního právního předpisu^{3d)}, uchovávat ji po dobu nejméně 3 let a na požádání ji předložit orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor,
- e) po jeho předložení chovatelem neprodleně zaznamenávat do záznamu chovatele podání léčiv zvířatům a očkování zvířat a úplně, správně a pravdivě vyplňovat zdravotní potvrzení.

(2) Soukromý veterinární lékař je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s výkonem odborné veterinární činnosti, pokud jí nebyl zproštěn. Tím není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle tohoto zákona a podle zvláštních právních předpisů³³⁾.

(3) Soukromý veterinární lékař je oprávněn vést pro svou potřebu pohotovostní zásobu léčiv.

§ 62

(1) Soukromý veterinární lékař může odmítnout provedení odborného veterinárního úkonu, pokud k němu není povinen podle právních předpisů nebo smlouvy. Odmítnout poskytnutí první pomoci však může jen z důvodu ohrožení svého zdraví, kterému nelze účinně předcházet nebo bránit.

(2) Soukromý veterinární lékař může odstoupit od smlouvy o provedení odborného veterinárního úkonu, odmítl-li chovatel poskytnout potřebnou součinnost. Odstoupí-li soukromý veterinární lékař od smlouvy, musí poskytnout zvířeti neodkladnou péči, aby nedošlo k utrpení zvířete, poškození jeho zdraví nebo jiné škodě, které touto péčí bylo možno zabránit.

(3) Jde-li o naléhavý úkon, nutný v zájmu předcházení, zamezení šíření a zdolání nebezpečné nákazy anebo v zájmu zajištění zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, nepotřebuje soukromý veterinární lékař souhlasu chovatele k jeho provedení.

§ 63

zrušen

§ 64

Soukromí veterinární technici

(1) Oprávnění veterinárního technika vykonávat některé odborné veterinární úkony podnikatelským způsobem vzniká rozhodnutím krajské veterinární správy o registraci soukromého veterinárního technika. Krajská veterinární správa rozhodne o registraci, pokud žadatel

- a) splňuje požadavek odborné způsobilosti podle § 59 odst. 2 písm. b),
- b) je způsobilý k právním úkonům a bezúhonný podle § 50 odst. 3.

(2) Soukromí veterinární technici mohou samostatně vykonávat jen takové odborné veterinární úkony, které odpovídají jimi dosažené odborné způsobilosti.

(3) Jinak platí pro práva a povinnosti soukromých veterinárních techniků přiměřeně § 61, § 62 odst. 1 a 2.

(4) Krajská veterinární správa může registraci zrušit, jestliže soukromý veterinární technik porušuje povinnosti nebo podmínky vyplývající z tohoto zákona a z rozhodnutí o registraci.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o registraci podle odstavce 1,
- b) podrobnosti výkonu odborných veterinárních úkonů soukromými veterinárními technikami.

³³⁾ Například zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

HLAVA VIII

VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY A VETERINÁRNÍ TECHNICKÉ PROSTŘEDKY

§ 65

(1) Ústav kromě působnosti stanovené zvláštními právními předpisy⁵⁾

- a) rozhoduje na základě žádosti osoby, která má trvalý pobyt nebo sídlo v některém z členských států, o schválení veterinárního přípravku, o schválení změn proti dokumentaci předložené v rámci schvalovacího řízení, o prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení schválení veterinárního přípravku. Pozastavit platnost rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku nebo zrušit jeho schválení může, prokáže-li se, že veterinární přípravek je neúčinný nebo neodpovídá dokumentaci předkládané v rámci schvalovacího řízení, anebo poruší-li držitel rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku závažným způsobem nebo opakovaně povinnosti stanovené tímto zákonem. Schválení nepodléhá pouze veterinární přípravky určené jen k vývozu,
- b) vede evidenci schválených veterinárních přípravků v Seznamu schválených veterinárních přípravků,
- c) eviduje výrobce veterinárních přípravků a na základě požadavku příslušného výrobce osvědčuje, že tento výrobce splňuje při výrobě veterinárních přípravků požadavky správné výrobní praxe,
- d) vykonává státní veterinární dozor nad uváděním do oběhu a používáním veterinárních přípravků, kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem, jakost, účinnost a bezpečnost veterinárních přípravků,
- e) odebírá vzorky veterinárních přípravků k laboratornímu vyšetření, osvědčuje jakost veterinárních přípravků a dodržování požadavků na správnou výrobní praxi,
- f) rozhoduje o dalším používání veterinárního přípravku v případě zjištění jeho nežádoucích účinků, zejména o stažení veterinárního přípravku z oběhu, o jeho zneškodnění, o pozastavení používání veterinárního přípravku a jeho uvádění do oběhu a o jeho uvádění do oběhu jen po předchozím souhlasu Ústavu,
- g) provádí hodnocení specifické účinnosti biocidních přípravků proti stanoveným původcům nákaz, vede a aktualizuje seznam schválených biocidů,
- h) posuzuje ve sporných případech, zda jde o veterinární přípravek nebo o jiný výrobek.

(2) Ústav dále

- a) posuzuje vhodnost veterinárních technických prostředků a jejich bezpečnost pro zvířata, sleduje jejich vlastnosti a způsobilost dosáhnout účelu,

ke kterému jsou určeny. Vede evidenci veterinárních technických prostředků v Seznamu technických prostředků pro veterinární použití,

- b) vykonává státní veterinární dozor nad používáním veterinárních technických prostředků a kontroluje dodržování povinností stanovených tímto zákonem,
- c) na základě výsledků šetření nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků a jiných poznatků o tom, že veterinární technický prostředek není vhodný pro veterinární použití, rozhoduje o povinnosti
 1. učinit opatření k omezení nepříznivého působení veterinárního technického prostředku, zejména pozastavit jeho uvádění do oběhu, stáhnout jej z oběhu, ukončit jeho uvádění do oběhu, pozastavit nebo ukončit jeho používání,
 2. odstranit zjištěné nedostatky ve stanovené lhůtě.

(3) Ústav posoudí úplnost podané žádosti o schválení veterinárního přípravku nejpozději do 30 dnů od jejího doručení. Pokud ji shledá neúplnou, písemně vyzve žadatele, aby ji v určené lhůtě doplnil. Není-li žádost v této lhůtě doplněna, může zastavit řízení. Lhůta určená k doplnění žádosti o schválení veterinárního přípravku se nepočítává do lhůty 30 dnů k posouzení úplnosti žádosti. O žádosti o schválení veterinárního přípravku rozhodne Ústav nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy byla žádost shledána úplnou. O žádosti o prodloužení platnosti schválení veterinárního přípravku na dobu 5 let, popřípadě i opakovaně rozhodne nejpozději do 60 dnů od jejího doručení; přitom postupuje obdobně jako při rozhodování o žádosti o schválení veterinárního přípravku.

(4) Jde-li o veterinární přípravek, který byl vyroben nebo uveden do oběhu v členském státě nebo který má původ v některém ze států, které jsou smluvní stranou Evropského hospodářského prostoru, předkládají se Ústavu v žádosti podle odstavce 3 pouze administrativní údaje a dokumentace stanovené prováděcím právním předpisem. Těmito údaji a dokumentací se zejména doloží, za jakých podmínek byl veterinární přípravek v příslušném státě vyroben nebo uveden do oběhu, a doba 90 dnů se zkracuje na 30 dnů, pokud

- a) veterinární přípravek odpovídá právním předpisům, které jsou pro jeho výrobu nebo uvedení do oběhu v příslušném státě závazné, a výrobním postupům a pravidlům správné výrobní praxe, které jsou v příslušném státě používány a pro které existuje dostatečně podrobná dokumentace, na jejímž základě je možno provést dodatečná šetření,
- b) předpisy, postupy a pravidla uvedené pod písmenem a) zaručují takovou míru ochrany oprávněného zájmu, která odpovídá míře této ochrany v České republice.

(5) Ústav

a) zveřejňuje ve Věstníku Ministerstva zemědělství a ve Věstníku Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv

1. schválení veterinárních přípravků a jejich zápis do Seznamu schválených veterinárních přípravků včetně změn, jakož i prodloužení nebo pozastavení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku a o zrušení jeho schválení,

2. zápis veterinárního technického prostředku do Seznamu technických prostředků pro veterinární použití a případy nežádoucích příhod týkajících se používaných veterinárních technických prostředků. Dokumentaci o nežádoucích příhodách a jejich šetření uchovává po dobu 15 let,

b) ukládá v mezích své působnosti pokuty za nesplnění nebo porušení povinností, požadavků nebo podmínek stanovených tímto zákonem.

§ 66

(1) Vyrábět, uvádět do oběhu a používat při poskytování veterinární péče je možno pouze

a) veterinární přípravky, které byly schváleny a zapísány do Seznamu schválených veterinárních přípravků a u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti,

b) veterinární technické prostředky,

1. pro které bylo provedeno posouzení shody v souladu se zvláštními právními předpisy³⁴⁾,
2. u kterých nebyla překročena doba jejich použitelnosti.

(2) Pro vědecké, výzkumné, pedagogické a kontrolní účely lze použít i veterinární přípravky, které nebyly schváleny.

(3) Při poskytování veterinární péče lze používat i veterinární přípravky, které jsou schválené podle předpisů Evropských společenství³⁴⁾, a zdravotnické prostředky, které jsou vhodné pro použití v rámci veterinární péče^{34a)}.

(4) Veterinární lékař může v případě ohrožení života nebo zdraví zvířete použít při poskytování veterinární péče i takový veterinární technický prostředek, který nesplňuje stanovené požadavky, a to za předpokladu, že

a) je podrobně seznámen se zdravotním stavem zví-

řete, u něhož byla stanovena přesná diagnóza jeho onemocnění. To neplatí jen pro veterinární technické prostředky, které jsou určeny pro stanovení nebo potvrzení diagnózy,

b) není možno použít jiný veterinární technický prostředek, který odpovídá stanoveným požadavkům,

c) uvědomil Ústav o použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky,

d) písemně seznámil chovatele s možnými riziky použití veterinárního technického prostředku, který nesplňuje stanovené požadavky, a chovatel dal k němu dobrovolný písemný souhlas.

§ 66a

(1) Držitelé rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku jsou povinni

a) zajistit, aby vlastnosti schváleného veterinárního přípravku odpovídaly dokumentaci předložené ve schvalovacím řízení a aby k němu byly připojeny pokyny pro zacházení s ním,

b) zaznamenávat a vyhodnocovat případy hlášení nežádoucích účinků schváleného veterinárního přípravku, vést a uchovávat o nich záznamy a jednou ročně je poskytovat Ústavu,

c) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti učinit dostupná opatření k nápravě a omezení nepříznivého působení schváleného veterinárního přípravku včetně jeho případného stažení z oběhu, hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděl, Ústavu výskyt závažného nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku a informovat jej o provedených opatřeních,

d) v případě výskytu nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku nebo závady v jeho jakosti zajistit na vlastní náklad jeho vyšetření, popřípadě klinické hodnocení,

e) zavádět potřebné změny, které umožňují výrobu, kontrolu jakosti a používání schváleného veterinárního přípravku ve shodě s dostupnými vědeckými poznatky,

f) poskytovat Ústavu na požádání vzorky schváleného veterinárního přípravku a informace o oběhu jeho prodeje.

³⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001.

^{34a)} Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

(2) Osoby, které vyrábějí veterinární přípravky, jsou povinny

- a) vyrábět a kontrolovat veterinární přípravky způsobem, který zajistí, že tyto přípravky jsou vyráběny a uváděny do oběhu v jakosti odpovídající jejich určenému použití a v souladu s údaji a dokumentací předloženými Ústavu v souvislosti se schválením veterinárního přípravku, změnou v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku nebo prodloužením jeho používání, a dodržovat správnou výrobní praxi,
- b) zavést k dosažení cílů uvedených pod písmenem a) odpovídající systém zabezpečování jakosti nebo systém analýzy rizika a kritických kontrolních bodů (HACCP),
- c) zohledňovat ve výrobě veterinárních přípravků vědecký a technický rozvoj,
- d) nejsou-li současně držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku, informovat tohoto držitele o všech významných skutečnostech, které mohou mít vliv na jakost veterinárního přípravku a na odpovědnost držitele stanovenou tímto zákonem, a poskytovat mu součinnost při plnění jeho povinností podle odstavce 1.

(3) Osoby, které uvádějí schválené veterinární přípravky do oběhu, anebo s nimi jinak zacházejí, jsou povinny

- a) dodržovat pokyny k zacházení s veterinárním přípravkem, uvedené na jeho obalu nebo v příbalové informaci,
- b) omezovat na nejnižší možnou míru nepříznivé důsledky působení veterinárního přípravku na člověka, zvířata a životní prostředí,
- c) hlásit do 15 dnů ode dne, kdy se o tom dověděly, Ústavu a držiteli rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku výskyt nežádoucího účinku schváleného veterinárního přípravku.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) náležitosti žádosti o schválení veterinárního přípravku, o schválení změny a o prodloužení platnosti rozhodnutí o schválení veterinárního přípravku,
- b) náležitosti žádosti o pozastavení platnosti, anebo o zrušení schválení veterinárního přípravku,
- c) požadavky na jakost veterinárních přípravků, jakož i látky, které veterinární přípravky nesmí obsahovat,
- d) podrobnosti o správné výrobní praxi,
- e) způsob hlášení nežádoucích účinků veterinárních přípravků.

§ 66b

(1) Údaje na obalu veterinárního přípravku musí být uvedeny čitelným a srozumitelným způsobem

a v jazyku státu, ve kterém je veterinární přípravek uváděn do oběhu.

(2) Zjistí-li Ústav v řízení o schválení veterinárního přípravku, o změnu v dokumentaci schváleného veterinárního přípravku nebo o prodloužení jeho používání, že navrhované označení veterinárního přípravku může vést k jeho nesprávnému používání, které by mohlo mít za následek nebezpečí pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí, může v rámci příslušného rozhodnutí také stanovit, jakým způsobem musí být označení, popřípadě jeho část, změněno nebo doplněno.

§ 66c

(1) Výrobci a dovozci, popřípadě další osoby, které uvádějí veterinární technické prostředky do oběhu, jsou povinni sdělit Ústavu

- a) jméno, příjmení, místo trvalého pobytu a identifikační číslo, jde-li o fyzickou osobu, anebo obchodní firmu, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu, číslo telefonu, faxu nebo elektronickou adresu,
- b) datum zahájení činnosti a místo jejího výkonu,
- c) údaje o oprávnění, na jehož základě je činnost vykonávána.

(2) Výrobci a dovozci, kteří uvádějí v České republice poprvé do oběhu veterinární technický prostředek, jsou povinni před jeho uvedením do oběhu oznámit Ústavu základní údaje o tomto prostředku, včetně opisu prohlášení o shodě. Jestliže na základě posouzení vlastností tohoto prostředku Ústav zjistí, že není vhodný k veterinárnímu použití,

- a) informuje o tom výrobce nebo dovozce,
- b) rozhodne

1. o ukončení uvádění tohoto prostředku do oběhu, popřípadě o jeho stažení z oběhu, anebo
2. o pozastavení uvádění tohoto prostředku do oběhu do doby odstranění nedostatků. V tomto případě může být veterinární technický prostředek znovu uveden do oběhu teprve na základě písemného souhlasu Ústavu.

(3) Prodejci veterinárních technických prostředků jsou povinni

- a) prodávat pouze takové veterinární technické prostředky, které splňují stanovené požadavky, a dodržovat při jejich prodeji podmínky stanovené výrobcem,
- b) zajistit, že tyto prostředky budou vybaveny návody, popřípadě i dalšími pokyny nutnými k jejich bezpečné instalaci, používání a údržbě, včetně případné dezinfekce a sterilizace, a že tyto návody a pokyny v českém jazyku budou poskytnuty osobám, které budou tyto prostředky používat,
- c) vést a po dobu 5 let uchovávat dokumentaci o ob-

jednávkách, nákupu a prodeji veterinárních technických prostředků.

(4) Osoby, které používají veterinární technické prostředky, a osoby, které provádějí jejich údržbu a servis, jsou povinny v případě, že se setkají s nežádoucí příhodou týkající se tohoto prostředku, anebo se o ní dozví,

- a) oznámit písemně tuto skutečnost Ústavu. To neplatí, pokud byl Ústav o výskytu nežádoucí příhody prokazatelně již uvědoměn jinak,
- b) učinit neprodleně opatření uložená Ústavem.

(5) Prováděcí právní předpis stanoví

- a) které základní údaje obsahuje oznámení o veterinárním technickém prostředku uváděném v České republice poprvé do oběhu,
- b) jakým způsobem a v jakých lhůtách se oznamuje výskyt nežádoucí příhody týkající se používaného veterinárního technického prostředku.

HLAVA IX

NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT VZNIKLYCH V SOUVISLOSTI S NEBEZPEČNÝMI NÁKAZAMI

§ 67

(1) Chovateli se poskytne náhrada nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených ke zdolávání a ochraně před šířením některé z nebezpečných nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v příloze č. 4 k tomuto zákonu, a to za podmínky, že tato neprodleně uplatňovaná opatření zahrnují nejméně izolaci zvířat v hospodářství a zákaz jejich přemísťování od doby vzniku podezření z výskytu nákazy a po potvrzení jejího výskytu.

(2) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů. Podle potřeby se poskytne i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, v případě influenzy ptáků vždy i náhrada za neškodné odstranění jejich vajec,
- b) utracené nebo nutně poražené zvíře,
- c) zničení kontaminovaných krmiv a kontaminovaného zařízení hospodářství, které nemůže být dezinfikováno v souladu s písmenem d),
- d) očištění, dezinfekci, dezinfekci a deratizaci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- e) prokázané ztráty způsobené výpadkem produkce hospodářského zvířete v době provádění mimořádných veterinárních opatření nařízených při vý-

skytu některé z nákaz uvedených v příloze č. 3 k tomuto zákonu a v souvislosti s nimi,

- f) vytvoření ochranných pásem, dodržování opatření v těchto pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- g) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(3) Náhrada podle odstavce 1 zahrnuje při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu náhradu za

- a) náklady na utracení nebo nutnou porážku nemocných a podezřelých zvířat vnímavých druhů a za neškodné odstranění jejich kadáverů; je-li to vhodné, poskytne se i náhrada za neškodné odstranění jejich produktů, asanaci vody a krmiv,
- b) utracené nebo nutně poražené zvíře,
- c) očištění, dezinfekci, deratizaci a dezinfekci hospodářství a jeho zařízení (vybavení),
- d) zlikvidované a znehodnocené včelařské zařízení, pomůcky, úly a jejich vybavení při nařízené likvidaci v ohnisku nebezpečných nákaz hniloby, moru včelího plodu, Aethiny tumidy (tumidózy) a roztoče *Tropilaelaps*,
- e) dodržování opatření v ochranných pásmech a opatření k předcházení šíření nákazy,
- f) dodržování opatření ve stanovené pozorovací době před prohlášením nákazy za zdolanou a opětovným zástavem zvířat do hospodářství.

(4) Bylo-li při výskytu nákazy uvedené v příloze č. 3 k tomuto zákonu nařízeno očkování hospodářských zvířat, nehradí chovatel vynaložené náklady.

(5) Náhrada podle odstavce 1 se neposkytne, jestliže chovatel nesplnil povinnost uvědomit krajskou veterinární správu o podezření z výskytu nebezpečné nákazy, jinou závažnou povinnost uloženou mu tímto zákonem k předcházení vzniku, zamezení šíření a zdolávání nebezpečných nákaz, anebo nařízená ochranná a zdolávací opatření.

§ 68

(1) Náhrada podle § 67 se poskytuje ve výši prokázaných účelně vynaložených nákladů a způsobených ztrát.

(2) Jde-li o náhradu za utracené nebo nutně poražené zvíře, poskytuje se ve výši obvyklé ceny zdravého zvířete téhož druhu a kategorie v místě a době vzniku škody a

- a) odečítá se, co bylo chovateli poskytnuto za uživatelské části těla zvířete,
- b) snižuje se o 20 % ceny zvířete, bylo-li zvíře utraceno nebo nutně poraženo v důsledku nebezpečné

nákazy, pro kterou se doporučuje preventivní očkování, a chovatel nevyužil této možnosti.

§ 69

(1) Osobám, které pro nařízená ochranná a zdolávací opatření nemohly dočasně vykonávat svou obvyklou pracovní nebo jinou výdělečnou činnost anebo ji mohly vykonávat jen v omezeném rozsahu, náleží náhrada ušlého výdělku, pokud jim tato náhrada nepřislouží od zaměstnavatele, anebo náhrada ušlého zisku.

(2) Osobám, které byly nuceny zdržovat se z důvodu uvedeného v odstavci 1 mimo své bydliště, náleží náhrada zvýšených nákladů na přechodné ubytování a stravování podle zvláštních právních předpisů³⁵⁾.

§ 70

(1) Nestanoví-li předpisy Evropských společenství jinak, poskytuje se náhrada podle § 67 z prostředků státního rozpočtu, a to na základě žádosti chovatele nebo osoby uvedené v § 69. Tato žádost může být podána nejdříve první den následující po dni utracení nebo poražení zvířat a nejpozději do 6 týdnů ode dne utracení nebo poražení zvířat. K posouzení, zda jsou splněny podmínky pro poskytnutí náhrady a v jaké výši, si vyžádá ministerstvo stanovisko krajské veterinární správy. Není-li žádost podána v uvedené lhůtě, nárok na náhradu zaniká.

(2) Trvají-li ochranná a zdolávací opatření dlouhou dobu, může být chovateli na náhradu podle § 67 poskytnuta přiměřená záloha.

(3) Prováděcí právní předpis

- a) stanoví podrobněji postup při uplatňování náhrady podle § 67 a náležitosti žádosti o její poskytnutí,
- b) může stanovit při výskytu kterých dalších, zejména exotických nákaz, popřípadě i nemocí přenosných ze zvířat na člověka se poskytuje náhrada a v jakém rozsahu.

HLAVA X

SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 71

Přestupky

(1) Krajská veterinární správa uloží fyzické osobě pokutu

- a) až do výše 10 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že
 1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d), § 6

odst. 1, 6 a 7, § 7 odst. 1 a 2, § 8 odst. 1 až 3 nebo § 9 odst. 2, nebo

2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 1 až 4 a odst. 6 nebo § 25 odst. 1, nebo
 3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 40 odst. 1 písm. a) a c) a odst. 3 a 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),
- b) až do výše 20 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že
1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 13 odst. 3, § 14 odst. 1 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4, nebo
 2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19 nebo § 20 odst. 1 až 3, nebo
 3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1 až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo
 4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo
 5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo
 6. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropských společenství,
- c) až do výše 50 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí přestupku tím, že poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4, anebo nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Byl-li přestupek spáchán opakovaně, lze uložit pokutu až do výše, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1.

(3) Přestupek je spáchán opakovaně, pokud byl spáchán v době do jednoho roku od právní moci rozhodnutí, jímž byla tomu, kdo se ho dopustil, uložena pokuta za přestupek podle tohoto zákona.

³⁵⁾ Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.

§ 72

**Správní delikty právnických osob
a podnikajících fyzických osob**

(1) Krajská veterinární správa uloží právnícke nebo podnikající fyzické osobě pokutu

a) až do výše 300 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že

1. nesplní nebo poruší povinnost chovatele stanovenou v § 4, § 5 odst. 1 písm. a) až d) a odst. 2, § 6 odst. 1, 5, 6 a 7, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené pro přepravu zvířat a péči o ně v průběhu přepravy v § 7 nebo § 8 odst. 1 až 3, nebo
3. nesplní nebo poruší povinnost pořadatele svodu zvířat stanovenou v § 9 odst. 2, povinnost provozovatele shromažďovacího střediska stanovenou v § 9a odst. 1 a 2 nebo povinnost obchodníka stanovenou v § 9b odst. 1, nebo
4. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 20 odst. 4 až 7, § 21 odst. 2 a 4, § 22 odst. 1 písm. d), § 24 odst. 1, § 25, 26 nebo § 27 odst. 1,

b) až do výše 500 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že

1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou k ochraně před nákazami a nemocemi přenosnými ze zvířat na člověka v § 11 odst. 1 a 3, § 12 odst. 1, § 14 nebo § 16 odst. 2, anebo povinnost chovatele stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) až h) nebo § 17a odst. 4, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 18 odst. 1, 2 a 4, § 21 odst. 6, § 22 odst. 1 písm. a) až c) a e) až h) nebo § 23 odst. 1 až 3, nebo
3. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 39 odst. 3 a 4, § 39a odst. 2 a 3, § 40, § 41 odst. 1 až 4 nebo § 42 odst. 3 písm. a),

c) až do výše 1 000 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že

1. nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 13 odst. 3, anebo poruší zákaz uvedený v § 56a odst. 4, nebo
2. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky na zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů stanovené v § 19, § 20 odst. 1 až 3 nebo § 21 odst. 1 a 3, nebo
3. nesplní nebo poruší veterinární podmínky obchodování se zvířaty a živočišnými produkty, anebo veterinární podmínky dovozu a tranzitu veterinárního zboží z třetích zemí a jeho vývozu do těchto zemí, stanovené v § 28 odst. 1

až 4, § 29 odst. 2, § 30 odst. 3, § 32 odst. 1, 3 a 6, § 34 odst. 2, § 36 odst. 4, § 37 odst. 3, § 38b odst. 1 nebo § 38c odst. 1 až 4, nebo

4. vykonává činnost, k níž je třeba povolení orgánu veterinární správy, bez tohoto povolení, nebo

5. ztěžuje nebo maří výkon státního veterinárního dozoru nebo nesplní závazné pokyny orgánu veterinární správy, nebo

6. nesplní nebo poruší povinnost nebo požadavky stanovené předpisy Evropských společenství,

d) až do výše 2 000 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost vyplývající pro ni z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Ústav uloží právnícke nebo podnikající fyzické osobě pokutu

a) až do výše 300 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66a odst. 3 nebo § 66c odst. 4,

b) až do výše 500 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 4, § 66a odst. 1 a 2, § 66b odst. 1 nebo § 66c odst. 1 až 3,

c) až do výše 1 000 000 Kč, pokud se tato osoba dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 66 odst. 1.

(3) Krajská veterinární správa uloží pokutu až do výše 20 000 Kč podnikající fyzické osobě, která se

a) jako soukromý veterinární lékař dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 6 odst. 4, § 12 odst. 2, § 17a odst. 6, § 61 odst. 1 nebo § 62 odst. 2, nebo

b) jako soukromý veterinární technik dopustí správního deliktu tím, že nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v § 64 odst. 2 a 3.

(4) Za opakované nesplnění nebo porušení povinnosti nebo požadavků anebo za opakované nesplnění nebo nedodržení podmínek nebo zákazu podle odstavců 1 a 2 (dále jen „protiprávní jednání“) lze uložit pokutu, která je dvojnásobkem částky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(5) Protiprávní jednání je opakované, pokud se ho právnícká nebo podnikající fyzická osoba dopustila v době do jednoho roku od právní moci rozhodnutí, jímž jí byla uložena pokuta za předchozí protiprávní jednání podle právních předpisů o veterinární péči.

(6) Za porušení povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy³⁾ uloží krajská veterinární správa právnícke nebo podnikající fyzické osobě pokutu podle zvláštních právních předpisů³⁾.

§ 73

Veterinární inspektoři mohou za méně závažná porušení povinností uvedená v § 71, zjištěná při výkonu státního veterinárního dozoru, ukládat a vybírat v blokovém řízení pokuty do výše 5 000 Kč, je-li porušení povinností spolehlivě zjištěno a je-li osoba, která povinnost porušila, ochotna blokovou pokutu zaplatit.

§ 74

Společná ustanovení

(1) Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, době trvání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(2) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy orgán oprávněný k uložení pokuty protiprávní jednání zjistil, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k tomuto jednání došlo.

(3) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(4) Pokutu vybírá orgán, který ji uložil, a vymáhá celní úřad. Výnos pokut je příjmem státního rozpočtu.

HLAVA XI**USTANOVENÍ SPOLEČNÁ,
PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ**

§ 75

(1) Náhradu nákladů a ztrát vzniklých plněním povinností podle tohoto zákona, zejména prováděním nařízených mimořádných veterinárních opatření, poskytuje stát jen za podmínek a v rozsahu stanovených tímto zákonem.

(2) Bylo-li při výkonu státního veterinárního dozoru zjištěno nesplnění nebo porušení povinností stanovené tímto zákonem nebo na jeho základě, může orgán veterinární správy uložit tomu, u něhož k nesplnění nebo porušení povinností došlo, plnou nebo částečnou náhradu nákladů tímto orgánem vynaložených.

(3) Náklady spojené s výkonem prohlídky jatečných zvířat a masa a s vyšetřením a s posouzením živočišných produktů je povinen hradit provozovatel jatek nebo jiného zařízení, v němž nebo pro něž se vyšetření a posouzení provádí, náklady spojené se sledováním přítomnosti některých látek a jejich reziduí u zvířat a v jejich produktech je povinen hradit provozovatel jatek, výrobce a zpracovatel živočišných produktů. Výši náhrady těchto nákladů stanoví prováděcí právní předpis, a to diferencovanými paušálními částkami.

děcí právní předpis, a to diferencovanými paušálními částkami.

(4) Náhradu nákladů podle odstavců 2 a 3 vybírá a vymáhá orgán veterinární správy, který náklady vynaložil; tato náhrada je jeho příjmem.

§ 76

(1) Na postupy podle tohoto zákona se vztahuje správní řád³⁶⁾, není-li tímto zákonem stanoveno jinak.

(2) Odvolání proti rozhodnutí krajské veterinární správy podle § 30 odst. 2, § 35 odst. 1 písm. b), § 36 odst. 3, § 42 odst. 3 písm. b) a § 49 odst. 1 písm. d) nemá odkladný účinek. Toto rozhodnutí je vykonatelné dnem oznámení.

(3) Právní předpis krajské veterinární správy o mimořádných veterinárních opatřeních, který se označuje názvem nařízení krajské veterinární správy, se vyhlásí tak, že se vyvěsí na úřední desce krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká, na dobu nejméně 15 dnů. Nařízení krajské veterinární správy nabývá platnosti a účinnosti dnem následujícím po dni jejího vyhlášení, jímž je první den jejího vyvěšení na úřední desce krajského úřadu. Nařízení krajské veterinární správy musí být každému přístupné u krajské veterinární správy, krajského úřadu a všech obecních úřadů, jejichž území se týká. To platí přiměřeně také pro prohlášení nákazy za zdolanou a pro ukončení nařízených opatření, popřípadě pro změnu nebo ukončení některých z nich ještě před prohlášením nákazy za zdolanou.

(4) Mimořádná veterinární opatření nařízená Státní veterinární správou, popřípadě změněná ministerstvem se vyhlásí v celostátním rozhlasovém nebo televizním vysílání; stejně se vyhlásí i jejich ukončení. Provozovatel vysílání je povinen umožnit bezplatně ústřednímu řediteli nebo jeho zástupci vyhlášení těchto opatření nebo jejich ukončení ihned, jakmile byl o to požádán. Vyhlášením jsou tato opatření závazná pro všechny osoby; zveřejní se neprodleně na webové stránce Státní veterinární správy a vyvěšením na úředních deskách ministerstva a krajských úřadů, jejichž územních obvodů se týkají.

(5) Správní řád neplatí

a) pro opatření podle § 53 odst. 1 písm. f), které veterinární inspektor ústně oznámí kontrolované osobě. Tato osoba může proti tomuto opatření podat námitky, a to do protokolu o tomto opatření, anebo písemně nejpozději do 3 dnů ode dne sepsání protokolu; podané námitky nemají odkladný účinek. Podaným námitkám může zcela vyhovět krajská veterinární správa; neučiní-li tak, předloží námitky bez odkladu Státní veterinární

³⁶⁾ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb.

správě, jejíž rozhodnutí je konečné a doručuje se kontrolované osobě,

- b) pro kladná posouzení žádosti podle § 22 odst. 1 písm. a) a žádosti o poskytnutí zmírňující výjimky podle § 49 odst. 1 písm. g). Jsou-li splněny předpoklady k provedení požadovaného úkonu, příslušný orgán tento úkon bez dalšího provede; pokud shledá, že předpoklady k provedení požadovaného úkonu splněny nejsou, rozhodne³⁷⁾ o zamítnutí žádosti.

§ 77

(1) Řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle předpisů účinných v době jeho zahájení.

(2) Povolení k výkonu odborné veterinární činnosti vydané podle dřívějších předpisů se považuje za povolení nebo registraci podle tohoto zákona. Neodpovídá-li však povolení k provozování asanačního podniku podmínkám tohoto zákona, je ten, komu povolení svědčí, povinen požádat ve lhůtě 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona Státní veterinární správu, aby rozhodla o uvedení povolení v soulad s tímto zákonem. Neučiní-li tak a nerozhodne-li Státní veterinární správa z vlastního podnětu, dříve vydané povolení zaniká.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví v souladu s výsledky jednání orgánů Evropské unie a orgánů České republiky

- a) podniky, v nichž budou po dobu přechodného období uplatňovány veterinární požadavky na jejich provoz odchylně od požadavků stanovených prováděcími právními předpisy,
- b) odchylné veterinární požadavky na provoz jednotlivých podniků uvedených pod písmenem a) a dobu trvání přechodného období.

§ 77a

Závazný posudek orgánu veterinární správy vydávaný jako podklad v územním, stavebním a kolaudačním řízení, které se týká staveb a zařízení, jež jsou určeny k chovu zvířat, k zacházení se živočišnými produkty a krmivy nebo k ukládání, sběru, svozu, neškodnému odstraňování a dalšímu zpracování vedlejších živočišných produktů, pokud jsou tyto činnosti vykonávány podnikatelským způsobem, jakož i staveb, které budou používány jako útluk pro zvířata, podle § 56, se nevzdávají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrova-

ného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

§ 77b

Působnosti stanovené obci podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti, s výjimkou § 46 písm. c).

§ 77c

(1) Kde se v předpisech Evropských společenství mluví o

- a) příslušném úřadu, příslušném ústředním úřadu nebo kompetentní autoritě, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ústřední úřad, do jehož působnosti náleží výkon příslušného oprávnění nebo provedení příslušného opatření, anebo úřad, na který byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření přeneseny,
- b) příslušným orgánem nebo příslušným veterinárním úřadem, rozumí se tím pro účely tohoto zákona orgán veterinární správy, do okruhu jehož působnosti byly výkon příslušného oprávnění nebo provádění příslušného opatření tímto zákonem svěřeny, popřípadě do okruhu jehož působnosti se zřetelem na svůj význam, povahu a srovnatelné úkoly náleží.

(2) Kde se v předpisech uvedených v odstavci 1 mluví o opatřeních k zajištění dodržování povinností a jednotného uplatňování požadavků stanovených těmito předpisy nebo k odstranění zjištěných nedostatků, rozumí se tím odpovídající opatření podle tohoto zákona.

(3) Osoby, které jsou povinny plnit povinnosti uložené jim tímto zákonem, jsou povinny plnit v oblasti veterinární péče také povinnosti, které pro ně vyplývají z předpisů uvedených v odstavci 1.

§ 78

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 4 odst. 1, § 5 odst. 3, § 6 odst. 9, § 8 odst. 5, § 9a odst. 5, § 9b odst. 3, § 10 odst. 3, § 17a odst. 10, § 18 odst. 6, § 19 odst. 3 a 5, § 20 odst. 8, § 21 odst. 7, § 22 odst. 2, § 23 odst. 4, § 24 odst. 2, § 25 odst. 5, § 27 odst. 4, § 28 odst. 5, § 31 odst. 3, § 33 odst. 6, § 34 odst. 5, § 37 odst. 5, § 38 odst. 4, § 38a odst. 4, § 38b odst. 2, § 38c odst. 5, § 41 odst. 5, § 42 odst. 5, § 48 odst. 2, § 51 odst. 4, § 51a odst. 3, § 53 odst. 6, § 59 odst. 8, § 64

³⁷⁾ Části II a III zákona č. 500/2004 Sb.

odst. 5, § 66a odst. 4, § 66c odst. 5, § 70 odst. 3, § 75 odst. 3 a § 77 odst. 3.

§ 78a

(1) V § 11 odst. 1, § 12 odst. 2 písm. b), § 13 odst. 1 a 2, § 16 odst. 2, § 17 odst. 2, § 18 odst. 2, § 20 odst. 6 a 7 písm. a), § 23 odst. 1 písm. d), § 23 odst. 2, § 27 odst. 2 a 3, § 40 odst. 1 písm. b), § 40 odst. 5, § 41 odst. 1 písm. g) a h), § 42 odst. 3 písm. a) a b), § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 písm. d), § 49 odst. 1 a 2, § 50 odst. 1, § 51 odst. 1, § 64 odst. 1 větách první a druhé, § 64 odst. 4, § 76 odst. 2 a 3 a v nadpisu k § 49 se slova „okresní veterinární správa“ v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy „krajská veterinární správa“ v příslušném pádu a čísle.

(2) V § 13 odst. 1 písm. b), § 16 odst. 2, § 40 odst. 1 písm. a) větách první a druhé a písm. d) na prvním i druhém místě, § 40 odst. 2 úvodní části ustanovení a písm. a), § 41 odst. 2 a 3, § 54 odst. 1 písm. n) na prvním i druhém místě a § 77a se slova „konfiskáty živočišného původu“ v příslušném pádu a čísle nahrazují slovy „vedlejší živočišné produkty“ v příslušném pádu a čísle.

ČÁST PÁTÁ ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 82

Zrušují se:

1. Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.
2. Zákon č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, ve znění zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., zákona č. 437/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 348/1992 Sb., zákona č. 112/1994 Sb. a zákona č. 110/1997 Sb.

ČÁST ŠESTÁ ÚČINNOST

§ 83

Tento zákon nabývá účinnosti šedesátým dnem po dni vyhlášení.

NÁKAZY, JEJICHŽ VÝSKYT JE POVINNĚ HLÁŠEN KOMISI A ČLENSKÝM STÁTŮM

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovčí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. newcastleská choroba
11. mor koní
12. vezikulární stomatitida
13. mor malých přežvýkavců
14. horečka Údolí Rift
15. nodulární dermatitida skotu
16. neštovice ovčí a koz
17. infekční nekróza krvetvorné tkáně
18. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
19. hřebčí nákaza
20. encefalomyelitidy koní (všech typů, včetně venezuelské encefalomyelitidy koní)
21. infekční anémie koní
22. vozhrivka
23. *Aethina tumida* (tumidóza)
24. roztoč *Tropilaelaps*
25. virová hemoragická septicémie
26. infekční anémie lososů
27. další nákazy, o jejichž povinném hlášení rozhodnou orgány Evropské unie

NÁKAZY, KTERÉ SE POVAŽUJÍ ZA NEBEZPEČNÉ

1. slintavka a kulhavka
2. vezikulární stomatitida
3. vezikulární choroba prasat
4. mor skotu
5. mor malých přežvýkavců
6. plicní nákaza skotu
7. nodulární dermatitida skotu
8. horečka Údolí Rift
9. katarální horečka ovčí
10. neštovice ovčí a koz
11. mor koní
12. africký mor prasat
13. klasický mor prasat
14. aviární influenza
15. newcastleská choroba
16. infekční nekróza krvetvorné tkáně
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. sněť slezinná
20. Aujeszkyho choroba
21. vzteklna
22. paratuberkulóza
23. brucelóza skotu
24. tuberkulóza skotu
25. enzootická leukóza skotu
26. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
27. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
28. brucelóza ovčí
29. brucelóza ovčí a koz
30. Maedi – Visna
31. klusavka
32. nakažlivá metritida koní
33. hřebčí nákaza
34. encefalomyelitidy koní
35. venezuelská encefalomyelitida koní
36. infekční anemie koní
37. vozňřivka

38. brucelóza prasat
39. nakažlivá obrna prasat
40. tuberkulóza prasat (aviární)
41. infekční burzitida drůbeže
42. Markova choroba
43. mykoplasmóza drůbeže
44. chlamydióza drůbeže
45. pulorová nákaza/tyf drůbeže
46. infekční bronchitida drůbeže
47. tuberkulóza drůbeže
48. cholera drůbeže
49. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
50. neštovice ptáků
51. aviární encefalomyelitida
52. tularemie u zajíců
53. brucelóza zajíců
54. mor včelího plodu
55. hniloba včelího plodu
56. varroáza
57. infekční nekróza pankreatu
58. virová hemoragická septikemie
59. infekční anemie lososů
60. *Aethina tumida* (tumidóza)
61. roztoč *Tropilaelaps*
62. další nákazy, o jejichž povinném hlášení rozhodnou orgány Evropské unie

**NÁKAZY, PŘI JEJICHŽ VÝSKYTU SE POSKYTUJE
NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT PODLE § 67 ODS. 2**

1. slintavka a kulhavka
2. mor skotu
3. plicní nákaza skotu
4. katarální horečka ovčí
5. vezikulární choroba prasat
6. klasický mor prasat
7. africký mor prasat
8. nakažlivá obrna prasat
9. aviární influenza (vysokopatogenní)
10. mor koní
11. vezikulární stomatitida
12. mor malých přežvýkavců
13. horečka Údolí Rift
14. nodulární dermatitida skotu
15. neštovice ovčí a koz
16. venezuelská encefalomyelitida koní
17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých
18. transmisivní spongiformní encefalopatie (TSE)
19. další nákazy, o nichž tak stanoví orgány Evropské unie

**NÁKAZY, PŘI JEJICHŽ VÝSKYTU SE POSKYTUJE
NÁHRADA NÁKLADŮ A ZTRÁT PODLE § 67 ODS. 3**

1. newcastleská choroba
2. sněť slezinná
3. Aujeszkyho choroba
4. vzteklna
5. paratuberkulóza
6. brucelóza skotu
7. tuberkulóza skotu
8. enzootická leukóza skotu
9. infekční rhinotracheitida skotu (IBR)
10. bovinní spongiformní encefalopatie (BSE)
11. brucelóza ovcí
12. brucelóza ovcí a koz
13. Maedi – Visna
14. klusavka
15. nakažlivá metritida koní
16. hřebčí nákaza
17. encefalomyelitidy koní
18. infekční anemie koní
19. vozhrívka
20. brucelóza prasat
21. tuberkulóza prasat (aviární)
22. aviární influenza (nízkopatogenní)
23. infekční burzitida drůbeže
24. Markova choroba
25. mykoplasmóza drůbeže
26. chlamydióza drůbeže
27. pulorová nákaza/tyf drůbeže
28. infekční bronchitida drůbeže
29. tuberkulóza drůbeže
30. cholera drůbeže
31. salmonelóza drůbeže (*S. enteritidis*, *S. typhimurium*)
32. neštovice ptáků
33. aviární encefalomyelitida
34. mor včeliho plodu
35. hniloba včeliho plodu
36. varroáza

- 37. infekční nekróza pankreatu
- 38. virová hemoragická septikemie
- 39. infekční anemie lososů
- 40. infekční nekróza krvetvorné tkáně
- 41. *Aethina tumida* (tumidóza)
- 42. roztoč *Tropilaelaps*
- 43. další nákazy, o nichž tak stanoví orgány Evropské unie

Část A**STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE**

Program studia vedoucího k získání diplomu, vysvědčení nebo jiného dokladu o požadovaném vzdělání ve veterinárním lékařství a hygieně musí obsahovat nejméně tyto předměty:

I. Základní předměty

- fyzika
- chemie
- biologie zvířat
- biologie rostlin
- biomatematika

II. Speciální předměty**Skupina 1: Základní vědy**

- anatomie (včetně histologie a embryologie)
- fyziologie
- biochemie
- genetika
- farmakologie
- farmacie
- toxikologie
- mikrobiologie
- imunologie
- epizootologie
- profesní etika

Skupina 2: Klinické vědy

- porodnictví
- patologie (včetně patologické anatomie)
- parazitologie
- klinická medicína a chirurgie (včetně anesteziologie)
- klinické přednášky o různých domácích zvířatech, drůbeži a jiných druzích zvířat
- preventivní lékařství
- radiologie
- reprodukce a poruchy reprodukce
- státní veterinární služba a hygiena
- veterinární legislativa a soudní lékařství
- terapeutika
- propedeutika

Skupina 3: Živočišná výroba

- živočišná výroba
- výživa zvířat
- agronomie
- ekonomika zemědělství
- chov zvířat
- veterinární hygiena
- etologie a ochrana zvířat

Skupina 4: Hygiena potravin

- prohlídka a kontrola potravin živočišného původu
- hygiena a technologie potravin
- praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a výroba potravin)

Praktická výuka může mít formu školení; pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného úřadu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než 6 měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivými skupinami předmětů je vyrovnané a koordinované tak, aby požadované znalosti a zkušenosti mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich různých úkonů.

Část B**OBLASTI, JEJICHŽ ZNALOSTI JSOU PŘEDPOKLADEM K ZÍSKÁNÍ
DIPLOMU, VYSVĚDČENÍ NEBO JINÉHO DOKLADU O POŽADOVANÉM
VZDĚLÁNÍ VE VETERINÁRNÍM LÉKAŘSTVÍ A HYGIENĚ****Znalosti**

- a) v oboru věd, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře,
- b) stavby a funkcí zdraví zvířat, jejich chovu a reprodukce a hygieny obecně, jejich krmení, včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídající jejich potřebám,
- c) o chování a ochraně zvířat,
- d) o příčinách, charakteru, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově, včetně zvláštních znalostí o nemocech přenosných ze zvířat na člověka,
- e) preventivního lékařství,
- f) hygieny a technologie produkce, zpracovávání a uvádění do oběhu potravin živočišného původu,
- g) právních a správních předpisů týkajících se oblastí uvedených pod písmeny a) až f),
- h) klinické a jiné praktické zkušenosti získané pod náležitým dohledem.

**PODMÍNKY UZNÁNÍ OSVĚDČENÍ PŘÍSLUŠNÉHO ÚŘADU VYDÁVAJÍCÍHO
ČLENSKÉHO STÁTU, KTERÉ POTVRZUJE ZÁKONNÉ VYKONÁVÁNÍ
POVOLÁNÍ VETERINÁRNÍHO LÉKAŘE**

Německo

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství dokládají odbornou přípravu dosaženou na území bývalé Německé demokratické republiky, která nesplňuje všechny základní požadavky odborné přípravy uvedené v § 59 odst. 1, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci jako dostatečný důkaz, pokud dokládají odbornou přípravu zahájenou před sjednocením Německa, opravňují držitele k výkonu činnosti veterinárního lékaře na celém území Německa za stejných podmínek jako doklady uvedené v § 59 odst. 3 písm. b) a jsou doplněny osvědčením vydaným příslušnými německými orgány dokládajícím, že tito občané členských států skutečně a v souladu se zákonem vykonávali danou činnost na území Německa po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Estonsko

1. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Estonsku před přistoupením, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud jsou provázeny osvědčením uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost v Estonsku po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

2. V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 20. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Estonska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako estonské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Estonska po dobu nejméně pěti po sobě následujících let v průběhu sedmi let předcházejících dni vydání osvědčení.

Lotyšsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 21. srpnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Lotyšska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako lotyšské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství,

pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Lotyšska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Litva

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Sovětském svazu před 11. březnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Litvy potvrdí, že tyto doklady mají na jejím území stejnou právní platnost jako litevské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Litvy po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovensko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v bývalém Československu před 1. lednem 1993, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovenska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovenské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovenska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Slovinsko

V případě občanů členských států, jejichž diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství byly uděleny nebo jejichž odborná příprava začala v Jugoslávii před 25. červnem 1991, uznává Česká republika tyto diplomy, osvědčení a jiné doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství jako dostatečný důkaz, pokud orgány Slovinska potvrdí, že tyto doklady mají na jeho území stejnou právní platnost jako slovinské doklady o dosažené kvalifikaci v oboru veterinárního lékařství, pokud jde o přístup k povolání veterinárního lékaře a výkon tohoto povolání. Toto potvrzení musí být provázeno osvědčením vydaným týmiž orgány uvádějícím, že tito občané členských států vykonávali skutečně a v souladu se zákonem danou činnost na území Slovinska po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

Ostatní členské státy

V případě občanů ostatních členských států musí osvědčení příslušného úřadu vydávajícího členského státu uvádět, že se tento občan zákonným způsobem podílel na výkonu povolání veterinárního lékaře po dobu nejméně tří po sobě následujících let v průběhu pěti let předcházejících dni vydání osvědčení.

* * *

Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), nabyt účinnosti dnem 1. července 2000.

Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2001.

Zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), nabyt účinnosti dnem 1. července 2001.

Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení § 5 a 6, která nabyt účinnosti dnem vyhlášení (1. března 2002).

Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, nabyt účinnosti dnem 1. července 2002, s výjimkou ustanovení § 3 odst. 2 a 5, § 7 odst. 1 písm. a), § 7 odst. 7, § 11 odst. 2 a 3, § 11 odst. 4 písm. a), § 16 odst. 2 písm. a), § 16 odst. 2 písm. b) bodu 2 a § 16 odst. 2 písm. d) bodu 2, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2010, § 8 odst. 1, 2, 3 a 5, která nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2004, § 2 odst. 11, § 4 odst. 8, § 5 odst. 5 věty druhé, § 7 odst. 4, § 7 odst. 11, § 8 odst. 4, § 9 odst. 4 a 5, § 10, § 11 odst. 7, § 12, 13, § 15 odst. 3 písm. e) a f), § 17 a § 22 odst. 5, která nabyt účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v plat-

nost (1. května 2004), § 14, které nabyt účinnosti dnem 1. července 2003.

Zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Zákon č. 131/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. července 2003, s výjimkou čl. I bodu 37, pokud jde o § 17a, bodu 75, bodu 155, pokud jde o § 60 odst. 2, a čl. III bodu 1, které nabyt účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004). Ustanovení čl. I bodu 170 pozbylo platnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

Zákon č. 316/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (27. května 2004).

Zákon č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2006.

Zákon č. 48/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, nabyt účinnosti dnem jeho vyhlášení (27. února 2006).

Předseda vlády:

Ing. Paroubek v. r.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2006 činí 3000,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 519 305 176, 516 205 174, 519 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, 519 305 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, 519 305 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; Brno: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; České Budějovice: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 432 244; Hradec Králové: TECHNOR, Wonkova 432; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; Most: Knihkupectví „U Knihomila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; Otrokovice: Ing. Kuččík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., třída Míru 65; Plzeň: TYPOS, a. s., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMEN-TINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; Praha 2: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), SEVT a. s., Slezská 126/6; Praha 4: SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 7: MONITOR CZ, s. r. o., V háji 6, tel.: 272 735 797; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; Praha 9: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po-pá 7-12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; Praha 10: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190; Přerov: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková – YAHOO – i – centrum, Komenského 38; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 352 303 402; Šumperk: Knihkupectví D & G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: Knihkupectví L & N, Masarykova 15; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoony, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; Zatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamacce:** informace na tel. číslech 516 205 207, 519 305 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.